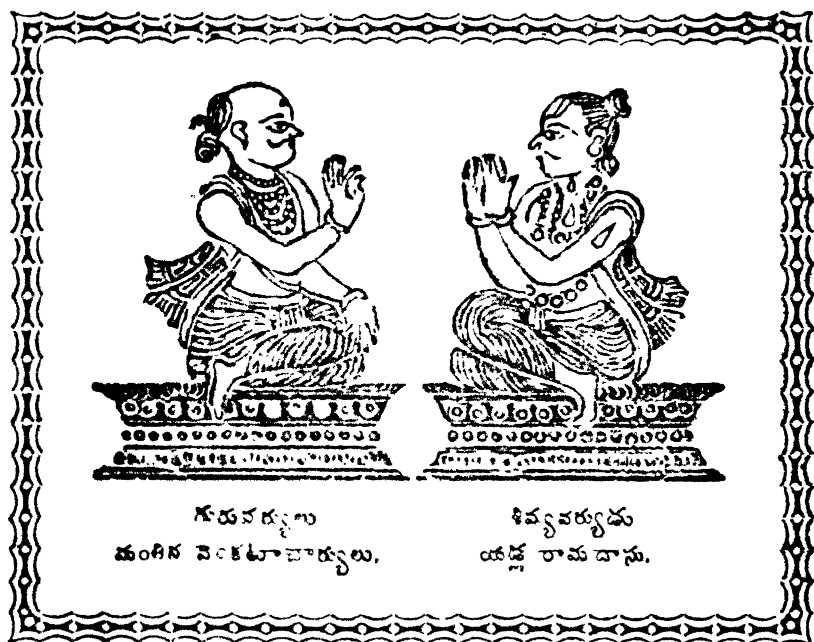
ಸುಜ್ಞಾನ ಚಂದ್ರಿಕೆ

ఈగ్రంథమందువచ్చు కీర్తనలు, తత్వములు వివరముగ తెలియుటకొరకు విషయసూచిక-

—* ప్రథమభాగము *—

శ్రీసద్గురుచరణారవిందాభ్యాన్నమః.

గురువర్యులు
మంగిన వెంకటాచార్యులు.

శిష్యవర్యుడు
యడ్ల రామదాసు.

గీ॥ చతుర్వేదములపలకృతి । మతినిసుతియించి । హితవుమీరగమో
తుసతినిగూడి వ్రతులుసలుపువాడు । అతనెపో అవబుండు । ధరనుయడ్ల
రామదాసవిభు॥

గురుశిష్యుల సంవాదము॥ ముఖ్యమైనట్టువంటి । మూలమేదో
తెలిపి । మోక్షమొసగుమి । వేంకటార్యా । చక్కగా గురుసేవ సలు
పుచుండుమునీకు । సంప్రాప్తమవు రామదాస॥ ౧॥ గురుసేవచే గ
లుగు పరసుఖంబైనట్టి । ఫలముయేమిటి వేంకటార్యా । గురుకృపనుఅ
జ్ఞాన । తిమిరములుదొలగును । శ్రీకరంబుగ రామదాస॥ ౨॥ అజ్ఞానము

ణిచి నేనటువైని యేమగుదు । కిటువు దెల్పుము వేంకటార్యా । ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మమనుచు వేదశృతులు । బలుకుచుండెను రామదాస॥ ౩॥ మోక్షంబు నొందుటకు । దీక్షయెటువలెనో కటాక్షించుమా వేంకటార్యా । సాక్షి గాతత్వమసి । సాధించమని సామవేదమిట్లనె రామదాస॥ ౪॥ పాపపుణ్యములు నెడబాసి తేయటువైని । ఫలితమేమిటి వేంకటార్యా । తప్పకానయమాత్మ । బ్రహ్మాస్మియని మ్రోగు । నథర్వణశృతి రామదాస॥ ౫॥ దేహగేహములపై । మోహముడిగిన వెనుక । సోహమెద్దియు వేంకటార్యా । అహంబ్రహ్మాస్మియనుచును । యజుర్వేదంబుదనరుచున్నది రామదాస॥ ౬॥ ఇలనుయీనాల్గుధర్మములు దెలసిన । గల్గుఫలమేమిటి వేంకటార్యా మూలమూలేని గుర్తెరిగె శరీరంబు । యేమిలేదూ రామదాస॥ ౭॥ అచల పరిపూర్ణబ్రహ్మమునొందుటకు । క్రమమువిశదపర్చుము వేంకటార్యా । పంచదశాక్షరినిపరికించు । ద్వాదశాక్షరభావమది రామదాస । ౮॥ అవని మంతిన వేంకటాచార్యవర్య । జగమంతనీవే వేంకటార్యా । భావనముసేవిట్లు సేవించు । నీవునేనొకటియాగద రామదాస॥ ౯॥ యజ్ఞవంశమునం దునుద్భవించిన । నందుకెపుడుమిముగలతునాచార్య । జడిమాకుమునేటికిది । కడజన్మమని మనసు । దృఢముజేయుము రామదాస॥

వ॥ ఇవ్విధంబున సద్గురుకటాక్షంబుచే సాంఖ్య తారకా మనస్కరాజయోగాది భావంబులయందున్ను, పంచముద్రలున్ను, ఏకాక్షరి, ద్వితీయక్షరి, చతురక్షరి, పంచాక్షరి, షడక్షరి, అష్టాక్షరి, ద్వాదశాక్షరి, పంచదశాక్షరి, షోడశాక్షరి, మొదలు గాగల మంత్రంబులున్ను, ఏతద్మంత్రంబులయొక్క ప్రభావంబులున్ను, గురుప్రభావముచే గ్రహించి కించిదెరుకగలిగి అమందానంద కందళిత హృదయారవిందుండనై ఏతద్గ్రంథంబు భజనపూర్వకంబుగా రచియించినాడను అదెట్లనినః—

శ్రీగురు పరబ్రహ్మణేసమోనమః
ఓంసద్గురుశ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమోనమః

సాంఖ్యతారకామనస్క రాజయోగంబనెడు
సుజ్ఞానచంద్రిక.

ప్ర థ మ భా గ ము.

గీ॥ శ్రీగురుండగు శ్రీరామచంద్రపతిని। జయగురుండనుచు। నేవేళ ప్రముక్తిమతిని। మాగురుండిచ్చు। మద్వైతబోధకృతిని బాగుప్రచురింప జేతుపరమాత్మజతని॥

గీ॥ వందనమునీకువరగురా। చార్యమూర్తి। వందనమునీకుఅక్షరాకారసూత్రి। వందనముసాంఖ్యతారక మనస్కశైత్రి। వందనమునీకు శ్రీసదానందమూర్తీ॥

కం॥ శ్రీమంతునిగుణరహితుని। యామంతిన వేంకటార్యసద్గురువులనే। నామనమునందుగొలిచెద। కామితమోక్షార్థ పదవిగలుగుటకొరకై॥

కం॥ ధరలోపలవివరింపగ। గురుదేపరమాత్ముడనుచుకోవిదులనగన్। వరవేంకటరత్నార్యుని। పగతత్వముకొరకు। శరణుశరణనిదలతున్॥

క॥ ఆచార్యులకృపజూచియు। నీచపుగుణములనుదృంచి నేర్పరిదల్పెన్। వాసిగయీక్షితిలోపల। భాసురముగయడ్లరామ। దాసునిబ్రోచన్॥

గజాననప్రార్థన.

నాదియగునట్టి। విఘ్నపతిని। చోద్యమలరగహృదయ। క
వేద్యునచ్చటపూజింతువిమలమతిని। రాజ్యమునరాజ
యోగ। రాజ్యంబునందు॥

—*నాదనామక్రియ- అటతాళము*—

౧॥ మనవిమనవివినాయక। నామనవిచేకొనువాయగ। ఘనముగా నను బ్రోచుటకు। ఘనఘనుడవీవువినాయక॥మన॥ సరవితోనాధారచక్రము। నందునాదిగణాధిప। కరుణతోనీదరికిజేర్చి। వరములొసగు వినాయక॥మన॥ ప్రాకటంబుగ లోకములకీ। వాదిమూర్తి వినాయక। శోకతోడుత నాదుకోర్కెలు దీర్చవేశుభదాయక॥మన॥ అఖిలవిద్యలగురువని నునే। నాశ్రయించితివాయక। సుఖముగానాజిహ్వ పీఠంబునవశించు వినాయక॥మన॥ కన్నతండ్రీనిన్ను మదిలోసన్నుతింతు వినాయక। విన్నపంబాలించ యికనీకన్న యెవ్వరులేరుగ॥మన॥ మోదమలరగమూషకముపై నాదుకొన్న వినాయక। నీదుపాదములాశ్రితుండను। బోధజేయు గణాధిప॥మన॥ వాసిగాశ్రీయడ్లరామాదాసపోష వినాయక। దోసిలొగ్గితికావ్యసఫలము। జేసుటకును వినాయక॥మనవి॥

సరస్వతీ ప్రార్థన.

కం॥ మ్రొక్కెదపద్మజురాణికి । మ్రొక్కెదవాగీశ్వరికిని । ముదముదలర్పన్ । మ్రొక్కెదమకుటపతోడుత । గ్రక్కునమతాత్వసిద్ధి గలుగుట కొరకై॥

—*సావేరిరాగము- ఆదితాళం*—

౨॥ యడ్లరామదాసునిబ్రోవుము । యతివేగబ్రహ్మరాణీ । వాణీపల్లవపాణీపద్మజురాణీ । కవులకుప్రాణీ ఓకీర్వాణీ । యనిమే వేళను దలచెది॥యడ్ల॥ అనుదినమున నీమృదుపదయుగళము । పెనగుచుమరువక మనమునదలచెడి॥యడ్ల॥ యిందువదన గోవిందునికోడల పొందుగనా తలవాకిలి । యందింపొందగవేగమె చిందులుద్రొక్కుచు॥యడ్ల॥ అంచితముగ నీహస్తయుగంబున । యెంచివీణమీటించి పాడచనుదెంచి । సభికులను రంజిలజేయుచు॥యడ్ల॥ సంతతమున శ్రీపుంతిన వేంకటసద్గురురాయుని చెంత జేరి। మేపంతమలర నినుప్రార్థన జేసెది॥యడ్లరామదాసుని॥

౩॥ ద్విపద॥ వినుడీమానవులార విశదంబుగాను । స్రష్టసంతతియిట్లు సృష్టిలోవెలసె । సృష్టిలోవివరింప । శ్రేష్ఠులెవరనిన । వినరయ్యాదెలిపెద వివరంబుగాను । పంచముడుశ్రేష్ఠుండు । పరికించిచూడ । వారలకధికులై యొప్పు రజకులను । అంతకంటెశూద్రులధికంబు వినుడీ । వ

ర్ణించిచూడ గావైశ్యులధికంబు। వారలకునధికులై యొప్పుక్షత్రియులు। వారలకు శ్రేష్ఠులైదనరు నగ్రజులు। తార్కికులెక్కుడీ తరచిచూడంగ। శాస్త్రపండితులు మహాశ్రేష్ఠులై జెల్లు। వారికంటె వేదవేద్యులేఘనత। వారలకు శ్రేష్ఠులై యొప్పు భాష్యకులు। వారికినధికులై యొప్పు బుధకవులు। కవులకుశ్రేష్ఠులై దనరుకర్మఠులు। వారికంటె బ్రహ్మచర్యులే ఘనత। వారికంటెను గృహస్థులధికమైయొప్పె। వారికినధికులు వానప్రస్థులును। వారలకు సన్యాసులధికులైయుండె। వారలకునధికులై వర్ధకులుజెలగె। వారికంటె బ్రహ్మవేత్తలేగొప్ప। అంతకుముముక్షు లధికమైబరగె। వారికి సదానందయోగులధికంబు। వారలకు శ్రేష్ఠులై విశ్వజ్ఞులమర। వారలకుగొప్పలై యొప్పు జ్ఞానులును। వారికన్నవధూతలైతె మరిమంచి। అంతకంటెను పరమహంసలేమేలు। వీరలకు శ్రేష్ఠులైయొప్పు పతివ్రతలు। తానుతాననిడి యాంతత్వంబుమేలు। ఇట్టివారికినేను జోహారుజేసి। వసుధలోపలయడ్లవంశంబునందు। మహాలక్ష్మి గర్భవాసమునుద్భవించి। గట్టిగాసద్గురు కటాక్షఫలితమున। రామదాసుడు దెల్పు రమ్యమగుకథలు. అక్షరాభ్యాసంబు శిక్షనేనెరుగ। యతిగణప్రాసలు మెచ్చటనైన। తప్పులుండినమీరు గొప్పగాదిద్ది। మతిమంతులైనన్ను మన్నించరయ్యా। పదముగుప్తముజేయ తగనేరడచుచు। గెలిచేయుటమీకు మేలుగాదయ్యా। చెప్పెడిపదములు చెవులారవినుడీ। ఒనరుగాసభ్యులకు వందనంబిదిగో॥

గీ॥ యివ్విధంబున భక్తుండ ఇంపుమీర। పాదపద్మములకునుమ్రొక్కి పలుకుచుంటి। ఇందిరారమణ గోవింద। యిపుడునాదు కోర్కెలన్నియు। దేకూర్చికొదువదీర్చు॥

౮॥ వ॥ అని ఇట్లు ఇష్టదేవతా ప్రార్థనంబును। సుజనపురస్కారణంబును గావించి। కృతకృత్యుండనై। పరమభాగవతచరితము। రచియింపంగోరి। వర్ణించుచు సమయంబున। మహనీయగుణ గరిష్ఠులగు। మంతిన వెంకటాచార్య। సద్గురుమూర్తివారి సన్నిధిజేరి। ప్ర

దక్షిణశిరసాష్టాంగ । దండప్రణామంబు లాచరించి । సాంఖ్యతారక మనస్కయోగంబులను । గురుకరిమఃఖంబున । నభ్యసించినవారలు । కైవల్యంబున బొందిరని । శాస్త్రంబులం వినంబడియె । నదియెటువలె నభ్యసించవలెనో । నాకునుం దెల్పి నన్ను ధన్యుంజేయ వలయునని । యినేకవిధంబుల ప్రార్థించిన । నమ్మహాత్ములు పరమదయాళులై । తారకమంత్రి ప్రభావంబుదెల్పి । రంతనేనానంద పరవశుండనై । భవత్పాదారవింద మరందబిందు । పానానందమగ్నుండనై । సమర్పించుటకు నెద్దియుండకో చక । ఆచార్యులంగాంచి తత్పదధ్యానంబు । జేయుట యెటులనిన॥

——*నాదనామక్రియరాగం- ఆదితాళం*——

౧॥ తోహర॥ వినుడివినుడి సద్భక్త వరుల । మద్గురుని మహిమవివరముగను । యీధరలో శ్రీహరిదాసుల కెల్లను । మధురంబైన క్రియచరితేకను॥విను॥ సేవకుడాయెటురమ్మని సద్గురుపరుడు పదాక్షరిజెప్పెను । నిధిధిమగోచరక హృదయమందు । స్మరియించుకొమ్మని బోధించెను॥విను॥ ఇష్టముతో సద్గురురాయులు । అష్టాక్షరిచెవులో జెప్పెను । పట్టువిడచినా కుచితులనరహరి । గుట్టుదెలియలేరనియెను॥విను॥ నిరతము శ్రీసద్గురు మృదుపదములు । విడువని మహాత్ములనెల్లను । పరిపరివిధముల ప్రార్థన జేసుట । గురువరులవు డెరిగించెను॥విను॥ చూపులోన లోచూపుజూడమని । సూక్ష్మముగా దృఢపరచెను । పాపలనడుమను వ్యాపించినయా । రూపముతాజూపించెను॥విను॥ సాంఖ్యతారక మనస్కయోగ । సాధన పూర్వక మెరిగించెను । పొంకమలర పరవంకబూపి । నాశంకదీర్చి రక్షించెను॥విను॥ అండపిండ బ్రహ్మాండపు రంబున । అక్షరరూపము జూపెను । కుండలాగ్రమునమంతిన వెంకట। గురువై తానయించెను॥విను॥ శ్రీకరముగ శ్రీకాకినాడపుర దాపుజేరినవాడను। ప్రాకటముగ యల్లరామదాసుతలవాకిటక విప్రకటించెను॥ వినుడివినుడిస ద్భక్త వరులు మద్గురునిమహిమ॥

గీ॥ వేయుమారులనిన్ను వేడుకొనుచుండ। మదినిపఠనజేయుచుంటి భక్తి తోను। మాయనుఖండించి। మమ్మురక్షించుటే। న్యాయము యిదినీకు నీరజాక్ష॥

—— * మోహనరాగం- అటతాళము * ——

ప॥ భక్తుడనురక్షించుమంటిని। భారమునీదేసుమీ। నాభారమూ నీదేసుమీ। ముక్తి జేర్చేశక్తి నీదని మ్రొక్కితిని శ్రీరామచంద్రా॥భక్తు॥ ౧॥ అందముగధరయందు సనకస। నందనాదిమునీంద్రులెల్లను। వందన ములిడబ్రోచినా। గోవిందనాపై కరుణరాదా॥భక్తు॥ ౨॥ వాసిగాప్ర స్తావమునకు। నీదాసుడని బిరుదేయలేద। జేసినాదుష్కర్మములు నసి యింపజేయుము రామచంద్ర॥భక్తు॥ 3॥ వన్నెమీరుచునున్న తమపద। సన్నిధీమాకెన్నటికగదా। పన్నగాధిపశయననాపై। పంతమేలనుదం తివరద॥భక్తు॥ ౪॥ యన్నహూన్నదమైన రూపము। కన్నులకు జూపించ వైతివి। వన్నెమీరగ ద్రుపదపుత్రికి। వలువలొసగినజలజనయన॥భక్తు॥ ౫॥ యెన్నివిధములుచేతనిను। ప్రతిమాలినా దయరాకయున్నది। మిన్న కుండుట మేరగాదా। పన్నరక్షక నన్నుతాంగుమ॥భక్తు॥ ౬॥ అందమై నాకాకినాడ। మందిరములో వెలసినా। గోవిందనీ పాదారవిందము। లందజేసియు పొందుపరచవె॥భక్తు॥ ౭॥ వాసిగామంతీనవేంకట। దేశకు ని ఉపదేశబలిమిని। మోసపోకను నిన్నునేనాక। దీక్షచే సాధించెదను సుమి॥భక్తు॥ ౮॥ చదువుకోలేనందువలనపస్వరములు। నాజిహ్వనొచ్చు ను। పదములోభములనక యడ్ల। రామదాసుని బ్రోవుమాధవ॥భక్తు॥

కం॥ అక్షయుడవనుచునినునే। నిశ్చయముగదలతుమోక్ష। మిచ్చుట కొఱకుఁ। పక్షాపక్షముకాయక। యీక్షితిలోనన్నుబ్రోవు। యినకుల తిలకా॥

—* నాదనామక్రియరాగం- అటతాళము *—

ప॥ రక్షకాజగద్రక్షకా । కృపజూడుదయతో । రక్షకాజగద్రక్షకా॥ రక్షకానాయెడలయిటువలె । పక్షపాతముశాయదగున । పక్షివాహనల క్ష్మినాయక । కక్షయేలను బిక్షకునిపై॥రక్ష॥ ౧॥ కోపమానే ముందుజేసినపాపమా । కోపమానేముందుజేసిన పాపమా। నాప్రాపు నీవని । తేపతేపకువేడినను । నీరూపమెప్పుడుజూపవైతివి॥రక్ష॥ ౨॥ పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । యాదంతికొలనులో । చింతనొందుచునుండగావిని । అంతలోజను డెంచిబ్రోచిన॥రక్ష॥ ౩॥ ఆలనా । నాయెడనులేదాపాలనా । ఆలనా నాయెడనులేదాపాలనా । ప్రహ్లాదనారద । మునులుబ్రోచినవాడవీవని। పలువరించితి । నలువతండ్రీ॥రక్ష॥ ౪॥ గంటినీ । నాదొరవునీవనుకొంటిని । గంటినీ నాదొరవునీవనుకొంటిని । యీమంటపై నీజంటగోర విభీషనుని । యొకబంటుజేసిన వార్తవింటిని॥రక్ష॥ ౫॥ జూచితి । తమపాదములు స్తుతిజేసితి । జూచితి తమపాదములు। స్తుతిజేసితిని । యిలకువేలునకు । గాసిదీర్చియు సిరులొసంగిన । వాసుదేవుడవనుచు నమ్మితి॥రక్ష॥ ౬॥ శ్రీధరా। నాపైనిసత్కృపలేదురా। శ్రీధరానాపైనిసత్కృపలేదురా। యాపతోద్ధారక। పాదయుగళము మోపిరాతిని। నాతిజేసిన । ఖ్యాతివింటిని॥రక్ష॥ ౭॥ వాహనా। రక్షించుజగన్మోహనా। వాహనారక్షించుజగన్మోహనా । ఇహమందుద్రౌపతి । బహువిధంబులవేడ వలువలు । దేహమంటేగలుగజేసిన॥రక్ష॥ ౮॥ వాసిగా । మంత్రీన వేంకటదేశికా । వాసిగామంత్రీన వేంకట దేశకుని । సత్కృపనునినుగని । వాసిలొగ్గిన యజ్ఞరామా । దాసునేలుము శేషశయన॥రక్షకా॥

గీ॥ స్వామిసీతాపతి శ్రీరామయనుచు । పరమభక్తులు మొరలిడగన రుగలేదె । శరణుజొచ్చితినీవాడ కరుణజూచి । పరమునందుజేర తెరవుజూపు॥

—* యదుకులకాంబోధి రాగము- చాపుతాళము *—

ప॥ రామకరుణజూడవేమిర । సీతాపతిశ్రీ । రామకరుణజూడ వేమిర । రామకరుణజూడవు । నిన్నేమనిప్రతిమాలుకుందు। యమునిబాధకోర్వలేక । క్రమముగానె వేడుచుంటి॥రామ॥ ౧॥ శరణుశరణుయని నవారిని । శ్రీరామచంద్ర వెరువకండియనుచుబల్కెదవు । శరణుశరణు యనినవారిని। వెరువకండియనుచుబల్కి । వరములియ్యడానికిఁక । బిరుదుబూనియున్నతండ్రి॥రామ॥ ౨॥ పాపమానావల్లదోషమ । శ్రీరామచంద్ర ఆపదలెడబాపవేమిర । పాపమనావల్లదోషమ । ఆపదలెడబాపవేమి। కోపమనామీదనీకు రేపుమాపనంగనేల॥రామ॥ ౩॥దశరథునిగర్భమందునా । శ్రీరామచంద్ర వసుధలోనుజననమైతివి । దశరథునిగర్భమందు। వసుధలోజననియించగనినె । ఆశనొందియుంటినన్ను మోసముశాయంగరాదు॥రామ॥ ౪॥ వారకంటబూడబోకుర । శ్రీరామచంద్ర సారెసారెకూనునిన్నురా । వారకంటజూడబోకు । సారెసారెకూనునిన్ను । దారిజూపమనుచుయడిగి। నోరునొచ్చి యూరకుంటి॥రామ॥ ౫॥ మల్లెమొగ్గవంటినీదుర । శ్రీరామనీ యుల్లంబుకరుగదేమిసేతురా । మల్లెమొగ్గవంటినీయుల్లంబు । కరుగదేమిసేతు । చల్లచల్లగానురార । జాలములిక నేలనీకు॥రామ॥ ౬॥ స్వామికరుణబూడవేమిర । శ్రీరామచంద్ర । కామితంబులోసగవేమిర । స్వామికరుణజూడవు । నాకామితంబులొసగవు । నీసేవకుడను యడ్లరామ । దాసునిదయనేలశేమి॥రామకరుణజూడవేమిర॥

కం॥ హరినారాయణయనుచును । మరువకనీనామస్మరణ । మదిగోరితి । నీమృదువైన మోముజూపవు । పరమాత్మక రామచంద్ర । పాపవినాశ॥

—※ శ్రీరాగము- అటతాళము ※—

౯॥ కీర్తన॥ వీరరాఘవస్వామి మరిమరియువేడిన । మోముజూపవదేమి । మృదువైనముద్దుల । మోముజూపుముస్వామి ॥ బాలుడను కృపజూడుము । కాలునీమూతల పాలుకాయక బ్రోవుమా । జలజలోచన । నీపదాంబుజ । సన్నిధికిప్రార్థించుచుంటిని । సలలితముగనన్నుబ్రోవవు । సవ్యమా శ్రీరామచంద్ర॥వీర॥ ౧॥ శంఖుచక్రాధారక । శరణంటినీ । వరమివ్వరాపరమాత్మక । పొంకమలరగధరణియేలిన । దొరవునీవని । గురువుదెల్పెను । యింకదీనునిబ్రోవనీదయ । రాదుగా శ్రీరామచంద్ర॥వీర॥ ౨॥ దశరథునివరపుత్రక । వసుధీశనను దయజూడుమా । కరుణాకర । విశదముగద్రౌపతికివలువలు । వేలకొలదిగనొసగిన । దశరూపపశుపతివినుతనను । యీవసుధలోఁ కాపాడరాద॥వీర॥ ౩॥ కామజనకస్వభూషణా । వేమారునినునేదలతు పాండవపోషణా । సమ్మతిగనన్నుబ్రోవయిహలో । సరససజాప్తకులుండవీవె । యిమ్మహీనినినునమ్మియుంటిని । రమ్మిననునీసామ్ము యనుకొని॥వీర॥ ౪॥ ఆదిలక్ష్మీనాయక । యీధరణిలోనన్నాదరించర శ్రీధరా । వేదవేద్యుడసాధుజనులను పాదుకొనిరక్షించినాడవని । మోదమలరగ వేంకటార్యులు । బోధపరచిరిరాధలోల॥వీర॥ ౫॥ దోషములుయడబాపుమా । కేశవనీదాసుడను దరిజేర్చుమా । వాసిగా శ్రీయజ్ఞరామా । దాసునేలినదొరవునీవని । ఆశతోనెరనమ్మితిని । జగదీశనను కృపజూచిబ్రోవుమ॥వీర॥

గీ॥ కారికితివినాశుధరయందు దండిదొరవు । మరువలేనయ్య నీమహామంత్రమెప్పుడు । ధరణిలోపలనీభక్తవరులగూడి । స్థిరముగా మదిని నుతియింతుకరువుదీర॥

—※ సాదనామక్రియరాగము- ఆదితాళము

౧౦॥ కీర్తన॥ నారాయణమంత్రము నాజిహ్వకు । నాకెప్పైనరు

చిదొరికెగదా । కూరిమితోశ్రీరామ తారకము । కోరికలరప్రాప్తామె గదా॥నారా॥ ౧॥ మంచిమంచిమామిడిఫలచీనా । పంచదారలకుమించ గదా । మెంచిచూడశ్రీరామామృతమిది । మంచిరుచియుప్రాప్తించెగ దా॥నారా॥ ౨॥ అండపిండబ్రహ్మాండమంతయును । నిండినమధురంబిది యుగదా । దండిగరామునిదలచెడివారిలో । తాండవమాడుచునుండెగ దా॥నారా॥ ౩॥ కొండవొదుగునేజేసినపాపము । నిండిచెలాయించుం డెగదా । దండప్రభువుదరిజేరినందువల । నిండినపాపముభెడెగదా॥ నారా॥ ౪॥ దేవరహస్యములుదొరికెగదా । యీజీవము దేవునిచేరుగ దా । భువిలోమంత్రినవేంకటార్యగురు । వర్యులమదిలోమరువగదా॥నా రా॥ ౫॥ కోరిభజించేవారినిబ్రోచే । తారకతీతంబిదియుగదా । ధా రుణియడ్లరామదాసుడుదెల్పెను । దశరథాత్మజునిరసముగదా॥నారా॥

గీ॥ రారనన్నుబ్రోవరామ రఘుకులసోమ । మారజనక యింతమరు పవేల । కోరిబలచిననీదు మోముజూపవదేల । నేరమేమినాందినీరజాక్ష॥

—* నాదనామక్రియరాగము. ఆదితాళము *—

౧౧॥ యేరావీరరాఘవా, నన్నుబ్రోవరశ్రీమాధవా । దేవ॥యే రా॥ ౧॥ రారగారూడవాహనూడా నీవాడాను । నేరము । లెన్నమేర। గాదురా । దామోదార॥యేరా॥ ౨॥ రాతినాతీగజేసి । ఖ్యాతినొందీ నసీతాపతీ నిన్నువాకర్లకీతినె వేడితి॥యేరా॥ ౩॥ కరియుమ । కరియును। నరుడుగబోరగ । కరినిన్నువేడ మకరీనినరికినహరి॥ యేరా॥౪॥ పొంకము తోమంతీన । వేంకటార్యులునాదు శంకాదీర్చిరామనీ । వంకజూపించి వందూను॥ యేర॥ ౫॥ ధరలో శ్రీయడ్ల రామ దాసూని బ్రోవకున్న । మర్యాద నీకు వామన మాధవ గోవిందాకృష్ణ॥ యేరా వీరారాఘవ॥

కం॥ యెన్నివిధంబులవేడిన । విన్నపమాలించవేమి పన్నగశయనా । పిన్నను కన్నులజూడవు । కన్నడశాయంగవలదు కరిభయహరణా॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- అటతాళము *—

౧౨॥ కీర్తన॥ విన్నపమాలించుమా । పన్నగశయనవేగ॥ నావి న్న॥ ౧॥ చిల్లరదైవాములా చేరినేకొల్వాజాల । వల్లభ శివురావేల నేని ల్వగజాలాగోపాల॥ విన్న॥ ౨॥ తప్పులూ నేజేసితీ । యిప్పుడే మోసా పోతి । ఒప్పుగ శ్రియఃపతీ । చెప్పితి నీవునాగతి॥ నావిన్న॥ ౩॥ దోషము లెన్నాకురర । శేషశయనరార । మోసము కాయాకుర । ఆశతో వేడీ నార॥ నావిన్న॥ ౪॥ నయముతో ప్రహ్లాదుని । దయజూచి బ్రోచితివని। అయ్యాలు కల్పావిని నేనయ్యాన వేడితిని॥ నావిన్న॥ ౫॥ వాసిగ యడ్లరామ దాసునిబ్రోవనుమా । కేశవ వేగారమ్మా । నేనాశించియుంటిసుమ్మా॥ నావిన్న॥

కం॥ తొడ్డాపై వేసెను కురుపని । జడియగ పనిలేదు మనస తడబడనేలా । పుడమిశుని మదినుడివిన । ఘుడియలావడి బాధలన్నకడకుంద్రోచున్॥

—* జంఝూటిరాగము- ఏకతాళము *—

౧౩॥ కీర్తన॥ అబ్బబ్బానే తాళ. । జాలర శ్రీరామ । తబ్బిబ్బబె ట్టె నాకుడితొడ్డాపై కురుపు । వెరవుమంటు॥ అబ్బ॥ ౧॥ ఎన్నైనా అవు షధములు। వేసినప్పటికైన । పన్నాగశయన నీచేతి । పట్టీవేయకుంటె బోదు॥ అబ్బ॥ ౨॥ ఒప్పుగా శ్రీయఃపాతి । అప్పనీవె దిక్కాని । తప్పా కగాక్పైద నాముప్పుదప్పించర శ్రీరామ॥ అబ్బ॥ ౩॥ ఎప్పుడో నేజేసిన తప్పులాచె నీమనసు । నొప్పిచే యిటు రాకున్న మాయప్ప నన్నెవరు బ్రోచేరు॥ అబ్బ॥ ౪॥ ఎన్నావిధమూలానిన్న । సన్నుతించీన గాని । క న్నాడజేసినాదు విన్నపంబాలించవేర॥ అబ్బ॥ ౫॥ గట్టిగానీదాసుడను । యిట్టికష్టములోనన్ను । బెట్టినసద్గురు నీసాక్షి కొట్టి నిను చేబట్టుకుందు॥ అబ్బ॥ ౬॥ వాసిగాభక్తవరుల। బ్రోచీనవాడవాని । ఆశించీనయడ్లరామ దాసూని । మొరయోచించావు॥ అబ్బబ్బా॥

కం॥ ఆపదలేడబాపెదవని । నీపాదము శరణుజొచ్చినినునమ్మినైనట॥ కాపాడవు గోపాలక । నాపాలిటి దైవరాయ నవనీతచోరా॥

—✻ మోహనరాగము. అటతాళము ✻—

౧౪॥ కీర్తన॥ కాపాడమని వేడెద । శ్రీకౌమరగిరిలో । గోపాల స్వామినన్ను । నీపాదయుగళము నెరనమ్మియున్నాడ । ఆపాదలేడబావు నాపాలిదైవమ॥ కాపా॥ ౧॥ నిరుపేదకులనెల్ల మరకబ్రోచెదనాని। కరమూనదాన కంకణముగట్టినకృష్ణ॥ కాపా॥ ౨॥ అలనాడు పాంచాలి హాకృష్ణాయనివేడ । వలువలొసగినరీతి యిలలోనన్నువేగ॥ కాపా। ౩॥ పతిశాపమునఒకతీ పాషాణమైయుండ । సతిగజేసినసీత పతినీవునాగతి గాంచి॥ కాపా॥ ౪॥ పేదవిప్రునిజూచిఆదరించియుచాల । మోదాము తోవాని పాదమొత్తగలేద॥ కాపా॥ ౫॥ వెలయుశ్రీమంతీన వేంకటార్యులకృపను । పలుమారునీనామ స్మరణజేయగలేద॥ కాపా॥ ౬॥ వాసిమీరగయద్ల రామదాసునికృప । బాకేదవనినేనుతి జేసిపాడితిచాల॥ కాపాడమని వేడెద॥

కం॥ మురహరినామొరవినియు । బిరబిరవరుదెంచినన్ను । సరగున బ్రోవు । ధరవెయ్యాదిధరయందున । స్థిరతరముగనన్నుగావ కర్తవునీవె॥

—✻ సావేరిరాగము- ఆదితాళం ✻—

౧౫॥ కౌమరగిరినివాసా । ననుకృపజూడు చిద్విలాస । సమయమిదే నాకభయమొసంగను । కామజనకనగుమోమిటుబాపుమి॥ కౌమ॥ ౧॥ యెంతవేడుకుండూ యికనిన్నెపుడు గలసుకుందు । పంతమటరయాదంతివరద నాచింతదీర్చి నీచెంతనుజేర్చుమి॥ కౌమ॥ ౨॥ నీమృదుపదములను మనమునునిల్పి నేస్మరింతు । రామరామయనివేమరువేడిన । దామోదర నానేరమేమిరో॥ కౌమ॥ ౩॥ విమలాత్మ్మదవంచూ త్రికాలము

నెంచి నినుభజింతు । కమలనేత్రనిను కోరినుతించిన నామొరవినవి
ది న్యాయమటరశ్రీ॥ కోమ॥ ౪॥ ఆదుకొనవదేలా యద్దరామదాసుపా
ల । వేదవేద్యయిమ్మేదిసైపై నన్నెవరుచేరదీసెదరు పరాత్పర॥ కోమర॥

కం॥ రామానను(బ్రోవుమనుచును । వేమానవుడైనగాని సామాన్య
ముగ । ఆరామునిసచ్చరిత్రము వేమారునుతింపుచున్న పామరమణచున్॥

— ❋ మోహనరాగం- అటతాళము ❋ —

౧౬॥ కీర్తన॥ శ్రీరామనామం । కోరిభజించు ఆరామనామం ।
రామనామము రామనామము రామతారకమేమిజెప్పను । ప్రేమతో శ్రీ
రామనామము । ప్రచురమైనదిలోక్యమందున॥ శ్రీరా॥ ౧॥ ఘోరమైనటు
వంటిరాక్షస క్రూరులనుఖండించిభక్తుల । చేరిసిరమునకరముజేర్చి । వె
రువకని బోధించుచుండెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ రామమహిమలు తెలియనేరని
రాక్షసుల రణమందుగూల్చెను । ప్రేమతో హరిదాసులనుగని క్షేమము
నియాశీర్వదించెను॥ శ్రీరా॥ ౩॥ నారదాప్రహ్లాదమునులకు । నయము
తో శ్రీరామనామము । కోరికలునెరవేర్చిమహాత్ముల చేరియున్నదిచూ
డుమనస॥ శ్రీరా॥ ౪॥ కరియుమకరియుకొలనులోపల । వరుడుగసటుబో
రుచును । శ్రీహరిహరిఅనికరిరాజువేడగ। ఆదరించటుమకరినేసిన॥ శ్రీరా॥
౫॥ శరణుజేసినపరమభక్తుల వెరువకని ఆదరణజేసియు । వరములిచ్చెద
ననుచుకరమున బిరుదుబూనెను చూడుమనస॥ శ్రీరా॥ ౬॥ నిష్ఠతో శ్రీ
రామనామము పట్టువిడువకజేయువారల । కట్టికర్మములున్నబయలకు
కొట్టివేసునువినవెమనస॥ శ్రీరా॥ ౭॥ స్థిరముగశ్రీరామనామము మరువ
కుము ఇదిపరమరహస్యము । ధరణిలోశ్రీయద్దరామదాసునేలిన మోక్ష
మంత్రం॥ శ్రీరామనామం॥

కం॥ రారారాఘవబ్రోవను । కారాదురనీదుమనసు । కఠినముగా
గ । నీరజలోచననినునే । కోరికతోవేడుచుంటి కోమలచరిత॥

—* యదుకులకాంభోజిరాగము- ఆదితాళము

౧౭॥ కీర్తన॥ వేగరారా। వీరారాఘవ। నన్నుబ్రోవ। సాగరామునీద। జాలాలేనూర రామ॥ వేగ॥ ౧॥ కామజనాకనాపై। ప్రేమలేదాయెనయయ్యో। భూమిలోపాలనన్ను బ్రోచేవారెవరు॥ వేగ॥ ౨॥ పంకాజాప్తకులేంద్ర। బింకముశాయతగదు। అంకామునందుజేర్చి। శంకదీర్చిబ్రోవను॥ వేగ॥ ౩॥ రంగుమీరాగనిన్ను। నింగివారలుపొగడ, మంగళకారనేయుప్పొంగి। వేడినందుకు॥ వేగ॥ ౪॥ పొంకముతోమంతిన। వెంకటార్యులునాదు। పంకజనాభనీదు। వంకజూపిరినిజము॥ వేగ॥ ౫॥ వాసిమీరగాయడ్ల। రామదాసునీజూచి। బ్రోచేదవాని నేనురి। జేసిపాడినందుకు॥ వేగరారా॥

కం॥ రామారామాయనుచును। వేమరునే వేడుచున్న స్వామికినాపై। ప్రేమయులేదాయెనయయో। యీమహాత్మునిపాటులదలతు నమ్మా సీతమ్మా॥

మోహనారాగము- అటతాళము

౧౮॥ కీర్తన॥ యేమేయీమాయ। రాములవారిదయ రాకపోయె। రాతినాతిగజేసిన శ్రీరాములని। ప్రకటించేభువిలో। క్షేత్రవందితుడైన శ్రీహరి। చరణములను నెరనమ్మియుంటిని॥ యేమే॥ ౧॥ మనముదృఢమైద్రౌపతి। యవమానమొచ్చునటంచు వేడగ। ఘనముగకనకాంబరములను వినయమలరగనివ్వలేద॥ యేమే॥ ౨॥ ధీరముగప్రహ్లాదభక్తుని శెరవేసినవార్తనేవిని। కూరిమిలోశ్రీరామచంద్రుని। కోరివేడినదారిజూపడు॥ యేమే॥ ౩॥ వాసిగధరయందుభక్తుల। కాచిరక్షించేటప్రభుడగు। ధీశునకునాపైనిసత్కృప। లేకపోయెను॥ యేమే॥ ౪॥ సారములేనట్టి దుఃఖవికారములన్నాపైబెట్టె శ్రీహరి। ఊరకుండెనుముందుజేసిన। నేరమేమోగాని తెలియదు॥ యేమే॥ ౫॥ వాటముగశ్రీయడ్ల రామదాసు

మాటలు తేటపడ చెవినాటవామేను నరహరికి । మొగమాటమెంతయు లేకపోయెను॥ యేమేయీమాయ॥

క౦॥ రమ్మానామనవిని జేకొమ్మా । ఓయమ్మనిన్ను కోరిభజింతున్ । సమ్మతిగజగన్మోహిని । యిమ్మహిలోనిన్నుగొలతు । వేడుకలలరన్॥

—※ బేహగ్ రాగము- ఆదితాళము ※—

౧౯॥ కీర్తన॥ రమ్మిజగన్మోహిని । ఓయమ్మనీవేవేగ । రమ్మి జగన్మోహిని॥ ౧॥ యిమ్మహిలో పాలనమ్మినభక్తులకు । సొమ్ములిచ్చి నముద్దుగస్తా బంగరుబొమ్మా॥ రమ్మి॥ ౨॥ భూచక్రమేలీనయోచక్రధర వేగ । కాచిరక్షించినవాన్ని గర్వించాను॥ రమ్మి॥ ౩॥ శరణన్నవారిని వెరువాకమానిబల్కి । వరమిచ్చియువాని । కరువుదీర్చగలేద॥ రమ్మి॥ ౪॥ ధరణిలోనీవేన తెరవానినమ్మినే । మరిమరివేడితినరమారశాయాకు॥ రమ్మి॥ ౫॥ ధరలోశ్రీసద్గురు । మంత్రినవేంకటార్యులు । స్థిరమూగనిన్ను పర । వరమడగమనిదెల్పె॥ రమ్మి॥ ౬॥ వాసిగధరలో నీదాసూడైనయ ద్ల । రామాదాసూనుబ్రోవ । రమణీనీవేవేగ॥ రమ్మి॥

క౦॥ ఘనముగ శ్రీరామచంద్రుని । మనమునబూజింపుచుండి । మన్న నతో । సజ్జనులందరుగొనియాడగ । వినయముతో బ్రోచునట్టిఘనుడీతండె॥

—※ హిందుస్తానికాఫీ- ఆదితాళము ※—

౨౦॥ కీర్తన॥ శ్రీరామారామా। రామారమారామ। శ్రీతారా మా॥ సాకేతపురికును రామరామయని కోరిభజించగదే । దారిద్ర ములను దూరముచేసె నీరజాక్షునగనవే॥ శ్రీరా॥ ౧॥ దశరథరాముని వసుధలోవేడక వ్యసనమొందబోకే । పసివాడను ననుబ్రోవుమటంచు ను విశదపరచగదవే॥ శ్రీరా॥ ౨॥ మదమాత్సరదుర్గుణములు మాన్పే మంత్రముగనుగొనవే । మంత్రము లోపల మర్మముదెలసితె మనకు

యేమిభయమే॥ శ్రీరా॥ ౩॥ సూటిగాను పరబ్రహ్మస్వరూపము పేట గగనుగానవే। బూటకములు యికనేటికి ౹ జగరు సూటి దెలియగద వే॥ శ్రీరా॥ ౪॥ పెద్దలు దెల్పిన హద్దునుమీరక బుద్ధిగల్గియుండే। ముద్దు గమంత్రిన వెంకటార్యగురు వద్దజేరగదవే॥ శ్రీరా॥ ౫॥ పొంకముతొలగ యాపంకజనాభుని ఇంకమరువవలదే। జంకకను యడ్లరామదాసునకు జాడదొరికెనేసూ॥ శ్రీరా॥

కం॥ ఇప్పుడునాతో బుట్టికి। తప్పకకుడిహస్తమందు। గొప్పడికురుపై। నొప్పింపగనీతో నే। జెప్పితిశ్రీయఃపతిమను। యిప్పుడు బ్రోవన్॥

—॥ నాదనామక్రియ రాగము- అది తాళము ॥—

౨౧॥ కీర్తన॥ చెప్పటకైనతరముగాదు నాకెల్లబుమొర వినురా మా। ఇప్పుడుకుడిహస్తములోపల నొకగొప్పకురుపు శ్రీరామా॥ ౧ చెప్ప॥ మందువేసినకురుపు చిదుకదేమందును శ్రీరఘురామా। యిందు కునినునే పొందుగవేడితి సందుదెల్పు శ్రీరామా॥ ౨॥ చెప్ప॥ వైద్యు లెవరువాసాధ్యముగారు వచ్చిచూడు శ్రీరామా। రాజ్యములో నీవు సాధ్యమునాకని నిజముగనమ్మితి రామా॥ ౩॥ చెప్ప॥ మంచివాడవ నియెంచినిన్ను మదినుంచుకుంటి శ్రీరామా। వంచనజేయుటమంచిగా దు తప్పించుకొనకు శ్రీరామా॥ ౪॥ చెప్ప॥ చాలుచాలునీస్నేహము నా కిక నేలనోయి శ్రీరామా। జాలివేసినీవేలరావు ఇది మేలుగాదు శ్రీరా మా॥ ౫॥ చెప్ప॥ తాళలేదు యీవేళబాధ నివృత్తప్పించుము శ్రీరామా। మళ్ళిపోవుటకుమందువేసి మముకళ్లజూడు శ్రీరామా॥ ౬॥ చెప్ప॥ య డ్లరామదాసుని ప్రార్థనకేమడ్డు జేయకుమిరామా। వేడిమంటలు కూడిన బాధా లేదుయనుము శ్రీరామా॥ ౭॥ చెప్పట॥

కం॥ క్రూరులుబెట్టినబాధకు। ధారుణిలోయోర్వలేక। దేవతులెల్లన్ క్షీరాబ్ధివరిని మొరలిడ। కూరిమితోలక్ష్మిగాంచి। కోరికలొసగెన్॥

—✻ మోహనరాగము- అట తాళము ✻—

౨౨॥ కీర్తన॥ శ్రీరామ అవతార మెత్తేను । వైకుంఠ వాసుడు। రామా అవతార మెత్తేను॥ రామయవతార మెత్తేను కామ జనకుడు తా మనంబున। పామరత్వము జేయువారిని భూమిలోబరిమార్చుటకు॥ శ్రీరా॥ ౧॥ మౌనివెంబడి వినయముగ వెడలెన్ । ఘనమైన తాటకి దునిమి ముని యాగము నుతా గాచెన్ । దనముగా మిధిలాపురంబున ఘనులచేనుతియింపబడుచును । వినయముగ హరివిల్లువిరచీ జానకిని పెండ్లాడుటకు॥ శ్రీరా॥ ౨॥ సురలుమునులును జయముజయమనగ। మురహరుడుతా సాకేతపురమున కనుచుండగను । గురువుచాపము విరచితివి నీగర్వమణచెదననుచువచ్చిన। పరశురాముని బలపరాక్రమము తరుచుటకు మదినూహజేసెను॥ రామా॥ ౩॥ తండ్రియాజ్ఞకు తప్పకుండగను । సోదరులిరువురుమెండుగా జానకీనిదోడ్కొనుచు । ఎండ వానల దడియుచును ఒక కొండపైనివసించియుండియు । దండిగా ఖరదూషణాదుల గుండెలన్నియుచెండవేయను॥ రామా॥ ౪॥ క్రూరరాక్షసియైన శూర్పణను। శ్రీరాముతమ్ముడు కర్ణములు నాసికనుగోయగను । పరుగుపరుగున బోయిరాకసి మొరలుబెట్టుచునుండగావిని। త్వరగసారంగమును బంపగశరము చేధరమూర్చుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౫॥ రాముకొరకై లక్ష్మణుడువెడలెన్। సమయంబుయిదియని రావణుడు యాసీత చరదెచ్చెన్ । తమ్ముడన్నయు సీతగానక కృమ్మరుచు వనమంతవెదకియు । సమ్మతిగ యాపక్షిరాజుకు మోక్షమొసగుటకొరకుతా॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ బెదరినసుగ్రీవునిటుబిలచెన్ । వదనుకుముయనుచును మోదమలరగ యుద్ధమునకనిపెన్ । సోదరులు యిద్దరు పోరుకొని యాగాధలోబడి బోరుచుండగ । పాదపంబున చాటునుండీ యింద్రతనయుని యందుగూల్చను॥ రామా॥ ౭॥ వాయుపుత్రుడువనమునకు జనిమెన్। శ్రీయాంజనేయుడు బాయకనుజానకీపాదగాంచెన్ । పోయిరాముకు న్యాయమంతయు వేయివిధముల దెల్పియును తా సాయులై వారధిని కట్టగ నాయకులమదమణచుటకు॥ శ్రీరా॥ ౮॥ యిం

దింద్రజిత్తుని లక్ష్మణుఁడు జంపెఁ । అంతనా కుంభకర్ణుఁడాదిగ ముందుగా గూలెఁ । పొందుగ రావణుని తమ్ముఁడు యందు మర్మములెల్ల దెల్పా । సందున్ఁడై రావణునినే ఇహమందు గూల్చెదననుచు తా॥ శ్రీరా॥ ౯॥ ధరణిలో శ్రీరాముఁడై పుట్టెఁ । పరిపరివిధంబుల క్రూరులననరయంగ బరిమార్చెఁ । శరణుజొచ్చిన పరమభక్తునకు స్థిరముగా నిల్లమనుచును । నరులు సురలందరును బొగడగ లంక పట్టముగట్టుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౧౦॥ సీతలక్ష్మణరామచంద్రులను । ఈతీరుగనుపమ నాలుగేండ్లను భూతలంబునను। దాత శ్రీవాసస్రవాంతసరియని ఖ్యాతిగా యాముప్వురును । సాకేతపట్నము జేరి సీతతో ఈక్షితిని పాలించుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౧౧॥ ధరను కాకీనాడపురమునను । నిరతమును మంతిన వేంకటార్యుల కరుణ మరుపకను। శరణు శరణని యడ్ల రామదాసు హృదయమునందు మురహరి । చరణములు నెర నమ్మినందుకు తెరవుఁజూపెదననుచు తా॥ శ్రీరామ అవతార॥

కం॥ అష్టదిక్పాలకులాదిగ । ఇష్టముతో రామునకును సృష్టియు నెల్లెఁ । పట్టముగట్టిరి యప్పుడు । గట్టిగ రాక్షసులగుండెలట్టిట్టవగఁ ॥

—* బిలహరిరాగము- అట తాళము *—

౨౩॥ కీర్తన॥ కడువేడ్కతో రాముఁడు। పట్టాభిషిక్తుండయ్యెనిపు ముఖీడు । పణతీ సీతను తానతొడపైనిడుకొని యిరుగడలలక్ష్మణశత్రుఘ్నులు వింజామరలీడ । నవమఛత్రము పడగవలె భరతుడును బట్టగ కడు ముదంబున। నడుగులొత్తుచు వాయుపుత్రుడు కడను నిల్వగ ప్రథమివాడయుడు॥ కడు॥ ౧॥ చక్కని శ్రీరాముని । ధరణీశులు పెక్కండ్రు నుతిశాయగ । పెక్కువిధంబూల మక్కువతోడ । పెంపెక్కి గంధర్వులు నిక్కి గానము శాయ। చక్కనగు రంభాదిగణికలు నికరముగ నాట్యాకొక్కరుగ । తొంతకక్కణుతఝుణతకక్కయని సభ నొక్కరీతిని నిక్కియాడగ॥ కడు॥ ౨॥ మంగళహారతులు। పుణ్యాంగనలుప్పొంగుచు నివ్వాగాను । శృంగారముగను యాసీతరాముల దివ్య బంగారుపాదములు భ

కన్నారసేవింప । సింగినుండిసురల్పయోధి తరంగములవలె పొంగుచును । వేరంగుమీరగ పుష్పవర్షమొసంగ పురజన సంఘముల గని॥ కడు॥ ౩॥ భూరిసింహాసనాసీనుడై । భూసురులాకు భూరి దానములొసగ । కోరిన దానములు కొదువలేకనిడ । భేరీధ్వనులు దిశలుపిక్కటిల్లగనంత । సారెసారెకు జయముజయమని స్వర్గమునజయనాదములగగ । సూరుజగుసుగ్రీవుడంగజుడార్యకపిజనులెల్ల గొలువగ॥ కడు॥ ౪॥ సరసవిభీషణుడు । సైన్యముతోడ బరగ శ్రీరఘురాముని । స్మరణజేయుచునుండ గరువురశ్రేష్ఠాది । పరమసత్పురుషులు వరుసస్తోత్రము సేయ । కరుణవెలయగ జయముజయమని కరములను తమసరస నిడుకొని । కరుణ నేలుమటంచు భూసురవరులు మునలాశీర్వదింపగ॥ కడు॥ ౫॥ పంకజాప్తకులేంద్రుడై శ్రీరాముడు పంకజాక్షినిగూడి । పొంకామూలరిశోభలంకారుడై । నిశ్శంకతో మంచిన వెంకటదాసునీ । అంకమున తాజేర్చుకొని యిరువంక జనములుబొగడ । నేనిక నీనిబ్రోతునని నిరుదంకమున తాగట్టెనంటట॥ కడు వేడ్కతో రాముడు॥

కం॥ యున్నది మార్గంబొకటి । తిన్నగగనుగొనవె మనస ఎన్నటికైనన్ । పన్నగశయనుని కన్నుల । యున్నదియున్నట్లుగనుము । మన్ననతోడన్॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- అట తాళము *—

౨౪॥ కీర్తన॥ ధరణిలోదుర్మార్గనరులతోనివుగూడి దారిదప్పిన పోవకే మనస॥ నీరజనేత్రుని కోరిభజించితె । ఘోరాకర్మముద్రుంచునే మనస॥ ధర॥ ౧॥ వింతకాంతలజూచి । విభ్రాంతము నొందీ । సంతోషించ బోకే ఓమనస । యింతూలతో చెలిమి విడచి శ్రీకాంతుని । చెంతజేరుండవె ఓమనస॥ ధర॥ ౨॥ బుద్ధిజెప్పినవారి । హద్దు దప్పకనిలచి । యొద్దిక తోనుండవే మనస । ముద్దుగ జెప్పిన పెద్దలవాక్యము । రద్దుసేయగ రాదే ఓమనస॥ ధర॥ ౩॥ పరకాంతలజూచి పల్కికలించితె । నరకము నొందె

దవే మనస । కరుకుమాటలుమాని ధరంలో శ్రీమురహరిని। మరువక స్మరి యించవే మనస॥ ధర॥ ౪॥ ధరలోనుంటిన వేంకటార్య సద్గురువరు। చర ణాముసేవనస్మరవే మనస । అరమారలేక శ్రీధరునిజేర నేర్పు। గురువరు ల నుతించు ఓమనస॥ ధర॥ ౫॥ వాసిమీరగయడ్లరామదాసుని బ్రోచె। కే శవయని బాడవే మనస। ఆశతోకడితె దోషములన్ని। కడవోసిరక్షించు నే ఓమనస॥ ధరణిలో॥

క॥ పామరులెరుగరు మేదిని । దామోదరు మహిమలెన్న తథ్యము సుమ్మీ। కామితఫలములనిచ్చును। వేమరుమదిగొల్చినట్టియోగులకెల్లన్॥

—* మోహన రాగము- ఆది తాళము *—

౨౫॥ కీర్తన॥ కృారమనుజులేమెరుంగును । శ్రీరామ మహిమ। పరమభక్తవరులెరుంగును॥ కృారమనుజులేమెరుంగు । సారసదళ నేత్రి మహిమ । ధీయుడైన హరిని నారదాది మునులెరుంగుగాని॥ కృార॥ ౧॥ తంత్రితోవైరమువహించి । దండిగశ్రీపతినిదలచు। చుండినట్టి బాలుడుప్ర హ్లాదుడేయెరుంగుగాని॥ కృార॥ ౨॥ మకరితో బోరాడలేక మండలాధీ శునిచేత। దండిగరక్షింపబడిన దంతిరాజెరుంగుగాని॥ కృార॥ ౩॥ మూ ఢుడై రావణుడుధరను। మోసపోవుననుచు। శ్రీనివాసుగూడినట్టి యావిభీ షణుండెరుంగుగాని॥ కృార॥ ౪॥ ధరణిలో శ్రీయడ్లరామదాసు నేలినట్టి హరిని । స్థిరముగమంతీన వెంకటార్య గురులెరుంగుగాని॥ కృారమను॥

కం॥ గోపాలుడు నాపాలిపక్ష। యేపొద్దునబాగడుచుంటి। కాపాడు టకై । పాపములు రూపుమాపియు । యేలున శ్రీయడ్ల రామదాసుని బ్రోవన్॥

-* మోహన రాగము- అట తాళము

౨౬॥ కీర్తన॥ బాలాగోపాలవేణార। భక్తపాలననుబ్రోవవేర।

నీల దేహవిశాలసద్గుణశీలమునిజనపాలత్రిభువన। లోలనన్నిక నేలరవదివే లరచలమేలరహరి॥ బాలా॥ ౧॥ నందనందనసమూసిబృందవందితాపాదా రవింద । ఇందిరేశ ముకుందసజ్జనవందితామరబృంద చందన । మందజని తానంద భజ గోవింద వరముచుకుంద వరద॥ బాలా॥ ౨॥ మారజానక సూకుమార । మేరునాగసామాధీర। ఘోరదైత్యవిదూర జగదాధార శాంతాకార రణజయ। శూరవీరయపారపారవార ననుకృప గారవింప ర॥ బాలా॥ ౩॥ యింతపంతమేలనాపై । చింతలు దీర్చవేర నాప్రాపై। పంతమబలవంతమా సామంతమ నేకాంతమ । కాసింతపనికై యింత జేసితి మెంతవాడవు యింతలాయెర॥ బాలా॥ ౪॥ పంకజనాభయీదే ర। బింకమూజేసీతెమేర । యింకమంచిన వేంకటార్యుని శంక లేకను బ్రో చెదవుయని । పొంకమలరగవిని మనంబున పంకజాప్తకులేంద్ర వేడితి॥ బాలా గోపాల॥

కం॥ నెరజాణుడు నీతనయుడు । బిరబిరమావాడజొచ్చి మాబాలిక లకు। మారునికేళికిరమ్మని । కోరికలీడేర్చుమనుచు పోరుచునుండెన్॥

—॥ శ్రీరాగము- అటతాళము ॥—

౨౭॥ కృష్ణలీల॥ యెన్నిమాయలు నేర్చినాడమ్మ। యశోదనీకొడుకన్ని టికి నెరజాణుడోయమ్మ॥ యెన్నిమాయలు నేర్చినాడె। చిన్నితనయుడు నిన్న రేయున। కన్నెపడుచునుచూచి రమ్మనికన్ను సైగలు జేసినాడట॥ యెన్ని॥ ౧॥ వట్టిమాటలుగావువినవమ్మ। ఈవాడలోపల ఇట్టివానిజూడలేదమ్మ। ఉట్టిమీదనుచట్టిలోన పట్టిపాలిడి అట్టెబోవగ । చట్టితూటడగొట్టికృష్ణు డు పొట్టనిండాబట్టినాడట॥ యెన్ని॥ ౨॥ బాలుడని ముద్దాడితివోయమ్మ। నీసుతుని ముద్దుబాలుడనుటకు వీలులేదమ్మ । ఆలిమగడుపరుండియుండగ యీలగొట్టియులేపివానిని । వేలివుంగరమిచ్చికాముకేళికేమో పిలచినా డట॥ యెన్ని॥ ౩॥ యేడజూచిననుండువోయమ్మ । నీసుతుడు మామావా డవాడల దిరుగునోయమ్మ। చేడెలందరుగూడిజాలక్రీడలాడుచు నుండువ

రల । జాడగని తాతోడిబాలురగూడి చీరెలు దొంగిలించెను॥ మెన్ని॥ ౪ ఎంతఎంతలు పలుకునోయమ్మ। నీచిన్నితనయుడుయెంత జెప్పిన వినడుగదవమ్మ । యింతులెల్లను గూడి పూలబంతులాడుచునుండగని । మీబంతులెలు వాలెంతయని చన్నంతులను చేబట్టినాడట॥ యెన్ని॥ ౫॥ చింతకాయగరాదువినవమ్మ। నీచిన్నికృష్ణుడు ఇంతవాడని చెప్పరాదమ్మ। మంతనంబునపెరటిలోనొక ఇంతిస్నానములాడగని। చన్నంతులను చేపట్టి దానినికాంతుకేళికిపిలచినాడట॥ మెన్ని॥ ౬॥ చేడెరో ఈవార్త వినవమ్మ। నీసుతుడు జేసినకోడెతనములు దెలుపరాదమ్మ । నేడుమావంటింటిలో మాతోడికోడలుపెరుగుదరువగ । జాడగని తావెనుకబట్టి మొగపోడుములు జరిగించినాడట॥ మెన్ని॥ ౭॥ భాసమానవిలాసుడోయమ్మ । నీసుతుడు శ్రీనివాసుడని మదిదోచునోయమ్మ । వాసిగ శ్రీకాకినాడనివాసుడై మంతెన వెంకటదాసుపాలిట జేరి సత్కృపజూచి కోర్కెలొసంగుచుండెను॥ మెన్నిమాయలు॥

కం॥ చీరెలు రైకలు దెస్తిని । కూరిమితోబుచ్చుకొనవె నీరజనేత్రీ । చీరెలు రైకలు దెచ్చితె । పోరామరుజనకవార। కాంతలుకడకు॥

—※ నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము ※—

—※ శ్రీకృష్ణ గోపిక సంవాదము- కోలాటపు కీర్తన ※—

అ॥ ఉల్లిమళ్ళచీరయిందగొల్లభామా । కల్లగాదుకోర్కెదీర్చు పల్లవాధరీ॥ ఉల్లిమళ్లచీరదెస్తె కృష్ణమూర్తి । భోగమిల్ల వెంబడెల్ల వోయిచిన్నిమాధవా॥ ౧॥ భూమిలోను నిన్నుమించి గొల్లభామ। భోగకాంతలెకరుదుండెరే పల్లవాధరీ॥ వగలమాటలాడబోకు కృష్ణమూర్తి। నీకువరస గాదు పళ్ళిపోర చిన్నిమాధవ॥ వెగుప్పుచనులబాడ నాదు గొల్లభామ । మనసు నిలువదాయె యేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౩॥ కానిమాటలాడబోకు కృష్ణమూర్తి । వేశ్యకాంతనానకుంటివోయిచిన్నిమాధవ॥

ల్లవాధరీ॥ ౫॥ అట్లైనాటలాడుచుండు కృష్ణమూర్తి । రోట గట్టి వేతు నింకజూడు చిన్నిమాధవ॥ ౬॥ రోటగట్టపాటియటవె గొల్లభామా। చిన్ననాటిస్నేహముంచగదవె పల్లవాధరీ॥ ౭॥ చిన్ననాటిస్నేహముంటె కృష్ణమూర్తి । నీవునన్నుగోరతగునటోయి చిన్నిమాధవ॥ ౮॥ అడ్డుజెప్పబోకుసుమ్మి గొల్లభామ । నీకుబిడ్డనిచ్చెదానురావె పల్లవాధరీ॥ ౯॥ దొడ్డవాడవౌదువోయికృష్ణమూర్తి । నాగడ్డముట్టుకోక పోర చిన్నిమాధవ॥ ౧౦॥ కొట్టవచ్చెదావదేమె గొల్లభామ । ముద్దుబెట్టితేను లోభమటవె పల్లవాధరీ॥ ౧౧॥ ముట్టుకుంటెకొట్టరాన కృష్ణమూర్తి । వద్దు తిట్లబడక మళ్ళిపోర చిన్నిమాధవ॥ ౧౨॥ రాయివంటి నీదుమనసు గొల్లభామ । కరుగదా యెనికనేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౧౩॥ రట్టుజేసెదావదేర కృష్ణమూర్తి । యడ్లరామదాసుపోష రుక్మిణీమనోహర॥

కం॥ అపరాధినైనపమెన్నక । కృపజూచియునన్నుబ్రోవు కోరికలలరన్ । తాపసమునిజన పాప్రై । యేప్రార్ధనుబ్రోచు త్రిపురసుందరిగొలుతున్॥

—❀ మోహన రాగము- ఏకతాళము ❀—

౯॥ కీర్తన॥ త్రిపురసుందరీ । బాల త్రిపురసుందరీ । అపరాధిని అపరాధిని నెపమెన్నక కృపజూడవె॥ త్రిపుర॥ ౧॥ లోకపావనీ ముల్లోకమోహిని । లోకమాతవనుచునిన్ను లోకులెల్లగొలుతురే॥ బాలత్రిపుర॥ ౨॥ నిన్నునమ్మితీ చాలసన్నుతించితి । కన్నతల్లివనుచునిన్ను మన్ననచేబిలచితితల్లి॥ త్రిపుర॥ ౩॥ పంతమేల నేనెంతవాడనే । చింతలణచిబ్రోవవే శివకాంతపరమశాంత నిధివి॥ త్రిపుర॥ ౪॥ దారిజూపవే తల్లి దయనుజూడవె । కోరిమంతిన వెంకటదాసుని కోర్కెదీర్చి బ్రోవవె॥ బాల త్రిపురసుందరి॥

కం॥ విశదంబుగ దశరూపుల । వసుధలో జనియించినట్టి వార్తలు వినినే । పసిబాలురుబాడుటకై । రసయుక్తంబైనపాట జేసితివినుడీ॥

—* దశావతార గిరేల్

౩౦ శ్రీకరముగ సద్భక్త జనవ్రజసేవితపదకమలహృదయవశీకరవరకమలా । త్రిభువనలోకగణ్యశోవిమల, శోభాకరదివ్యగుణాకర పూర్ణసుధాకరసమసకల, చంద్రదివాకరచక్షుయుగళ॥ శ్రీకర॥ ౧॥ ఆదివిరించిముఖోద్భవవేదములపహరించిమించి । పయోనిధిలోదనుజుడు పొంచి। యడంగను నీమబలము బెంచి, యీ మేదినిపై యల సోమకాసురుని మీనమవై ద్రుంచి, జలజభవాదుల దయనెంచి॥ శ్రీకర॥ ౨॥ సురవరులసురులుచోద్యముగను మందరగిరి కవ్వముగన్ । విషోరగమరయ రజ్జువూగన్ । సుధాంబుధినిరవుగ కుంభముగన్। ఇద్దరనమృతముకైదరువగ గిరికిందరుడుగ కమఠముగన్। ధీరవైపరమానందముగన్॥ శ్రీకర॥ ౩॥ పసుపడి సురపురిపతిముఖసురదిక్పతులనడల్ గొట్టి । ఋషీశ్వరులను బాధలుబెట్టి, త్రిలోకములను పుడిసిటబట్టి । యీఘనభువికనకాక్షునికి నికిటవై బట్టి। వధింపవె ముని వైరముబట్టి॥ శ్రీకర॥ ౪॥ సిరతము శ్రీహరిహరియని దలచెడు నిజపుత్రుని గాంచి, సురద్భీకరవైరముబెట్టి । సభాసదులలరగ గమకించి। వేనరకదలించిన హిరణ్యకశిపుని నరహరివై ద్రుంచి, ప్రసిద్ధిని బొందవె శ్రీమించి॥ శ్రీకర॥ ౫॥ మనమున ననయము వినయవిహీనతధనగర్వము చేతన్। ధరాతలమున వెలిగెడు ధాతన్ । పదత్రయమును ముసు చేజేతన్, యామనుజాసనుడగు బలినిగోరి వామనరూపము చేతన్ । రసాతలమున ద్రొక్కివెరోతన్॥ శ్రీకర॥ ౬॥ క్షితితలమున బుధసుతజమదగ్నికహితనజూనుబట్టి।వధింపవె చతురితసరికట్టి। మనంబున నతికోపముబట్టి।భూపతులన్నిరువదియొక్కమారు వేభర్గుడవై గొట్టి। చరింపవె హితమతిచలపట్టి॥ శ్రీకర॥ ౭॥ సతతము సురముని సన్నుత శ్రీపదవరసిజయుగళుడవై । త్రిలోకకీర్తిసంపూర్ణుడవై। నిశాచరతతి ఘనపవనుడవై । భూసుత చెరబట్టినదశవదనుని దెగజూడవె రాముడవై । యశోరాజిత ధర్మాత్ముడవై॥ శ్రీకర॥ ౮॥ పికవాణులు గోపికలోపికతోదకమాడగజూచి । పటంబులనొకచోటనుదాచి। భళీయననికగాను మనిగాంచి, పూనికతో భ్రాంత

కు గంసుని కృష్ణుడవై తేచి। వధించవ సకలాత్ముల బ్రోచీ॥ శ్రీకర॥ ౯॥ మీరిన శుభములు గోరికతో నీమేదినిపై గాంచి। పతివ్రతలారయ శిరిమించి।సుఖింపరెతీరని ప్రభ గాంచి । యీధారుణిపై బుద్ధావతారమున ధర్మను నెదనెంచి। వెలుంగ వెధారి యశముగ్గాంచీ॥ శ్రీకర॥ ౧౦॥ కలియుగాంతమున కలిజనులకు డాల్కత్తి చేతబూని। వధింపవె చలమున దయమీరి। సుధీజనచలమున కృపబూని । భూతలమునగావవె కలికిమూర్తివై తలంపగమిత్తిలేని । సుకీర్తిని వెలయగ పవిబూని॥ శ్రీకర॥ ౧౧॥ పొలుపుగ మదినుప్పొంగుడు నిలగొప్పుల వెంకటస్వామి। సదామదిగొలువగ ఖగగామి । స్వరూపంబుల్ సన్నగ రామి। తాదెలుపండన మంత్రిన వేంకటకవి తేటపడగబూని। రచించెను సలలితంబుగ నమామి॥ శ్రీకరముగ॥

కం॥ తప్పక శ్రీరామయనుచు । నెప్పుడు స్మరియించువాని నెయ్యెడనైనన్। మెప్పుగ బ్రోచెదనని శ్రీ। యఃపతిబిరుదంకమందు నొప్పుగ దాల్చెన్॥

—※ నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము ※—

౩౧॥ కీర్తన॥ మనసమనస రామచంద్రునిమదినిదలచవె । నీమందకుటిల దుర్గుణములుమానవదేమి॥ మన॥ ౧॥ స్వయముగ శ్రీరాములకూ శరణుజేయువె । నీయరమరదీర్చేటిప్రభువు నాశ్రయించవే॥ మన॥ ౨॥ ధరణిలో శ్రీరామునకంటె దైవమెవ్వరే। మరువక శ్రీరామయనుచుస్మరణశాయవే॥ మన॥ ౩॥ పంతము బలవంతము శ్రీకాంతుదలచవే । నీచింతలన్నిమాన్పెటి శ్రీహరిని దలచవే॥ మన॥ ౪॥ ధరణిలో మంత్రిన వేంకటార్యగురువులా। చరణములకు స్మరణజేసి పరమునొందవే॥ మన॥ ౫॥ ధరణిలొ శ్రీకాకినాడపురమునందున । స్థిరముగాను యడ్ల రామదాసు చెప్పెను॥ మనసమనస॥

కం॥ పామరులై చెడిపోకను । రామాయని దలచుకొనుడి రమ్యాముతోడన్ । కామక్రోధము లోభము । కామనమోహాదులెల్ల ధరణిలొ దృంచున్॥

౧॥ సారెసారెకు నిదియుకోరిభజించుచుంటి ఘోరకర్మముద్రించి దారిజూపును॥ శ్రీరంగరమా॥ ౨॥ ఆశపాశములచే గాసినొందగనేల వాసుదేవునిస్మరణ వదలక॥ శ్రీరంగరమా॥ ౩॥ దేహగేహాదులపై మోహము గోసివేసి సాహసంబు రామస్మరణగోరియు॥ శ్రీరంగరమా॥ ౪॥ సభలోద్రుపదపుత్రికభయమొసగినట్టి ఇభరాజవరదుని విడువక॥ శ్రీరంగరమా॥ ౫॥ వన్నెమీరగభక్తవరులను బ్రోచినట్టి పన్నగశయనుని సన్నిధిగోరి॥ శ్రీరంగరమా॥ ౬॥ పొంకముతో మంత్రిన వెంకటాఖ్యుల పాదపంకజములయందు భావమునుంచి॥ శ్రీరంగరమా॥ ౭॥ వాసిగయడ్లరామదాసునిబ్రోచినట్టి కేశవయానిమాది యోచనజేసి॥ శ్రీరంగరమాయనమః॥

కం॥ బృందావనమున బ్రిష్ణే। నందాంబుధిలోన వాలలాడెను వారిన్। మందరగిరిధరుడా। నందంబున భక్తవరులనందరిబ్రోచున్॥

—* ఆనందభైరవి రాగము- జుల్వతాళము *—

౩౬॥ తులసి మంగళహారతి॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం। జయాజయమంగళం మహోత్సవమంగళం॥ పతివ్రతని ఇహమందు ప్రకటించగబుధులు। శ్రితజనులుగొలుచుచున్నతి వెనకును। హితవుగ భక్తులకు గతిజూపినటువంటి। యతివ శ్రీలక్ష్మి తులశమ్మకిపుడు॥ జయ॥ ౧॥ మునులంత శ్రీతులశి వనమాలికలు ద్రిప్ప ఘనులు జేసిన తులశి వనమునకును। వనరుగవల్లైమన కర్పూరహారతులు। ఘనమైనశ్రీరామ తులశమ్మకు॥ జయ॥ ౨॥ భూజనులునుతియింప పూజనీయురాలగుచు। తేజరిల్లగ తులశిభామకిపుడు। రాజదశరథమహారాజులును బూజింప। రమణితో శ్రీకృష్ణ తులశికిపుడు॥ జయ॥ ౩॥ వెన్నెలును ఆకులును యేపుగల దళములును। తిన్నవగు శ్రీతులశికొమ్మలకును। వన్నెమీరగతులశివనపుత్రికైనట్టి। కన్నె శ్రీ ఆండాళ్లకాంతమ్మకు॥ జయ॥ ౪॥ వేమారు వుదయమున గోమయముగానిపోయి। ప్రేమతో తులశి ముందరనలికియు। రమణిముగముగ్గులేసినస్త్రీలపాపములు। తూలగొట్టినతులశిమహాలక్ష్మికి॥జ

య॥ ౫॥ ప్రదక్షిణముజేసి తులశికోటకు మొ్రొక్కి। వనమునగ నచట ఒక జ్యోతినిలిపె। పరమభక్తులకుధనధాన్యసంపదలొసగి।విలసిల్లుచున్న శ్రీతులశమ్మకు॥ జయ॥ ౬॥ ధరను మంతిన వెంకటాచార్యకృపమునుడ్లు। రామదాసుని కంఠమాలకిపుడు। నారాయణామృతము ననుభవించినభక్తు।వరుల జపనక్షత్రమాలకిపుడు॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం॥

కం॥ జయమంగళహారతియని । నయముతొశ్రీరామచంద్రునకునర్పింపన్ । భయములుబాపియు మనలను । దయజూచుటకేమికొదువ ధారుణియందున్॥

—* హిందుస్తానికాఫి రాగము- ఏకతాళము *—

౩౭॥ మంగళహారతి॥ మంగళంజయమంగళం శుభ మంగళమిదుగొ । సారంగహరణయుగనారసింహ్వామంగళం॥ మంగ॥ ౧॥ వాసిగశ్రీదశరథాత్మజ వంశమంగళం । హరిదాసులబ్రోచేట శ్రీనివాస మంగళం॥ మంగ॥ ౨॥ సురులమునులబ్రోచిన కరివరదమంగళం । హేపర మపురుష సుజనభుజగశయన మంగళం' మంగ॥ ౩॥ రామ దైవరాయ సీతారమణమంగళం । హేకామజనక అందవెకర్ధ్వార మంగళం॥ మంగ॥ ౪॥ నారదప్రహ్లాదుని పరిపాలమంగళం । మత్మేలినమంతీనవెంకటార్యమంగళం॥ మంగ॥ భవనములనివాసభువనరక్ష మంగళం । వాసికయడ్లరామదాసపోష మంగళం॥ మంగళం॥

గీ॥ సత్యంబుకంటెను స్వామియింకెవ్వరు । నిత్యమును సత్యమునిలుపవలయు । ప్రత్యగాత్ముడైన ప్రభువుతానగుటకు । ధాత్రిని సారంగధరుడుసాక్షి॥

—* గిలకలపద్యము

౩౮॥ శ్రీమహారాజనరేంద్రవురవరము। అకలంకముగ శైలనా

నరేంద్రునకు । ముద్దులపత్నియగు ముదితరత్నాంగి । ఒకనాటివేళ తన
వరునితోఁగుతను । మతిచంచలించి తానతిచింతనొంది । పుత్రులు లేనట్టి
భోగంబులేల । సుఖమేల బ్రతుకేల జీవనంబేల । యనుచును దంపతు
లు యాసదాశివుని । మాసమున దలపోసి మ్రొక్కి వేడగను । శివుని స
త్కృపచేత సిద్ధించెకోర్కె । రమణులానందింప రత్నాంగిదేవి । నెల
దప్పికాంత ఒకనేటితోనుండె । కలకంఠిచిక్కినే గర్భంబుచేత । గులు
కు కుచములుచాల గొప్పలైయొప్పె । తెలిదమ్మివలెమోము తెల్లనై బా
రె । పణతికిచెక్కిళ్లుపలచనై దోచె । కాంతకన్నులుతెల్లకలువలై యొ
ప్పె । వనితకుఁట్టూర్పులధికంబులాయె । సొమ్ములు బరువాయె సోభ
నాంగికిని । తోయజాక్షికినిండ తొమ్మిదినెలలు । చెలికత్తెలందరును బి
లువంగగదసి । పొలతికి నవమాస పొద్దులు గడచె । గాబోలటంచును
కాంతలనుకొనిరి । చెప్పదురత్నాంగిసిగ్గుచేమనకు । నొప్పులు గాబోలు
నలిగున్నదనుచు । జలజాక్షినావేళజలకమాడించి । తరుణులందరు వేగ
తడివత్త్రపుడు । పరమాన్నములుదెచ్చి పణతికందివ్వ । కసిగాట్లుగా
జేసెకష్టంబుచేత । బాధతాళగలేక వేదననొంద । కలకంఠులకుగొప్ప
గండమీకదువు । వాడు ఈశ్వరుడుగావలెనని వేడి । కటకటాయనిమం
త్రకాంతలావేళ । మంత్రించి ఉదకంబు మగువకందివ్వ । మంగళతరమై
నమంచిముహూర్తమున । చక్కనిపుత్రుండు సారంగధరుడు । పన్నమీ
రినయట్టి వంశోద్భవుండు । పుట్టె శ్రీరత్నాంగి కన్యాసతికతడు । కొన్ని
దినములుగడచి కౌమరప్రాయమున । చెలికాండ్లతోగూడి చెలువొందు
చుండ । జననిజనకులునంత సంతోషమునను । వానిసౌందర్యంబువర్ణించి
చూచి । మంత్రినప్పుడుబిలచిమరియునిట్లనిరె । బాలునిరూపమొక పట
ముపై వ్రాసి । ఈచక్కదనమునకు ఇంపుదగినట్టి । శ్రీరత్నమును దెచ్చు
కొరకు యత్నించి । పటమువిప్రులకిచ్చి పంపె నంతటను । చిత్రాంగు
డాపటముజూచి వేడుకతో । తనపుత్రి పటము బ్రాహ్మణులకప్పుడొసగి ।
నరేంద్రమహారాజుపురికనిపిరపుడు । ఆనరేంద్రుడుజూచియాశ్చర్యమొం
ది । తానుపెండ్లాడుటకు దలచెనంతటను । రమణముగచంద్రతారాబలం

షైన । రాజలగ్నమునందు తేజరిల్లగను । మంగళప్రదమైన మంచిలగ్నమున । కత్తిబంపగ పెండ్లి గా జేసిరపుడు । అతివకుఘనమైన అరణంబు లొసగి । చిత్రాంగిదేవితోచెలువొందగాను। రాజనరేంద్రపురికరుదెంచిరపుడు।వజ్రవైఢూర్యమాణిక్యస్థాపితము।చెక్కినమహలుపై చిత్రాంగినునిచి । ఇరువురు భార్యలును ఇష్టమలరగను । అష్టయిశ్వర్యములు ఇష్టభోగములు । యీరీతి భూచక్ర మేలుచుండగను । వేటమార్గంబునకు వెడలెనొకదినము । ఒకనాటివేళ తనసుకుమారుడైన।నీరజనేత్రుండు సారంగధరుడు । చెలికాండ్రతోగూడి చెలగియావేళ । హంస పావురము తనహస్తమునబట్టి । పరగనాపావురము పైకిబోవిడచి । చప్పట్లుకొట్టెను సారంగధరుడు । బెదరియా పావురముగగనమున కెగసి। పినతల్లి చిత్రాంగిమేడపైవ్రాలె । హంసనడకలునడిచె నాపావురంబు। అటుజూచి చిత్రాంగి యతిమోదముసను । పణతి చిత్రాంగి యాపావురముబట్టె । ఆహాహా ఇదియేమిఆశ్చర్యమనుచు । యేరాజుపెంచెనో ఇట్టిపావురము । గాడాయెననుగూడుటకు నేటికైన । అనుచు చిత్రాంగి తనమేడపై నుండె । అంతటచెలికాండ్రికావార్తదెలియ। సారంగధరునితో మొరిగించిరపుడు। పినతల్లిమేడకును ప్రియముతోవచ్చి । చాలయులసటజెందె సారంగధరుడు । ఓతల్లిచిత్రాంగి మాకుపినతల్లి । పావురమునివ్వవేపణతిమాయమ్మ । బెదరిపడిచిత్రాంగి వడివడిగ లేచి । కఠినవాక్యములాడె కాంతచిత్రాంగి । ఇటువంటిసౌందర్య వనితలనుజూచి। కఠినాత్మ నీమనసుకరుగదాయెనుగ । గట్టిగనన్నునీ కౌగిటనుజేర్చి । రతులగ్రీడించుమి రాజదళనేత్ర । పునుగు జవ్వాదియత్తరువు పన్నీరు। సారంగధరునిపై చల్లబోయెనుగ । బెదరిపడిసారంగధరుడు భయమొంది। యిదియేమితల్లి నీకిట్టిదుర్బుద్ధి । వినవమ్మ దెల్పెదనువిన్నపంబొకటి। పుత్రునిమోహించు మాతృలెందైన । గంటిమా వింటిమా కలలోను నైన చెప్పెదనొకమాట చెవులారవినుమ । నరులమైపుట్టితిమి ధరణిలోపలచు। సురలుసాటియు దెల్పసూటిగాదమ్మ । నాటవారికినున్న పాట్లువినవమ్మ। హాల్యపాషాణమైనదిగానవమ్మ । చెంద్రుడుకళదప్పె తారతోపొందివా

కలప్రారబ్ధవశములుండెనమ్మ । నరకమునకెదురుగ నడవ వలదమ్మ । కాలునిబాధలకు నోర్వలేమమ్మ । నరములుశల్యములు నవతూట్లుబడిన। తోలుబొమ్మని మదిని రోయవోయమ్మ । మలమూత్రములకొంప మోహించకమ్మ । కలకంఠి తుచ్ఛభోగము గోరనేల । కూర్మితో మాతండ్రి గుణశాలుడమ్మ । అతనికిదగినట్టి సతివినీవమ్మ । కన్నకొడుకని బాలకరుణించవమ్మ । నాకునీసత్యంబు నగుపరచవమ్మ । సాష్టాంగ మొనరించి సారంగధరుడు। మగువనువిడనాడి మళ్లగాజూచి । గట్టిగ చిత్రాంగి దట్టిచేపట్టి॥ వినుముసారంగ నేజెప్పు వాక్యములు । గురుసతిని గూడడా నీరజారాతి॥ సుగ్రీవుడావినితో చేరిభోగించె । తనపుత్రితో పొందె దనరియాబ్రహ్మ॥ వారెల్లమనవలెవారౌలెంచితిర । నిలచినాసౌందర్య రూపమును జూడు। పలచనచెక్కిళ్ళు పల్వరసబూడు । మొలకకుచములుజూడు తెలకురులజూడు । కలువరేకులవంటి కన్నులనుజూడు । పిడికెడునడుము చక్కని తొడలుజూడు । తొలకరిమెరుపంటి దేహమునుజూడు । చిలుకపలుకులజూడు చిరునవ్వుజూడు । నను కౌగలించుమీ నాప్రాణనాథ। అనియిట్లుపల్కె నాయతివ చిత్రాంగి । సారంగధరుడు మహాసత్యమిడువకను । కటకటనితనరెండుకర్ణములుమూసి । పట్టువిడిపించుకుని పారిపోయెనుగ। అంతటచిత్రాంగి యతికోపమునను । పట్టుపీతాంబరము యుట్టె తాజించె। మారుమాలను నులకమంచంబుపైని । నిండమూల్గుచు నుండె నెలత చిత్రాంగి। నరేంద్రునకు జాబునంతలో బంప । జాబుజూడగ రేడు తబ్బిబ్బలాయె । యిదియేమిప్రళయము ఇంతికీవేళ । ప్రాప్తించెకాబోలు పగతి దుఃఖంప । అకచాలచింతించి నానరేంద్రుండు । వేటలాడుచునున్న తోటవారలకు । అందంపుకళలవిచ్చు నాన్నపాలుండు । వడిగలజక్కెపై నెక్కి గ్రక్కునను । అరగడియలోపలను పురములోజొచ్చి । చిత్రాంగి మేడకు నుశీఘ్రంబువచ్చె । చిన్నబోయిన మోము కన్నులనుజూచి । ఓభామ ఓకోమ్మ ఓముద్దుగుమ్మ । నిన్నెవ్వరేమనిరి యేమిలోభంబు । యీరీతి నున్నట్టి కారణంబేమి । అనరేంద్రునితో యిట్లనియె చిత్రాంగి । కామాంధుడై నీసుతుడు కండ్లుగానకను నన్ను చెరబెట్టెనో నాప్రాణనాథ ! అప్పుడునరేంద్రు

దతితామసమున । పదిమందిబంట్లను పనిబూనిబిలచి । సారంగధరుని వే
చంపిరమ్మనెను । బాలుగతో గూడియాను చుండగను । త్రాళ్ళతో సారంగ
ధరు । విరచికట్టి కారడవిలోపలను నేర్పుతోడించి । కాళ్ళుచేతులు ద్రుం
చి సారంగధరుని । చాటునసిలచుండి చూచుచుండిరిగ । అంతట యాకా
శవాణి తాబల్కె ॥ ఆపల్కులనువిని హరహరాయనుచు । నరేంద్ర మ
హారాజుకెరిగించిరపుడు – శివశివయనుచును చింతపడెనపుడు · చిత్రాం
గి తప్పుకుదు కిద్ధించిరపుడు । పాతర వేసిరి పణతినావేళ । సారంగవార్త
విని జనులు దిగులొందర । కమదుఃఖమానునొందె కాంతరత్నాంగి । కా
రడవిలోపలను సారంగధరుని । ఒకసిద్ధుడదిజూచి దగ్గరకువచ్చి । హర
హరాయిదియేమి యాశ్చర్యమనుచు । కాళ్ళుచేతులు గలపె నామునీం
ద్రుండు । యెప్పటిరూపమును యేర్పాటుజేసి । తప్పక యతివేష ధారు
లైరపుడు । మెప్పుగా రత్నాంగిమేడకరుదెంచి । వద్రసోపాన్నములు న
దుపాయముగను । నడ్డించెరత్నాంగి వరుసతోడుతను । సారంగధరుని
పై ప్రేమమీరగను । తల్లిదండ్రులభ్రాంతి దనివిదీర్చుకుని । చనుదెంచె
సారంగధరుడు మునివెంట । సారంగధరునిపై యానందమలర । పద్య
ములు జేసితిని సజ్జనులుబాగద । పదిమందిబాలురీపద్యములుబాడ । వి
న్నవారికిగలుగునిహపరముసుఖము । గన్నవారికినెల్లగలుగుభాగ్యములు ।
బాలురకిరొక్కదిద్దుటకూహజేసి । ఫలహారములుదెచ్చిబాలురకునిచ్చి ।
ఘనమైన కట్నంబుగురువులకునిచ్చి । పంపించగోరితిమి ప్రియభక్తులార ।
కరుణతో శ్రీకాకినాడపురమందు । వసుధలోపల యల్ల వంశంబు నందు
మహాలక్ష్మిపుణ్యగర్భమునందుబుట్టి । రామదాసను కవి రంజిల్లెభువిలో
అవనిమంతన వెంకటాచార్యకృపను ॥ జయావిజైభవ దిగ్విజైభవ ॥

*

సంపూర్ణము.

బాలకృష్ణుడు.

యడ్లరామదాసు.

—※ శ్రీసద్గురు చరణారవిందాయనమః ※—

సుజ్ఞానచంద్రిక ద్వితీయభాగము.

శ్రీయడ్ల రామదాసుగారి శిష్యవర్గము.

ఈమాయాప్రపంచంబున । కొందరజ్ఞానులు అనేక దుష్కృతంబులుచేసి । తుదకు నరక కూపంబులం బడుదురని । సజ్జనులవలన । నెరింగి వెరపుగలిగి । మేము పదుగురు శిష్యులమొక్క చక్కటిం జేరి । నెద్దియుండిరి చనక । భక్తివైరాగ్య పరాయణులమ్మ । శ్రీమద్వేదాంతప్రవర్తకులున్ను । ఆయిన శ్రీయడ్ల రామయాఖ్యుని । చరణసరసిజంబుల కొరగి॥ ౧॥ ధర్మార్థకామమోక్షంబులలో । మిగుల శ్రేష్ఠమెద్ది॥ ౨॥ మనుజులకు సౌఖ్యానందమేది॥ ౩॥ దశవిధనాదములను । మావంటి మూఢాత్ముల । మెట్లు విననేర్తుమయ్య॥ ౪॥ ఆత్మారాముని రాకపోకలేవి॥ ౫॥ పరమాత్మదేహధారి యెట్లుండు । చోటెయ్యది । అని ఇవ్విధంబున నడుగగా । యమ్మహాత్ముండు మా

యందు । పరమదయాళులై । ఇట్లనిరి । మీప్రశ్నంబుల కుత్తరంబులు । నాకుందోచిన రీతింజెప్పెద । శ్రద్ధాశక్తులై వినుండు॥ ౧॥ ధర్మార్థకామమోక్షంబులలో। మోక్షమే శ్రేష్టంబు । ౨॥ మనుజులకు నాదబ్రహ్మైక్యానుసంధానమే సుఖానందంబు॥ ౩॥ దశవిధనాదములను రేచకమునులేపి । వినవచ్చును॥ ౪॥ ఆత్మారాముని రాకపోకలు । పరిణవాక్షరద్వయమే॥ ౫॥ పరమాత్మచక్షుయుగమందు । అపోజ్యోతిస్వరూపుండై । యున్నవాడనిదెల్పి । రాజయోగమార్గమున । అష్టాక్షరీమంత్రం బుపదేశింపగా । ఆనందభరితాంతరంగులమై । ఏతద్భక్తిమార్గంబు విడువక । గురుకటాక్షంబున మేము చెప్పిన కీర్తనలలో । మూడేసికీర్తనలు ముద్రింపించి । ప్రకటించినారము.

ఇట్లు శ్రీయడ్ల రామదాసుగారి శిష్యవర్గము.

శ్రీయడ్ల రామగురుచరణారవిందాయనమః.

గురుప్రార్థన పంచరత్నములు.

కం॥ శ్రీమద్గురుయడ్లమకుల । ధాముందగురామయాఖ్య । యామహాత్మునినే । నీమముతోదలతునిప్పుడు । కామితఫలమోక్షపదవి । గలుగుటకొరకై॥ ౧॥

కం॥ గురువేతల్లియు దండ్రియు । గురువే పరమాత్మడనియు। గుర్తెరింగి। ధరలో వరరామార్యుల । చరణములకు శిరము జేర్చి । శరణనియంటిన్॥ ౨॥

కం॥ ఆచార్యుల చరణములకు । వాసిగనాశిరముమొగ్గి । వరమిమ్మనుచున్ । దోసిలియొడి ప్రార్థించెద । భాసురముగ యడ్లరామ దేశికులకునే॥ ౩॥

సీ॥ ధరణిలోవెలయడ్లవరరామ గురుమూర్తి చరణములకు । శరణుశరణుశరణు। దయలోనుబెంచిన తల్లిదండ్రులపాద పద్మములకు శరణుశరణుశరణు । అఖిలవిద్యలకెల్ల ఆదిగురువైనట్టి । ఆదిగణపతికిపుడు శరణుశరణు । ఆదికేశవురాణి యంబుజనేత్రికి । అనుదినంబును శరణుశరణుశరణు । శరణు శ్రీరాజయోగులకు శరణుశరణు । శరణు సుగుణాధికారులకు శరణుశరణు। శరణు వేదాంతవేద్యులకు శరణుశరణు । శరణు శ్రీవరమేటునకు శరణుశరణు॥ ౪॥

కం॥ శ్రీమద్గురురామాయని । మాసద్గురు యడ్లరామస్వామియు మదిలో । నే ద్వా కాలమందున । భాసురముగదలచి రామభజనఁగొనర్చెన్॥

—* శిష్యుడు, బూన అప్పలదాసు. *—

కం॥ గురుబోధామృతసారము । మరువకసద్భక్తియుంచినట్టి । మహాత్ముల కెల్లన్ । స్థిరతరముగ గురువర్యులు । పరతెరవుచుఁజూపి మంచిపదవు లొసంగున్ ।

—* బిళహరిరాగం- ఆట *—

౩౯॥ కీర్తన॥ ఎంతోమరుగైయున్నదీ । సద్గురుబోధ । చింతలేమియులేకఁ । అంతరంతరనియెంచుటకు । దనియంతు దెలియదు కొంతమందికి । సంతతమునద్గురుసిపాదము । చెంతఁజేరిన । అంతరాత్ములు॥ ఎంతో॥ ౧॥ చూడవేడుకైయున్నదీ । తత్వజ్ఞాలు । జోడుబాయకయున్నదీ । వేడుకతో నీజాడదెలియక । మూఢులకు యెందరూ ధీగానిది । చూడుమనివదిదీక్షజేసి వాడితే । మహావేడుకౌనది॥ యంతో॥ ౨॥ నిండీదండిగయున్నదీ । తాగముగొంటే । కుండలాగ్రిమున్నదీ । దండిగాదుర్విషయములుతా । చెండిఖండన । జేసిసద్గురు । అండజేరిన వారిచెంతను । నిండువెలుగై పడియున్నది॥ ఎంతో॥ ౩॥ చెప్పచోద్యమైయున్నదీ । సద్గురుబోధ । యొప్పుగమరువానిదీ । అప్పుడిప్పుడనక మది । ను దప్పకని । యీగొప్పపదవిని । ఒప్పుగాభ్యాసమ్ముమందున । తప్పకమవీక్షించవలెను॥ యంతో॥ ౪॥ కాశీగానిడ్లరామా । సద్గురుహృదయ । దేశమందునయున్నదీ । ఆశతోనమగిన్నవారికి । దోషములు యెడబాపెడునయని । వాసిమీరగబూన అప్పలదాసునకు । వారిదారిజూపుచు॥ యంతో మరుగైయున్నదీ॥

కం॥ రామారఘుకులసోమా యనుచును । ప్రేమతో వ్యసరింపుచుమంటి నీపదము తోడన్ । దామోదరననుబ్రోచుట । నీమనసికకయగదేమి । నీరజనాభ॥

—* యదుకుల కాంభోజిరాగం- ఆటతాళం *—

౪౦॥ కీర్తన॥ రామారామరామా । రామారఘుకులసోమా । రక్షించుమాలక్ష్మీశ । రామరామయనుచునిను । వేమారుబిలచిన పలుకవైతివి । కామితార్థములొసగినను । రక్షించుమా । కరిరాజవరద॥ రామ॥ ౧॥ యంతానినువేడినా । సుంతైన దయరాదు । వంతాముననుబ్రోవనూ । చింతలన్నియుదీర్చుటకు । బలవంతుడవు నీవను

చు । నేనీచెంతజేరదననుచునీపై । భ్రాంతిగద్దియురామచంద్ర॥ రామా॥ ౨॥ అలనా డుపౌ్రపదీ । హాకృష్ణయనిపిలువ । వలువలొసగినరీతిగా । యిలనునిను నెరనమ్మి యుంటిని । యిప్రుడు రాకున్నావదేలను । సలలితముగనన్నుబ్రోవను । నవుయమిదిశ్రీ రామచంద్ర॥ రామా॥ ౩॥ ఆత్మయంబుధిలోను । మత్స్యావతారమై । మచ్చుసోమ కునీప్పంచీ । నశ్యయము గాకత్తుసేసి । తెచ్చివేదవబ్రహ్మ కిచ్చిన । పక్షివాహన నీదు నామము । కటిలోవన్నరియి చుచుంటి॥ రామా॥ ౪॥ అవనియందున యద్దరామస్వా మిగురునీ । ఆశ్రయించినందుకూ । నవనితంత్రైనట్టిమన గతో । శ్రవణగంధ్రిములం దమాకు । భువనరక్షక నీదునామము । మనమునను న రియించమనిరి॥ రామా॥ ౫॥ భాసూరముగ బూన । అప్పాలదాసుని । కాచీరతి పనేమి । దాసదాసులలోనునే నొక । దాసుడయుపేడితిని । మోహనమూలేం నిగా న । జాచిబ్రోవె రా మచంద్ర॥ రామా రామ రామ॥

క॥ దేవానీవాడనుసుమీ । కావ్యనరపై చమంటి । భావజజనకా । నీ నాపా దై వము । రావా నా వెతలుదీర్చ । రమ్యముతోడక॥

—* మోహనరాగం- ఆదితాళం *—

౪౧॥ కీర్తన॥ దేవానన్ను బ్రోవకేమిరా । యేప్రోవగానకున్నానురా । దేవా నేనునీవాడగాభ్రయూని । భావమందునీ । భజనయొనర్చిన॥ దేవా॥ ౧॥ సదానిన్నుగొల చితినిరా । నీవ్యాదాయాము కరుగదేమిరా । ముదాముతో నీమధూరనామము । అ దేపియని । సదాభజించితి॥ దేవా॥ ౨॥ నీపాదమేనమ్మితినిరా । నా ఆపదలెడబా పవేమిర । కోపాముచేపతి శాపాముననుపెద్ద । పాషాణమైన హల్య । ఆపాదవీర్చి న॥ దేవా॥ ౩॥ చాలానిన్నుబాగడవింటిరా । నీపాలాబడి బ్రతిమాలితిర । ఈలానన్ను యమకాలాకింకరూల । పాలుజేయ నీకు । మేలానీలవర్ణ॥ దేవా॥ ౪॥ మరీమరీ వే డితినిరా । నామొరాలింపకున్నావురా । కరూణతో బూనప్పాలదాసునీ । దరిజేర్చ శ్రీ హరీనమ్మితిని॥ దేవానను॥

—* శిష్యుండగు. చుట్టూరి నారాయణదాసు. *—

కం॥ యిన్నివిధంబులవేడిన । కన్నులతో జూడవేమి కనకాంబరనీ । సన్నిధిని జేర్చ । నన్నుతిజేసితినియిప్రుడు జానకిరమణా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

౪౨॥ కీర్తన॥ యెన్నివిధములను । వేడినగానీ । దయరాదయ్యయోరామా । నాఘోరపాపములు । బారదోల । నీదేభారము । రఘురామా॥ యెన్ని॥ ౧॥ రామ రామునీనామము । బాగడను ఎంతవాడ శ్రీరామ । కామజనకనీకోమలిరూపము । కన్నులజూపుమి రామా॥ యెన్ని॥ ౨॥ చాలుచాలునాపైనికను । నీకేలనో యీ శ్రీరామ। నీరజాక్షనీపాదపద్మములు । నానమ్మితి శ్రీరామ॥ యెన్ని॥ ౩॥ తల్లిదండ్రిగురుదైవమునీవని కొల్లగనమ్మితి రామా । నల్లనయ్యా నగుమోము జూపినను । చల్లగనేలుమి రామా॥ యెన్ని॥ ౪॥ ధారిమిలో శ్రీయడ్లరామ । సద్గురుకృపగల్గెను రామా । తారకమంత్రప్రభావము చే । నినువదలచనసెను శ్రీరామా॥ యెన్ని॥ ౫॥ [illegible]వగనుదనని మరిమరి వేడితి । అరుదెంచుము శ్రీరామ । ధరలో చిట్టూరి నారాయణ । దాసునిబ్రోవుము శ్రీరామా॥ యెన్ని॥

కం॥ నారాయణ నేనమ్మితి । నేరములను బారదోలు । నారదలోలా । కోరినవరమిచ్చెదవని । పారాయణ జేయుచుంటి । పరమాత్మహరీ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౩॥ కీర్తన॥ నారాయణనారాయణ యనుచును । కోరిభజించవె మనస । దారిద్ర్యములను । దూరముజేసె । నీరజాక్షుడే మనస॥ నారా॥ ౧॥ మర్మము దెలియక । మాయకులోబడి । కర్మనొందకే మనస । చర్మపుతిత్తిది । శాశ్వతమా । గురుధర్మమిడువకే మనస॥ నారా॥ ౨॥ మతభేదంబులు మాని । సద్గురుని । హితవుగనమ్మవె మనస । గతియే శ్రీయఃపతియని సతతము । మతిగలిగుండవె మనస॥ నారా॥ ౩॥ ధరలో యడ్లరామయాఖ్యగురు । చరణమునమ్మవె మనస । అరమరలేకను । కరుణజూచి । పరతెరవుజూపునే మనస॥ నారా॥ ౪॥ పెద్దలుదెల్పిన । సుద్దులువినుకొని । బుద్ధిగనుండవె మనస । ముద్దుగచిట్టూరి నారాయణ । దాసుని । బోధనువినుమనస॥ నారా॥

కం॥ గతిజూపేదారవని । నాహృదిలో సతతమును । శ్రీకాపతియనియంటిని । సుతునివలెజూచియిప్పుడు । హితమతితో బ్రోవవయ్య । శ్రితజనపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౪॥ కీర్తన॥ యంతవేడినా చింత దీర్చవు । శాంతజనక శ్రీరామ । శాం

తమూర్తీవళి । భ్రాంతినొందితిని । పంతమేలగుణధామ॥ యంత॥ ౧॥ మందరగిరిధరసుందరవిగ్రహా । మదనజనక శ్రీరామా । పొందుగ మీపాదాబ్జములకు । నావందనమయ్యారామా॥ యంత॥ ౨॥ వెనక జేసినటువంటి నేరములు । యెంచకు శ్రీరఘురామా । కన్నసుతునివలె నన్ను బ్రోచి । నను కన్నులజూడవె రామ॥ యంత॥ ౩॥ చిక్కుబంధములబడద్రోయకనను । చక్కగజూడవె రామ । దిక్కునీవె యని మ్రొక్కుచునుంటిని చక్కనయ్య శ్రీరామ॥ యంత॥ ౪॥ యిమ్మహిలోనను హింసలు సేయుట । సమ్మతె న శ్రీరామ । సెమ్మదితో నీనామము దలచితి । రమ్మని బిలువవె రామ॥ యంత॥ ౫॥ కరివరదుడనను కరుణజూడమని । శరణని వేడితి రాము । కరువుదీరగను వరములొసగి । నాశిరమున నుండవె రామా॥ యంత॥ ౬॥ దండిగాను యీభూమండలమున । నిండిన శ్రీరఘురామ । ఖండుగ నాహృత్కమలమందు । గూర్చుండగదె శ్రీరామ॥ యంత॥ ౭॥ దశరధనందన దశవిధవేషా । దశముఖమర్దన రామ । దోషములనుకడద్రోచినన్ను । నీదాసునిజేయవె రామా॥ యంత॥ ౮॥ ధరయందున శ్రీయల్లరామ గురువర్యుల కృపచే రామ । పరిపరివిధముల ప్రార్థన జేసితి మరువక బ్రోవవె రామ॥ యంత॥ ౯॥ వాసిగాను శ్రీకాశినాథపుర । వాసబ్రోవుమా రామా । భాసురముగ చిట్టూరి నారాయణ । దాసునేలు జయరామా॥ యంత వేడిన॥

—* శిష్యుడు చిత్తనాల కొండయ్యదాసు. *—

౪౮॥ పంతమటర శ్రీయదుపతి । యంతని బ్రతిమాలుకుందు । యీమతియమరా । సంతతముగ నిను నమ్మితి । చెంతకు నను జేరదీసి । దయ్యనబ్రోవు॥

—* బిలహరిరాగం- ఆటతాళం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ పంతామేలను నాపై । దంతిరక్షకధరలో । దాతవైదయజూడర । పతితపావన నిన్నె నమ్మితి నా గతి జూపవేమి । సతతమును మదియందున నమ్మితి వెతలుదీర్చవె హితముమీరగ॥ పంత॥ ౧॥ మాధవయని నిను నే ప్రార్థన జేసిన । హృదయాముకరుగాదేర । వేదవేద్యుడ నన్నునీదరి జేర్చి ఆదరించెదవు యని । పాదయుగళములకును మ్రొక్కితి ముదముతో శ్రీరాధలోలా॥ పంత॥ ౨॥ కేశవ ప్రోవమని । దోసిలొగ్గితి నన్ను మోసాముజేయకురా । శాశ్వతంబని నిన్ను వేడితి ।

గాశదీర్చియు శ్రీనివాస । వాసిగాభవ పాశములు తెగగోసివేయవె శేషశయన॥ పం
త॥ ౩॥ సారసాక్షునిమనే । కోరియుంటిని । నామొరాలకించవదేమిరా । నీరజాక్షు
డనిన్నునమ్మితి నేరములు యెంచకురనాపై । దారవునీవని నమ్మినందుకు తెరవు
జూపుము ఉరగశయన॥ పంత॥ ౪॥ నాపాలిదైవమని । నీపాలబడియుంటి । గా
పాడుగోపాలక । చపలచిత్తుని నాపమాలెన్నక కృపముగాకృపజూచివేగను । అపర
మితముగ వరములొసగి ఆపదలుకడతేర్చుశ్రీపతి॥ పంత॥ ౫॥ మండలాధీశ । నీఅం
డజేర్చియునన్ను । దండిగదయజూడరా । నిండుగా నాబంధతనములు పొందుగా
ఖండించెదవుయని । దండిగాయీభువిలో శ్రీయడ్లరామదాస్యుడుదెల్పె॥ పంత॥
౬॥ భక్తానీతమువు । విముక్తిజెప్పెదవాని । శక్తికొలదివేడితి । భక్తితోవిత్తనాల కొం
డయ రక్తిగా మిమ్ముదలచుచుండెను । ముక్తిచేరయుక్తిదెల్పి శాశ్వతపరచవె భక్తపా
లా॥ పంతమేలను॥

కం॥ దశరథనందననిపుడీ । వసుధలొదరిజేర్చవేమి । దశముఖహరణా । దశవిధ
ములనుతియించిన । దయరాదేమయ్యనీకు । దాశరథీ॥

—* జంఝూటిరాగం- అటతాళం *—

౪౬॥ కీర్తన॥ దశరథనందన । దశముఖమర్దన । పశుపతివినుతనను । వసు
ధలొబ్రోవవేర॥ దశ॥ ౧॥ పరిపరివిధముల । శరణనిఅంటినను । అరమరచేసినీవు ।
నామొరవినకున్నావెర॥ దశ॥ ౨॥ రాక్షసంహార । రక్షణజేయవెర । పక్షివాహన ।
నాదు । దీక్షయుదీర్చవెర॥ దశ॥ ౩॥ మదనగోపాలనీదు । హృదయమునరుగాదేమి । న
వాలొలుడనని ప్రార్థనజేసితిని॥ దశ॥ ౪॥ కరిరాజపోషణ । దరిజూపవేమిర । కో
రికలొసగినను । నీదరనుజేర్చవెర॥ దశ॥ ౫॥ తల్లివినీవనా । తండ్రివినీవేయని । యు
ల్లములోననిన్ను చల్లగనమ్మితిని॥ దశ॥ ౬॥ ధరణిలొయడ్లరాము । శ్రీగురువులసన్ని
ధిచేరి । నీరజనాభనిన్ను । నెకోరికతో వేడితి॥ దశ॥ ౭॥ చింతనుచేరాదీసి । చింతలు
మాన్పవెర । వరతము విత్తనాల । కొండయదాసపాల॥ దశ॥

గీ॥ ఇనకులాధారమణి । నీపాదములొలివిపుడు । రెయింబవలు చిన ఇహమందు పెవరుశే
రు । అందరాదయ్య నామొరయాలకించి । అందముగబ్రోవు అవినుధ్యాంతరహిత॥

—* శుద్ధశాంభోజి రాగం- ఆదితాళం *—

౪౭॥ కీర్తన॥ ఇందురారగోవింద । నాహృన్మందిరంబునకు । పొందుగానీ పాదములకును । వందనంబంటినిగదర । సుందరాంగ । నందబాల॥ ఇందు॥ ౧॥ పన్నగముపైనున్నదిన్నికృష్ణ । నిన్ననమ్మితిరా । ఎన్నొవిధముల నన్నుతించిన । విన్నపం బాలించవేమి । కన్నతండ్రినన్నుబ్రోవ॥ ఇందు॥ ౨॥ నీరజాక్షనానేరములెంచక। దారిజూపరా । కూరిమితో నేను । కోరివేడితి । శేరుశాయ । మేరగాదు । రారానన్నేలుకోర॥ ఇందు॥ ౩॥ యంతనేనుతియించినా । కాసింతదయరాదా । సంతతంబున నిన్ననమ్మితి । శాంతుజనక । నీదాసూని । చెంతజేర్చపంతమేల॥ ఇందు॥ ౪॥ రేయి వేళను । వేసారితినినను । నీవెబ్రోతువనీ । దేవదేవగావుమనుచును । భావమందున । నిన్నెనిను । సేవజేయుచుంటిగదరా॥ ఇందు॥ ౫॥ రారనేశరణంటిని శ్రీరామచంద్రహరీ । భారములకు । యాధారుశకుయు । ధరణిలో శ్రీయద్దరామ । గురువరులెరిగించినందూకు॥ ఇందు॥ ౬॥ భాసురంబుగ దాశరధి । నాగాశిదీర్చార । వాసిగావిత్తునాలకొండయ్య । దాసూనిభవపాశమూలు । గోసివేయుశ్రీనివాస॥ ఇందురార॥

—* శిష్యుడు తిరువేంకటదాసు *—

౪౮॥ రారారఘువంశోత్తమ । రారా నాకోర్కెదీర్చి । రక్షించుటకునా । చేరిమీ సద్గుణమురువర । నిరతముభజించుచుంటి । నీరజనాభా॥

—* హిందూస్తానీకాపీ రాగం- ఆదితాళం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ రామహరిరామసీత । రామబ్రోవర । పరంధామవేగ । నామొరాలకించవేమిర॥ రామ॥ ౧॥ శాంతశపోషణ । శమనీఅండశేర్వర । పుండరీకాక్షుంతనాలో। నింతియుండర॥ రామ॥ ౨॥ పాతకుడను నాతొనీమా।పంతామేలరా।పాదంతివరదవేగమె । నాచింతదీర్చర॥ రామ॥ ౩॥ మాధవగోవిందకృష్ణ । పాదమేలర । పాదూజొనాదనాశ నాదు। బాధదీర్చర॥ రామా॥ ౪॥ పరమపురుషవరదసమునీ। దరికిశేర్వర । అరమరపేయాక నాను । కార్యదీర్చర॥ రామ॥ ౫॥ ధరణిలో శ్రీయద్దరామయాఖ్య । కరుణతో । మముకవస్మరియించితి । శ్రీమాధవబ్రోవు॥ రామ॥ ౬॥ వాసిగనర్భక్తతతుల । బ్రోచినదేవా । దోసిలొగ్గిన । తిరువేంకట । దాసునేలుమా॥ రామా॥

గీ॥ నీలవర్ణా నీకు పాలబడియుంటిని । నీళ్ళముంచు నన్ను పాలముంచు । పాలనశా యర । బాలగోపాలనేచాల నమ్మియుంటి రాధలోలా॥

—* శుద్ధకాంభోజి రాగం- అటతాళం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ పాలించరా భక్తపాలా । యీజాలామేలను । శ్రీవేణుగోపాలా॥ పాలిం॥ ౧॥ వేరామెంచాకున్నాపై । నీరజనయనా । సరసజాప్తకులేంద్ర । నను యామీదేరా॥ పాలిం॥ ౨॥ కరినీగాచినరీతిగావార దేవ । కరుణించేవారవానీ నెర నమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౩॥ పేదాకూచేలుని । పూ నారఅటుకూలు । మీాదాముతో గొన్న । మాధావ రారా॥ పాలిం॥ ౪॥ మందరధ నీదు । సుందరపదమూలు । పొం దూగమదినిల్పి । పూజించెదమురా॥ పాలిం॥ ౫॥ ఆశతో నిను వేడి । వోసిలాగితిరా । మోసబుచ్చకు । జగన్మోహనాకార॥ పాలిం॥ ౬॥ రాతి నాతిగజేసి । ఖ్యాతినొందిన నీతా । పతినీవేగతియాని । మదినమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౭॥ ధరణిలోఎల్లాప్ల । వర రామగురుమూర్తి । చొరగొనుకులనునమ్మి । న రగణజేసితిరా॥ పాలి॥ ౮॥ ధర మూగజేరు వేంకటదాసపోషా । సురులబ్రోచిన । పరమపురుషుడవీవేరా॥ పాలించరా॥

కం॥ రారా నామొరవిని । కరుణించర కరుణాలవాల । తారకనామా । రారాప రాకు సేయక । రారావరమిచ్చుటకును । రారా రామా॥

—* మాయామాళవ గౌళరాగం- ఆదితాళం *—

౫౦॥ కీర్తన॥ రారా శ్రీరమణా । నన్ను కరుణించు । రిపుహరణా । హరిహరి॥ రారా॥ ౧॥ పరమపూరుషుడన్న । నిరనమ్మియున్నాను । అరమరసేయాబోక । ఆదరించరా శ్రీధార॥ రారా॥ ౨॥ పన్నగశయనవాడు । విన్నపమూలించి । కన్నడ పేయకు । పిన్నానుమన్నించాను॥ రారా॥ ౩॥ నీరజనయననాదు । భారము నీదేగా దా । నేరము లెంచుట । మురహరుడవారి॥ రారా॥ ౪॥ దశరథనందన । దశముఖసం హార । శశిధరనుత నీకు । శరణంటినీవేగా॥ రారా॥ ౫॥ అపద్బాంధవనాదు పాపము లాపుటాకి । కోపాము సేయాక । శ్రీపాతివక్నేలు॥ రారా॥ ౬॥ సంకటహరణనాదు। శంకలన్నియుతీర్చి । పొంకాముతోనాకుని । అంకమందుననేర్చు॥ రారా॥ ౭॥ బా లాను సేయాకీకు । మేలుగాదు రామ । నీపాలబడితినన్ను । నేలుశ్రీవేణుగోపాల॥

రారా॥ ౬॥ భాసురముగ యజ్ఞరాముదేశాకులాచే । దోసిల్యొగ్గితి । జగధీశా । నను బ్రోవ॥ రారా॥ ౭॥ ధరణిలో జీరు వేంకటదాసుని మోరవీని । బిరబిరవరములొసంగుటొకు॥ రారా శ్రీరమణా॥

—* శిష్యుడు కంద అప్పలదాసు *—

కం॥ రారా రఘుకులచంద్రా । రారా క్షీరాబ్ధిశయన । రణజయహారా। కోరితినిను మది మురువక । సేరసుడను నన్ను బ్రోవు । నీరజనయనా॥

—* ముఖారిరాగము- అటతాళము *—

౫౧॥ కీర్తన॥ పరమాపురుష వేగరార । నన్ను కరుణించ దయరాదా వీగా। సురసంరక్షణ నేరమేర । నన్నాదరిజేర్చకున్నావదేగ । శరణంయని నీమరుగు జొచ్చితి అరమరలు జూడకుమి వేగమె । వరములొసగవె కరుణదీర్గ దొరవునీవనినమ్మి యుందును॥ పర॥ ౧॥ మునియాగము గాచినావు । తాటకిని బట్టి దునిమాడినావు । వనపాలనము జేసినావు । నన్ను విడనాడి పూరకున్నావు । అనయముగ నీపాదపద్మము। వినయమలరగ సన్నుతింతును । ఘనముగ రక్షించకుంటె దీనజనశత్రువుడ వందును॥ పర॥ ౨॥ మత్స్యావతారమైనావు । కక్షజేసి శారధిజొచ్చినావు । ముచ్చు సోమునిబట్టినావు । పొట్టచీరి వేదములు గొన్నావు । యీక్షణంబున నన్ను నీదయ జూచెదావని చాలనమ్మితి నీచుడని విడనాడితే నను కాచిబ్రోచేవారు దెవరు। పర॥ ౩॥ మందూదన నిబల్కినాను । భక్తబృందాకృపజూడుమన్నాను । యెందూననినుగానకాను । హృదయమందు వేనట జెందినాను । వేదవేద్యుడ నీదునామము మోదమొందుచు సర్వకాలము । పాదుకొని ధ్యానింతునాహై వాదములను రాధలోలా॥ పర॥ ౪॥ నిన్నూ గానకనూ యున్నాకృ। భువిలోయెన్నిజన్మము లెత్తినానో; కన్నాతండ్రి విని నీవైనావు। నన్నువన్నించివయ నేలుమికను । పన్నగాధిపశయన యికనిను నమ్మితిని వాత్సైవమునుచుచు । కన్న డాసేయంగ తగదు విన్నపంబాలించు శ్రీహరి॥ పర॥ ౫॥ రాక్షసాంతక వేగరార । జగద్రక్షక । యికతాళలేరా । పక్షమువ్వరు లేరురాము । నీవే పక్షమై రక్షించు శ్రీమా । సూక్ష్మేత్రవందిత నాకు నీవై దీక్షబూనుము మోసబుచ్చకు । యీరీతిలో శ్రీయడ్లరామ స్వామి సద్గురుమూర్తి సాక్షిగ॥ పర॥ ౬॥ దోషములనుకడద్రోచి నన్ను। బ్రోచేదవని దీక్షజేసి । దాసపోషణబిరుదుజూచి। భువిలో మోక్షగాండ్లనుయెడబాసి। వాసిగా రేవ

ర్లపేట నివాసుడగు శ్రీకంటా అప్పలదాసు నేలెదవనుచు చాలాదోసిలొగ్గితి గాసిసే యకు॥ పరమాపురుష॥

కం॥ భజమానవ రామానుజ । భజమానవ గురునిచరణరజముమునిరతం । భవభ యదోషంహారణం । నిజముగ ఆనందపదవి నీలోతెలియన్॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము, ఆది తాళము *—

౫౨॥ కీర్తన॥ హరినారాయణ యనుచును । శ్రీహరి స్మరణ సేయవలెనే మ నస । స్థిరమతితో సద్గురుని పదంబులు మరువక భజియించవేమనసా॥ హరి॥ ౧॥ దు ర్గుణములయందు దూరాకమునుపే । వగమునపడకి గనవే మనసా । కరములు వంకర బోకమునుపె । సద్గురువరులకు మొక్కవె మనస॥ హరి॥ ౨॥ కన్నులు మబ్బులు బట్టకమునుపే । పన్నగశయనునిగనుమనస । ఎన్నతరముగానట్టి యముని దండనలోబ డి చెడకేమనస॥ హరి॥ ౩॥ మందముచెవులకు గప్పకమునుపే । ఇందిరరమణుని కథ వినుమనస । నిందలుబడి చెడిపోకమునుపె । గోవిందాయని బల్కవెమనస॥ హరి॥ ౪॥ దంతపుపట్టులు దప్పకమునుపే । దంతివరదయని పిలుమనస । చింతలుగలపరకాంతలు వలబడి గంతులువేయకె ఓమనస॥ హరి॥ ౫॥ నోరు వణకి దంతములూడిన వెనుకే మిదలదగలవే మనస । సారమైన గురు మంత్రము యిపుడే సారెకు జపియించవెమ నస॥ హరి॥ ౬॥ వాసిగ యెడ్లరామయాఖ్య సద్గురుకృపగోరవె ఓమనస । వసుధలోకం టా అప్పలదాసుని । మోసము సేయకె ఓమనస॥ హరి॥

కం॥ ఇంద్రాది సురులనెల్లను । పొందుగ రక్షించినట్టిచందముగాగో । విందుడ న న్కృపజూడవు । సందేహంబేలరామ సద్గుణపోషా॥

—* నాదనామక్రియరాగం, ఆది తాళం *—

౫౩॥ కీర్తన॥ యెందు రామయ్యా । శ్రీలక్ష్మిరమణా । యెందు రామయ్యా । నారాయణదేవ । యెందురామయ్యా॥ హరియెందుదాక్షి । నిజముపొందుగ నమ్మితి సుందర నాయక । సింధుశయన హరి మందరగిరిధర । కుందరదన శ్రీగణింపరలోలా । నంద సుగాకుకగోరి మొక్కితిని । ఎందుపోతివో దేవా । మందెందు వెతకితిని రామా । చి

దశుచేలుని వూదర అటుకులు మోదముతోఁగని । ఆదరించి వాని బాధ మాన్పితివి దే
వా । ఏదయ్యాదయా నామీద । ముందేమి జేసితినో గాథా అందుకె దయజూడవు నా
థా । భూనాథా వాదా సాధులబ్రోవను రాథలోల వదపేవ జేసెదా॥ యిందు॥ ౧॥
రామరామ శ్రీరామ । రంగగుణధామ । భూసురోద్ధామ । భక్తజనకామ । ఇనకు
లోద్ధామ । బ్రహ్మజనప్రియా । తారకానామా । దైత్యకులనామా । హతహతాస్థో
మా । వేదాంతవేద్య శ్రీరామా । భీమపరాక్రమ కామజనక మహ్మేలుమి సీతారా
మా । వాదిత్యవంశ శ్రీరామా । కమనీయగాత్రరఘురామా । నమచిత్త సర్వగణ భా
మ । ఏమందుకు నాపూర్వఫలము మిమ్మేమనివేడిన నామొరవినవు శ్రీరమణహరీ॥ యిం
దు॥ ౨॥ అన్నన్నా నీకన్న దైవము ఎన్నలేము సుప్రసన్న మాధవ । కన్నతండ్రివని ఎన్ని
విధంబుల నిన్ను నమ్మితిని కన్నడశాయకు । మున్ను కరిని సేలాగ్రన్న చందమున । కినుల
జూడు రామన్న అన్నిటికిని ఆధారుడ నీవని । సన్నుతించితిని పిన్నవాడ నాకిన్నప మి
నవేమన్నా నిన్నెపుడు కందునోయన్నా సేనితరుల గొలుచుట సున్నా । నీనిజ రూపు
జూపగదవన్నా । మున్ను అనేకులగాచినరీతిని నన్ను బ్రోవుర మన్నా వేగమే॥ యిం
దు॥ ౩॥ కటకటమును యాకుటిలదానవుని హటము పేయబల్ పటపటస్తంభంతటకున
పగలగ చిటచిటమని మంటలు పొగలెగయుచు నిటలాక్షుడ నాల్దిశలు బెదరగ పటు
తరముగ హిరణ్యకశపుని ఘటఘట రక్తంబులు గ్రోలిన హరి ఎటుజూచినలేదే బ్రో
వా । ఇటురావయ్యా ననుబ్రోవా । నీమటుమాయలకును ఎటువలె తాళుదు తటమట
సేటికి తాటకిమర్దన ఇటునామొరవిని గావా । కెటుబోగలవయయో దేవా । నాటి
దినామదికి పేవా । నాబోటిజనులబ్రోవావేసూటిగ సద్గుణ యడ్లరామస్వామి నాటకథ
రసీహాటి దైవము చూప్పేటను లేదు యని చాటజూచి నీచాటు జొచ్చితి॥ యిందు॥ ౪॥
దాసదాస తద్దాసదాసులకు దాసుడనంటిని మోసము చేయకు వాసుదేవనీ న్మగణకు
నిరతము గాసిజెంది బహుదోసిలొగ్గితిని వాసిగాను కేవలముసేట పురవాసా । దశ
విధవేషా గణగుణపోషా భవదోషహరణ శ్రీకంటా అన్నలదాన హృదయ నివాసా
నారాయణలక్ష్మివిలాసా బసవేంద్రదినుత సుప్రకాశా అసురసురలనందరి నేలినహరి
వసుధలో నామర్ధకము బావనా॥ యిందు రావయ్యా॥

—* కిమ్మ్యదు తోని అప్పలదాసు *—

కం॥ హరిహరియని ధరయందున । మురహరి స్మరణ జేతు గయుతగమునకు । అరము
రలేటికి జేసెదు । సరగున రక్షించరావె సద్గుణపాలా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, ఆట తాళము *—

౫౮॥ కీర్తన॥ దేవుడా బ్రహ్మదేవుడ। మహానుభావ। దేవుడ బ్రహ్మదేవుడ॥ దేవుడ నీదివ్యపావన పాదములు భావముననిల్పి కేవలము నీసేవజేసితి సేవకునికిత్రోవజూపుమి। దేవు॥ ౧॥ బట్టితి నన్నుబ్రోవమని దలపెట్టితి। బట్టితి ననుబ్రోవమనిదల పెట్టితి। యీసృష్టిలోనను రట్టుసేయక దిట్టముగ చేపట్టి బ్రోవుము గట్టిగా నను। దేవు॥ ౨॥ కోరితి రక్షించుమని చేసారితి। కోరితి రక్షించుమని చేసారితి। నాఘోరకర్మము బారదోలెదవనుచు నేనతిభక్తితో ప్రార్థించుచుంటిని। దేవు॥ ౩॥ కష్టమానను బ్రోవ నీకిది నష్టమా। కష్టమా ననుబ్రోవనీకిది నష్టమా యీసృష్టియేలిన కృష్ణదేవుడవనుచునమ్మితి యిష్టములు నెరవేర్చుదయతో॥ దేవు॥ ౪॥ వాదమా నేజేసినది యపరాధమా। వాదమా నేజేసినది యపరాధమా। యీబీదవిప్రుని మోదమలరగ ఆదరించితివేదనీదయ లేదునాపై॥ దేవు॥ ౫॥ వింటిని సద్గురునివలనను గంటిని। వింటిని సద్గురునివలనను గంటిని। యీమంటిపై నీజంటగోరిన బోని అప్పలదాసు నిప్పుడు కంటజూడుమి॥ దేవుడ।

కం॥ మందరగిరిధరనిను నే। పొందుగ నెరనమ్మియుంటి సుందరనాథా। యుందుగ నినుభజియించెద। అందముగా నన్నుబ్రోవు ఇందిరరమణా॥

—* మోహన రాగం, ఆట తాళము *—

౫౯। కీర్తన॥ యెందుబోయెదవింత రావయ్యా। శ్రీలక్ష్మీరమణా। పొందుగా నన్నేలుకోవయ్యా। యెందుబోయెదవింత రమ్మీ ఇందిరేశ ముకుంద సజ్జన బంధులాదిగ వందనంబులు ముందుజేసెద పొందుపరుచుము॥ యెందు॥ ౧॥ బీదసాధులా ఆదరించిన యేదినీదయ లేదు మాధవా। మోదమలరగ బీదవిప్రుని ఆదరించిన రాధలోల నాగాధదీర్చను రాదు లేదయ్యా। యీబీదవాని దరిద్రబాపను దాతలెవరయ్యా। నీ దారిదెలియక అధముడనై నేబాధపడితినయా। యేదారిజూపవదేమి నేరము దెల్ప వేమయ్యా। సాధుబోధవినోద యిదియొక గాధగాదు నన్నాదరించను। మోదమలరగ నీదుపాదము లాదుకొంటిని బోధపర్చుమి॥ యెందు॥ ౨॥ అంచితముగ ప్రపంచమంత। సృజించినావని యెంచినాముదిమంచుకొని భజియించెదను దినుదెంచిపరవంచితములా సగుమి। కొంచపరచుట మంచిగాదయ్యా। ప్రపంచమున నను వెంచకను రక్షించుకో

నకయ్యా । పంచేంద్రియంబులు వంచకము చంచలుడనైతినయా । ఆపంచపాండవ సతి నిబ్రోచినవాడవీవయ్యా । మంచివాడవనెంచినేను పొంచినేనీపంచగాస్తిని కొంచము లోనరిబుచ్చకను నాకొంచబుద్ధులుద్రుంచుమవనిలో। యెంత॥ ౩॥ పక్షివాహన లక్ష్మీపతి యికకక్షయేలను బిక్షుకునిపై। రక్షకాయని దీక్షజేసితి పక్షపాతము సేయకను నీ కుక్షినిడివీక్షించవేమయ్యా । నాపక్షమున నీలక్ష్యముంచిటు రావదేమయ్యా। లక్ష్మణుని తోడుగా రాక్షసులశిక్షించినావయ్యా।ఆపక్షిరాజుకు మోక్షమిచ్చినప్రభుడనీవయ్యా। అక్షయాకటాక్ష తక్షణమోక్షమొసగుమి శిక్షసేయక। యీక్షితిని రక్షణంకాయమరక్షకుడవయలక్ష్మినాయక॥ యెంత॥ ౪॥ పతితపావన సతతమున నిను మతిని నమ్మితి హితవుమిరగ । ఇతరచింతలుమాన్పినను సమ్మగనిబ్రోవుము అతిత్వరితముగ । పాతకులలో పాతకుడనయ్యా । నాఘాతకీర్చను ఖ్యాతినీకేచెల్లునోయయ్యా । యీ భూతలంబునపాతకులబరిమార్చినావయ్యా । సీతమ్మకొరకై కోతిగుంపులుగూర్చినావయ్యా । రాతినాతిగజేసి ఖ్యాతిలా ఖ్యాతినొందిన సీతవల్లభ । ప్రీతితోమతియందునడిచెద పాతకంబులుద్రుంచి గావుమా॥ యెంత ॥ ౫॥ ధరణిలో శ్రీయడ్లరామా గురుకటాక్షము చేతనేను । మనుగుమూరితి అరమరేలను కరుణజూచియు వరములొసగుమి। కరినిబ్రోచిన దొరవునీవయ్యా । కూర్మంబువై గిరినెత్తి సురులనుగాచినావయ్యా । యీక్రూరకర్మనిపూర్వకృతములు ద్రుంచవేమయ్యా। నాకోరకొన్నకకోరికలునెరవేర్చ రావయ్యా। నరసురవరపురవారాదులు తరిచనైరి నీకరుణ స్థిరముగ। క్రూరకర్ముడ కుతిలుడమనినుతరచనాతరమౌన శ్రీహరి॥ యెంత॥ ౬॥ వాసిగకేచర్ల పేటనివాసుడగు శ్రీబోని అప్పలదాసునేలుము । కేశవా నీకుదోసిలొగ్గుచు కాచియుంటిని । గాసి దీర్చను రావదేమయ్యా । నేజేసినాకరుదోషముల్ కడద్రోసిబ్రోవుమయా । దశదిశల్ బ్రోచి వాసికెక్కినవాడవీవయ్యా । నేజేసినా యీస్తోత్రములు హర్షించవేమయ్యా । దాన దోషమినాశనాపై లేశమాత్రము లేదు నీకృప । ఆశతో నెరనమ్మియుంటిని ఆశ్రయమున విశ్రాంతిమొసగుమి॥ యెంత॥

కం॥ వుడమిఁకుడవని నినునే । కడువేడుకతోడవలతు గడియ గడియకున్ । మాధునినన్నుకృపజూడుమి । పోతిమిగానీదుసేవ నిరతము దలతున్॥

యదుకులకాంభోజి రాగం- అట తాళము *—

౫౮॥ కీర్తన॥ గరుడావాహనపరంధామ। నన్నుకరుణించరా శ్రీరామా। న రులబోలిచేదొరవునీవని స్మరణజేసెదవరమువుడువ। కరుణదీగనవరములొసగి స్థిరము గావరతెరవుజూపుమా॥ గరు॥ ౧॥ పతితపావన సీతారమణా। యింతాపంతాకుం జుదైత్యహరణా। అంతమూలేనట్టి నాకడుచింతలన్నియుద్ధ్రుంచుటకు। బలవంతుడావీ వనుచు నేనతిభక్తితో బిలిచుచుంటిని॥ గరు॥ ౨॥ దాసపోషదివ్యలాసా। నాదోష ముంచకుమా విశ్వేశా। దశరూప పశుపతివినుత నినునేనాశ్రయించితివసుధలోపల। విశదముగ పసిబాలుడను దుర్దశలుబాపుమి శేషశయన॥ గరు॥ ౩॥ కరుదయాశాం తస్వభావ। కరుణనిడుమాలేదబాపుబాదేవ। నుడిబడిన నాచెడుగుణంబులువుడమిలోక డజేసుటకు। నాయొడయుడానిను గడియగడియకు నుడివెడద కడువేడ్కతో హరి॥ గరు॥ ౪॥ వన్నాగశయనా శ్రీరామా। నావిన్నపమినుమా శ్రీరామా। కన్న తండ్రిని విన్నిపదములు సన్నుతించెద ఏన్నోవిధముల మిన్నకుండుట మరగాదా పన్నరక్షక సన్నుతాంగుడ॥ గరు॥ ౫॥ తాపాపావరగుణ రామా। ఓఆపద్బాంధవ రఘురామా। లేపలేవకునేను యిలతాపములుబడినేనోపజాలను ప్రాపుగోరిన దాపుజేర్చవు కోపము అను పాపహరణా॥ గరు॥ ౬॥ దీనజనాదరసీవేరా। యాదీనునికొంర వినవేర। అ మదివమువనిబాని యడ్ల రామయాఖ్యుని కరుణచేమిము। వినుతిజేసినబోని అప్పలదా సునికరుణముంపుబోలుమి॥ గరుడావాహన॥

—* శిష్యుడు బోని గురయ్యదాసు *—

కం॥ పావనముగు సీతామయు। భావముశనుదలచి నెవుడు సేవరొనర్తుక। దివి జాసుత నముబోనము। భవదోషవినాశ దైవరాయబావే॥

—* మోహన రాగం- అట తాళం *—

౫౯॥ కీర్తన॥ దేవదేవరావే। దివ్యప్రభావ బోవరావే॥ దేవ॥ ౧॥ భావజజ నక శ్రీపావనపదములు భావించుదునిల్పి సేవజేసితి॥ దేవ॥ ౨॥ కన్నులేలనావై రక్షణా యునిడు నాపై। లక్ష్మీలక్ష్మణ సహితుడవై। యాపతిమాపానంకెక్క రక్షించవు॥ దేవ॥ ౩॥ దారిజాలవరావే। కరివరదసేలరావే। దారిద్ర్యము పరిహారము చేయను।

శైవశిఖామణి దయతో గావను॥ దేవ॥ ౪॥ స్థిరముగా నుధరనూ। మద్గురువరుల కరుణ వలనూ। పరమపురుషునారాధనని నమ్మితి అరమరకాయకు నరహరి వేగము॥ దేవ॥ ౫॥ గాసిదీర్చుమంటి। నీదాసుడను బ్రోవుమంటి। వాసిగ రేచర్లపేటపురములో। కేశవబోని గురయ్య నేలుటకు॥ దేవదేవ రావే॥

కం॥ రామానమయము బ్రోవను। కామునిగన్నయ్య నీదు నామమహిమనే। సామజ వరద భజించిన। యేమాయెను నీకుక్షేమ ఇనకులధీశా॥

—* యదుకుల కాంభోజి రాగం- అట తాళం *—

౫౮॥ కీర్తన॥ సమయామురా రాఘవేంద్రా। ఇదియే సమయామునన్ను బ్రోవ శ్రీరామచంద్రా॥ సమ॥ ౧॥ దాసులా బ్రోచిన కేశవానను నే। నాశించి వేడితి మోసబుచ్చకురా॥ సమ॥ ౨॥ మందారగిరిధార నందకుమారా। ఇందిర రమణ నాయందు పరాకా॥ సమ॥ ౩॥ మరిమారీ నీవే నా తెరవాయకొంటిని। మారుబల్కవదేర క్షీరాబ్ధిశయన॥ సమ॥ ౪॥ పతితావను నీవే నాగతియాని నమ్మితి। పెతదర్చవే సీతాపతి వన్నితిరిలో॥ సమ॥ ౫॥ పిన్నావాడనటంచు ఎన్నోవిధంబుల। విన్నావించిన చేకొనకున్నావదేరా॥ సమ॥ ౬॥ పాపభారము చేత ఓపజాలకనేను। ప్రాపుగోరితి వేగకాపాడరాదా॥ సమ॥ ౭॥ ధరణిలోపల యడ్ల రామయాఖ్య గురువరుల కరుణచేత। స్మరియించినారా॥ సమ॥ ౮॥ వాసిమీరగ బోని గూరయ్య దాసుని। భాసురంబుగ బ్రోవ వాసిలాగ్గతిరా॥ సమయాము॥

కం॥ దశవిధవేష సురార్చిత। పసివాడను నన్ను బ్రోవు పశుపతినుత శ్రీ। దశరథ నందన వేగము। వసుధలో దుర్జనులబాపు వందనమంటిక॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

౫౯॥ కీర్తన॥ దశరథరాఘవ వసుపతినుత వోదశవిధవేష శ్రీరామా। పసితనముచె జేసిన దుర్దశలను వసుధలో బాపవె రామా। దశ॥ ౧॥ రామరామ ఓ రామజనక నీనామము నమ్మితి రామా। ఓకోమలాంగనా కామరత్నములు భామిలో త్వంచవె రామా॥ దశ॥ ౨॥ పాపహరణ గోపాలస్వామి నీప్రాపుగోరితిని రామా। అళు తాయ

కను కాపాడుము ఈపాపినిబ్రోవను రామా। దశ॥ ౩॥ నీలవర్ణ రాధలోల నిన్ను చాలగనమ్మితి రామా। నన్నేలకున్న ఈలాగుజేయుటకు మేలుగాదుగుణధామ॥ దశ॥ ౪॥ మోదమలర నిను ప్రార్థనజేసితి బాధపెట్టకురామా। వాదుమేల నీపాదమునమ్మితి ఆదరించు శ్రీరామా॥ దశ॥ ౫॥ ధరణిలోన శ్రీయజ్ఞరామగురు కరుణనుబడసి రామా। స్థిరముగనీపదస్మరణజేసితి। వరములొసగు శ్రీరా॥ దశ॥ ౬॥ వాసిగాను రేపల్లెపేట నివాస బ్రోవు శ్రీరామా। భాసురంబుగను బ్రోచు గుర్వయ్య దాసునేలు శ్రీరామా॥ దశరథ రాఘవ॥

—* శిష్యుడు మామిడి అప్పలదాసు *—

కం॥ యంతనివేడుదు దయకా। సింతైనను కరుగదాయపంతముజేరా। చింతలునెడబాపవని। పంతముతో వేడుచుంటి పన్నగశయనా॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగం- ఆది తాళం *—

౭॥ కీర్తన॥ పంతమేలరా శ్రీకాంతూజనకనాథ। పంతమేలజేసెంతవాడ నా చింతదీర్చి నీచెంతనుజేర్చుము॥ పంత॥ ౧॥ కోపమేలరా శ్రీగోపాలస్వామినాపై। కోపమేలగోపాలబాలా। ఆపదదీర్చుము పాపహరణ॥ పంత॥ ౨॥ పేదవాడరా నాబాధమాన్పరా। బీదవాడ నాబాధమాన్పరా మోదమునతో నన్నాదరించరా॥ పంత॥ ౩॥ రక్షించవేమిరా శ్రీపక్షివాహనా। రక్షించవేమి నాపక్షివాహనా। శిక్షయేల విక్షకుండను॥ పంత॥ ౪॥ ఆశించియుంటిని మోసముగాదయా। ఆశించియుంటిని మోసముగాదయా వాసుదేవ నీదాసదాసుడను॥ పంత॥ ౫॥ స్థిరముగసద్గురువగు శ్రీయజ్ఞరామయాఖ్యుని స్థిరముగసద్గురు శ్రీయజ్ఞరామయాఖ్యునకనుగ్రహించితివి నిమునగనూరితివి॥ పంత ౬॥ వాసిగరేపల్లెపేట నివాసుడ। దాసుడు మామిడి అప్పలదాసుని। మోసముగాయకు వాసుదేవహరి॥ పంతమేలరా॥

కం॥ నారాయణ నీనామము। పారాయణజేయుచుంటి నిగమము ధరలో। స్థిరముగనను దరిజేర్పను। దారవై రక్షించవయ్యా కరుణావార్ధీ॥

—* హిందుస్థానికాఫి రాగం- ఆది తాళం *—

౬౧॥ కీర్తన॥ నారాయణ నీనామము నిరతము కోరి భజింపుచుంటినీ। శ్రీరామారామ కోరిభజింపుచుంటినీ॥ నారా॥ ౧॥ సారాములేని స్నసారాసాగరమున యే దారిగానకయుంటినీ। నాపైకృపజూచి దారిజూపకయుంటివీ॥ నారా॥ ౨॥ క్రూరాగుణంబులుజేరకుండగా బారాదోలి రక్షించుచుమంటినీ। శ్రీరామ బారదోలి రక్షించుచుమంటినీ॥ నారా॥ ౩॥ తప్పులెన్నకనన్నూ వప్పుగా కృపజూడమయప్పా వేవేగరాగాదే। వప్పూలకుప్పా అప్పావేవేగరాగాదే॥ నారా॥ ౪। పలుమారునిన్నునే బ్రతిమాలి వేడీన చుల్కానజేయాకుమీ। శ్రీరామరామ చుల్కానజేయాకుమీ॥ నారా॥౫॥ రూఢీగ యల్లరామస్వామి। సద్గురుకరుణాచే నీదూనిసేవాగంటినీ। శ్రీరామ రామా। నీదూనిసేవాగంటినీ॥ నారా॥ ౬॥ ధరణిలో మామిడి। అప్పాలదాసూని। కరుణాజూచి బ్రోవుమి। శ్రీరామరామా। కరుణాజూచి బ్రోవుమీ॥ నారా॥ ౭॥

క॥ నారదప్రహ్లాదమునుల। కూరిమిలో బ్రోచినట్టి। ధీరతనని నే। సారెకు నీ నామంబును। కోరితిదరిచేర్పరావె। ధరసుర పోషా॥

—* యెదుకల కాంభోజి రాగము-ఆటతాళం *—

౬౨॥ కీర్తన॥ కోరితి రమ్మిక శ్రీరామా। నానేరాము లెన్నాక। బ్రోవు రఘురామా॥ కోరి॥ ౧॥ సాధూజనాబ్రోచిన। ఆదివేల్పుడవాని। మోదాముతోనిన్నే। అమూనాన్నారా॥ కోరి॥ ౨॥ సనకాసనందా మునీందాద్రి సేవితా। ఘనమూగ నన్నూ దరిజేర్పవేరా॥ కోరి॥౩॥ ఎంతో వేడిన। కాసింతైనా దయరాదు। దంతివరద నాతో। పంతామేలనురా॥ కోరి॥ ౪॥ స్థిరమూగ నివేనా। దొరవానీ నమ్మితి। అరమూర శాయూకు। వరభక్తపాలా॥ కోరి॥ ౫॥ ధరను సద్గురుమూర్తి। యల్లరామయాఖ్య। కరుణాంత నిముగుగు నూలినీ॥ కోరి॥ ౬॥ వసుధాలో మామిడి। అప్పాలదాసూని। దిశదాయుగిమబ్రోవు। దశవిధవేషా॥ కోరితి॥ ౭॥

—* శిష్యుడు, కంచుమర్తి యల్లయ్యదాసు *—

కం॥ అనుదినమును గురుపాదము। లనువదలక వేడినంత నానాభయముల్। పోనులిమిచ్చెద శ్రీహరి। ధ్యానముగనవచ్చు నిత్య ఆనందమునన్॥

—* యదుకుల కాంభోజిరాగము ఆదితాళం. *—

౫౩ ॥ కీర్తన ॥ ఆనందముగా వినరయ్యా । మీ అత్మలో ముక్తినిగనరయ్యా ॥ ఘనముగ సద్గురు పదములు మనమున । వినయమలర ప్రార్థించరయా ॥ ఆనం ॥ ౧ ॥ కుటిలమనుజులతో గూడి మీరు । కటుమాయలోబడి చెడుకేలనయా । పటుతరముగ శ్రీరాముని దలచుచు । కుటిలగుణంబులు విడునరయా ॥ ఆనం ॥ ౨ ॥ సాధుసజ్జనుల సహవాసముచే । సద్గతిమార్గము గనరయ్యా । వాదభేదములు మాని శ్రీహరిని మేదినిపై ధ్యానించరయా ॥ ఆనం ॥ ౩ ॥ ధారుణిలో శ్రీయల్లరామగురు । కరుణగోరిమనకేలనయా । స్థిరముగా మనవైకుంఠపురమునకు । తెరవుజూపు నదిగనరయ్యా ॥ ఆనం ॥ ౪ ॥ వాసిగామనకంచుమతిగ యల్లయ । దాసపోషకుని గనరయ్యా । నీచగుణంబుల విడచి శ్రీహరిని । ఆశతో మతినుతియించరయా ॥ ఆనందము ॥ ౫ ॥

కం॥ పెక్కువిఘ్నంబులనిడు । నెమ్మకువతో వేడుచుంటి । మరువకసరతంగ్రక్కున నన్నుకృపజూడను । మ్రొక్కితిమీచరణములకు అక్కరతోడన్ ॥

—* నాదనామక్రియరాగము-అటతాళం. *—

౫౪॥ కీర్తన ॥ చక్కనివాడావయ్యా । శ్రీరామయ్యా । నాదిక్కుజూడ రావయ్యా । మక్కువతో నీదు । చక్కని పదములు । మ్రొక్కెదవేడెద రావయ్యా । శ్రీరామయ్యా ॥ చక్క ॥ ౧ ॥ యెంతోనేవేడితినయ్యా । శ్రీరామయ్యా । నాచింతబాపగ రావయ్యా । పంతమాతోనిన్నే । అంతరంగాననా । నతింతు రావయ్యాశ్రీ । దంతిరక్షక బ్రోవను ॥ చక్క ॥ ౨ ॥ కోరివేడితినయ్యా । శ్రీరామయ్యా । దూరానాడాకుమయ్యా । సారాగ్రనట్టి నీదు । తారకనామము । కోరిభజించినయ్యా । గోర్కెదీర్చవేగ ॥ చక్క ॥ ౩ ॥ పలుకు శాయాకుమయ్యా శ్రీరామయ్యా । ఇలలోనన్నేలరావయ్యా । అలపాటదీర్చ నేమి । కలికాలతారకేగ్రది ల్కపలుకులు నాతో । పల్కనీకేభారామా ॥ చక్క ॥ ౪ ॥ దరిజేర్చరావాదేమయ్యా । శ్రీరామయ్యా । నామొరవిన కరుణరాదయ్యా । ధరను యల్ల రామయాఖ్యని కృపచే వేడితి । స్థిరముగ కంచుమాతిగ । యల్లయ్యదాసు నేను ॥ చక్కని ॥ ౫ ॥

కం॥ సాధు జనావళి నిను నే । మోదముతో వేడుచుంటి । మోహనాకారా । కాదా నను దయజూడను । లేదా రక్షించె కరుణ । మేదినినాథా ॥

౬౫॥ కీర్తన ॥ కాదా శ్రీరామా । నాపైదయలేదా రఘురామా । మోదముతో నన్ను । ఆదరించెదవని । నీ పాదారవిందాము । ఆధారమనియుంటి ॥ కాదా ॥ ౧ ॥ కడతేర్చుమ్ము । నాయెడ నేరము లెన్నకుసుమ్ము । వేడుకలలర నీసేవజేసెద నేడు పోడిమిగానిదు । జూడ జాలగరాదా ॥ కాదా ॥ ౨ ॥ మాయాలోబడితి । రామయ్యా । నీమాయాగనలైతి । సహాయమెవ్వరు లేరింకేయుపాయముగాని భయములు బాపాలి । నయముతో యీవేళ ॥ కాదా ॥ ౩ ॥ కాలూదానంటి । నిన్నే చాలా బ్రతిమాలుకుంటి । నీకొకానకేయాక నేలుకోమంటిని । జాలమేలను నాపై । నీలవర్ణనీకు ॥ కాదా ॥ ౪ ॥ కోరితిరక్షు । శ్రీయజ్ఞరామస్వామి కరుణనుమ్ము । కూరిమితో కంచుమఠీ యల్లయదాసా । నేరమెన్నక వేగ । దారిజూపవ నీకు । కాదా శ్రీరామా ॥౫॥

—* శిష్యుడు, కంచుమఠీ నాగన్నదాసు. *—

కం॥ ధరలో సద్గురుకృపచే । మరువక నీనామస్మరణ । మదినిల్పితి । శ్రీహరి నను పరాకు జూడకు । స్థిరముగ రక్షించు రామ । శరణార్థజనా ॥

—* శంకరాభరణ రాగము-ఆదితాళం. *—

౬౬ ॥ కీర్తన ॥ రామానన్ను బ్రోవరా । యింతతామసమేలర । తాళగజాల శ్రీ॥ రామా ॥ ౧ ॥ రామానన్నుబ్రోవ ప్రేమలేదాయె తండ్రి। స్వామినీవాడనంటి । కామితార్థములొసగు ॥ రామా ॥ ౨ ॥ ఎంతో వేడినా కాసింతైనదయరాదు। పంతాలేలను నాపై । వరమోదయాళో ॥ శ్రీరామ ॥ ౩ ॥ దిక్కులేక నిన్ను పెక్కువిధంబుల మ్రొక్కుతతో వేడితి । గ్రక్కునబ్రోవరా ॥ రామా ॥ ౪ ॥ మాయాసంసారములో వేరిసేయుంటి తండ్రి। మాయాదాటను నూపాయమేదో జూపు ॥ రామా ॥ ౫ ॥ కన్నతండ్రివని నిన్నే నమ్మితి। కన్నడజేయక। కరుణాజూడుము తండ్రి ॥ రామా ॥ ౬ ॥ ధరలో యజ్ఞరామగురువారు కరుణచే । మరుకనిన్నునామదిని నుతింతును ॥ రామా ॥ ౭ ॥ నాసిగదాసుదేవాయాని వసుధలో దోసిలొగ్గిన నాగన్నదాసుని బ్రోవరా ॥ రామా ॥ ౮ ॥

స॥ ధర॥ ౬॥ వాసిగ నేచర్ల పేటలో వెలసిన శేషనాయుని బాల్యమే మానన । దాసు డైకంఠమున నాగన్నను బాసిని జతకావే మానన॥ ధర్మశీలా॥

కం॥ మంగళ హారతులనుచును । పొంగుచు సత్కీర్తనలు రంగుగ బాడుచు । అంగజ జనకుని మదిలను । పొంగుటకును చేర్చుగొనుము పెద్దలారా॥

— నాదనామక్రియ రాగం - ఆది తాళము —

౬౯॥ మంగళహారతి॥ హారతియ్యరె పుణ్యగాత్ర । హరినారాయణ । గోవిందుడు వహా । మురహరి గంధర్వకీర్త । దరుగాలబాల గోప పీడునడూ॥ హార॥ ౧॥ పద్మిరు మునిశ్వాది ప్రభుడు । పవ్వారుహారతులుగూర్చి పల్లెదమున । పిల్లయముతో నారదాది మునులను । ఘనముగ నేలిన తనను॥ హార॥ ౨॥ మేలుగాను ఇలలోను రేపల్లెను బాల్యక్రీడలో । పిలచినమాత్రము । వెలుగొందెడి ఘనవేషముగానగన । బాలకృష్ణ మన హారి మెప్పినపడు॥ హార॥ ౩॥ ధరణిలో మాధవుల హారతులు । మురయుచున్న । కరివ రదునిపదవిను । నామములారా । శ్రీరామచంద్రు । వరదనిమునిరూపధరుని స్వామి ని॥ హార॥ ౪॥ మన్మథుని కన్న బాల్యమున । అమరవరుని పదమ్ములు భువనములు దుష్టులంపి రక్షించిన । సకలానందము పరమదయాంబుని॥ హార॥ ౫॥ స్థిరముగా సుస్థిరయజ్ఞ రామదాసుని । సత్యజ్ఞానాదిరథస్థులు । హరినారాయణుని । హృదయక మలమున । స్మరణ చేయ వరములొసగు దానని॥ హార॥ ౬॥ వసుధలో నుండి శ్రీ కాకినాడ । నేచర్లకోట పురవాసులైన హరి । దాసుని వెంటా రక్షించు దాసుని । గాకీర్తి రక్షించి నీ స్వామిని హారతియ్యరె॥

సుజ్ఞాన చంద్రికయను యజ్ఞ రామదాసుగారి చరిత్రవివరణావళి ద్వితీయభాగము

సంపూర్ణము

కం॥ సామజవరద నినుమది । ప్రేమతో నుతియింపుచుంటి కోమలరూపా । నా
మనవేలను బ్రోవవు । రాముని గన్నయ్య కరుణ జూడుమి దయతో ॥

—* ముఖారి రాగము-ఏకతాళం *—

౬౭॥ కీర్తన ॥ రామచంద్రదేవా । నను బ్రోవవేగ రావా । నాయనా ॥ రా
మ ॥ ౧ ॥ రామచంద్రయని ప్రేమతో పిలిచితి । స్వామి నన్ను బ్రోవకున్న నేమిరా ॥
రామ ॥ ౨ ॥ హరిహరి యని నిను । మరి మరి వేడిన । కరుణించరావు । కమలదళ
నయన ॥ రామ ॥ ౩ ॥ పరమపురుషుడవే । తెరవు జూపవేను । ఆరమరి చేయుట । తగ
దుర నగధర ॥ రామ ॥ ౪ ॥ ధరణిలో । యడ్లరామ దాసుని కరుణచేత । నిను
మనమున దలచితి ॥ రామ ॥ ౫ ॥ శాకిగిరి పట్టణపురము నివాసుడ । దాసుడ నాగన్న దా
సుని బ్రోవర ॥ రామ ॥

కం॥ రాగిని భజించవె మనస । పరసాధనమిది గురుని మరువక నిరతం । ఘోర
గాని భ్రమలు రోసియు । స్థిరముగ యానందపదవి జెందగవచ్చున్ ॥

—* యమునకళ్యాణి రాగం. ఆట తాళము *—

౬౮॥ కీర్తన॥ ధరణిలో నరజన్మమెత్తినందుకు నీవు । హరినమ్మినడువవే మా
నస । హరినమ్మి తిన్నవలెనే పరలోకసుఖము సిద్ధించదా మానస॥ ధర॥ ౧॥ కండ
క్రొవ్వుచేత గుండెలవలెవాడి । కుండమాగ దరిగేవె ఓమానస । కోదండధరుడాదు ।
ఖండించినన్ను । కోదండరాముడేమాని ఓమానస॥ ధర॥ ౨॥ పరకాంతల జూచి । పే
క్షకలించితే । పాపంబు అదిరాదా ఓమానస । పాపంబు యనివీడి । మాయాలోబడి
యుండక । పరమునిరుగారకడే మానస॥ ధర॥ ౩॥ యిల్లాలు బంధుకులు । యిల్లువా
కిల్లారని । మిట్టిపడితిరుగాకే ఓమానస । ఆయముడు నాతలువచ్చి । నిన్ను కట్టేటి
ప్పుడెవరు వెంటవచ్చారే ఓమానస॥ ధర॥ ౪॥ సత్యము గాదు యీమాయాదేహము
మన్ను పాలౌగదే ఓమానస। మంచిమార్గ నడవుడు సాధుల నమ్మిరతే । ముక్తి మార్గ
ముచేరుదువే మానస॥ ధర॥ ౫॥ ధరణిలో సద్గురుడు । యడ్లరామస్వామి కరుణ నీ
కు గోరవే మానస । కరుణచేతనీవు పరమునొందెదవోయి । ప్రవమాగనిను జాలు సేమాని

—* శ్రీగురుపరబ్రహ్మణేనమః *—

సుజ్ఞానచంద్రిక తృతీయభాగము.

గీ॥ కాయము స్థిరమని నమ్మియు । మాయను యెడబాయలేక । మగ్నంబగుచున్ । తోయజనేత్రుని దలచక । పోయిరి యమపురమునకు । మూఢులెల్లన్ ॥

—* నాటనామక్రియ రాగము ఆదితాళము *—

౭౦॥ తత్వము॥ స్థిరముగాదు యీమానవదేహము । పరమాత్ముని స్మరింపగదే । ధరలోనేయగమరలేకను । సద్గురుచరణము సేవించగదే । మనసనాయెర వినవె । ఇదినిపుగనవె । శ్రీహరియనవె సరతము॥ స్థిర॥ ౧॥ కో నపుష్యపు లనుభవించి । యీదారువు పెరిగితె ఘనమటవె । మారిపోను యీధరణిలోను । శ్రీరాముని మది విడబాయకువె॥ స్థిర॥ ౨॥ ధరణిలోను ధనధాన్యసంపదలు । గలిగినరాముని మరవకువె । పరమభాగవతులైన మహాత్ముల । దాసులై భజియించగదే॥ స్థిర॥ ౩॥ వేదుకతో శ్రీరామకీర్తనలు పాడుచు ఆనందించగదే । దండధరుదుమన కన్నుల బడితె । ఖండించెడి వజ్రాయుధమే॥ స్థిర॥ ౪॥ గాలిపటము దిరిగి కీలుదెలిసి । యీలమూడుగుణములను । గూల్చగదే । మేలను యెనుబదినాలుగు లక్షల । యోనులబుట్టుటకు లేదువే॥ స్థిర॥ ౫॥ నారాయణ చతురాక్షరినిరతము । పారాయణయని పాడగదే । ధారుణిమంతిన వేంకటార్య సద్గురువరుపాదము మరువకువే॥ స్థిర॥ ౬॥ సత్పురుషులసాంగత్యము చే । వరసాధనమేదో చూడగదే । మేదినిపై శ్రీయడ్లరామదాసుని । వాక్యము వరసాధనమే॥ స్థిరముగాదు॥

గీ॥ కాయముశుచిలేని నియమంబులెందుకు । ఘటముశుచిలేని మడిసమితేల । మనసునిల్పకున్న మంత్రపఠనేటికి । ధరనుయడ్లరామదాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము. ఆదితాళము *—

౭౧॥ తత్వము॥ ఈనరజన్మంబెత్తినందుకు । ఇహపరముల సాధించవలెగా । మానక సద్గురు నామము నిరతము । ధ్యానము చేసెది బూనవలెగా॥ ఈన॥ ౧॥ వాదభే దములుమానియు సద్గురు । పాదముపై భ్రమజెందవలెగా । నాదబిందుకళ పాదుపై

చేరెడుకన్నుల చూడవలెనా । జోడుగూడి యడబాయక నిరతము । గాఢమైనరతిగూడవలెనా॥ ఈన॥ ౩॥ యెక్కువైన యెనిమిది గజముల । నొకకుక్కచేత గరిపించవలెనా । ముఖ్యముగాయీమూడుమెకములకు । చిక్కనివృక్షము నెక్కవలెనా॥ ఈన॥ ౪॥ అన్నిమతంబుల చిన్నెలుదెలిసి । యెన్నికైన మతమెరుగవలెనా । చెన్నుమీరగను పున్నపువెన్నెల । కన్నులమధ్యను గానవలెనా॥ ఈన॥ ౫॥ ధరలో శ్రీమంతినవేంకటు । సద్గురుపదము దర్శనము సెరుగవలెనా । అరమరలేకను జననమరణముల । యెరుగనిసోహము మరువవలెనా॥ ఈన॥ ౬॥ జడముగడచి కుడియడములనడుమను । చెడుగుడిగుడియసి నుడువవలెనా । తడబడకను శ్రీయల్లరామదాసుడు । దృఢమున సుడిగడువవలెనా। ఈనరజన్మమెత్తినందుకు॥

గీ॥ నీవుజేసనుమను నేనునీవనుచు । నిక్కముగవినవాడు నిజగురుండు । అట్టితత్త్వమెరిగి ఐక్యంబునొందుడు । ధరనుయల్లరామ దాసపోష॥

—* శంకరాభరణ రాగము- ఆదితాళము *—

౭౨॥ తత్త్వము॥ యేందుకేసందేహము । మానాన । నీకేందుకెసందేహము । యేందుకెసందేహ । మానందగూరునిహాదార బిందాధ్యాన్నముద్ర । పొందుగాగనొందీనవిధమ॥ యేందు॥ ౧॥ సిందువేహాకారో । యాపుండరీకాక్షుని । అందానుజేరిసాదా । సందయోగమభ్యసించి॥ యేందు॥ ౨॥ ఘటపటాదులయందు । వటబీజమాత్రమైయున్న । పటుతరమాగబానిహాదసేవజేయుచును॥ యేందు॥ ౩॥ ధరలోమంతినవేంక । టార్యాకరుణాచే । పరమయోగమునుయున్న । వదపిగనుగొన్నకిడిపట । యేందు॥ ౪॥ దాసియల్లరామా । దాసమానసమునుల్లా । కేశవపోత్రుడాని । దోసిలొగ్గియున్నప్పుడు॥ యేందుకెసందేహము॥

గీ॥ తామరజలముచే దడియకుండినయట్లు । నట్లనెపరిపూర్ణ మమరియుండు । జ్ఞానవిజ్ఞానసుజ్ఞాను లట్లుందురు । ధరనుయల్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౭౩॥ తత్త్వము॥ తెలసితేపరిపూర్ణభావము । అలనరెమియులేనిది । మూర్ఖులకలుమములు । ఖండింపనెట్టురు । కారణంబైయున్నది॥ తెలి ౧ ధరలోక్షీనవద్వారపుర । సహస్రారవీధినియున్నది । గురుప్రియపుత్రుడైయుదెలిసితే ... యవనిలేదన్నది॥ తెలి॥ ౨॥ యెందుజూచిన బిందుసృష్టికి । ముందుతానైయున్నది । యానందుదెలసిన మ

మహాత్ములకు । యానందమొసగెదనన్నది॥ తెలి॥ ౩॥ వాదభేదములేనిది । యాధారమై తానున్నది । వేదశాస్త్రపురాణగాథలు । మేలనిటు పైనన్నది॥ తెలి॥ ౪॥ కర్మక్రియలేనిది । తలవాకిలికి పైనున్న । నల్లకలువలు పైకి తుర్యము । నను భావించుమనున్నది॥ తెలి॥ ౫॥ ఎన్నశక్యము గానిది । ఆది ఎరుక తావలనున్నది । తన్ను తాదెలసినవారైన । తత్వముల పైనున్నది॥ తెలి॥ ౬॥ సతతము నను మంటిన వెంకట । కొంత గురుని సన్మతమిది । శ్రుతులు మీరై యతులకును । పరగతులు జూపుచునున్నది॥ తెలి॥ ౭॥ ఆశలేమియు లేనిది । మా సోహమనుచు నుయున్నది । వాసిగను శ్రీయద్దరామ । దాసువశమై యున్నది॥ తెలిసితే పరిపూర్ణము॥

గీ॥ కాయమందలి ప్రాణిగతులు జెందకుండ । సోహంబ్రహ్మమను నంత తేరవలయు । కాయమందుండి యుగవసిరి బుధులిట్లు । భరసు యద్దరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆటతాళము *—

౬౪॥ తత్వము॥ కనుగొంటినమ్మ । బ్రహ్మము నాలో । కనుగొంటినమ్మ । కనుగొంటినమ్మ గురుకరుణా కటాక్షమున । దినదినము సద్భక్త । వరులు జూచెటివాని॥ కను॥ ౧॥ భయమొందుకమ్మ । మనపాలిదేవుని । దయగల్గినమ్మ । అయ్యోసిదర్శనమయ్యెదెటులని వేడ । చయ్యన తనలో । ప్రసన్నమయ్యెడివాని॥ కను॥ పద్మాసనమున । యాతవనకలుగలు । బంధించుకున్న । చిద్విలాసమున । యాశృంగారపురి జొచ్చి । గంగయమునల మధ్య । తొంగజూచినరాత్రి॥ కను॥ ౩॥ చిన్నారటమ్మా । చెవులు మనలో । వున్నాదోయమ్మ । వన్నెమీరగ ధునిలా । చిన్నిచెప్పలయందు । మిన్నేది ధంబులై । యున్న చిదానందప్రుని॥ కను॥ ౪॥ అందున్నారమ్మ । మంటిన వేంక । మార్యులేకామ్మ । నందేహములు । యీ సాహస్రారవీధిని । యుండు కొమ్మ కనిన్న । తలగొట్టినవాని॥ కను॥ ౫॥ అశపాశముల । గురువరుని కృపచే । కోసివేసి । వాసిమీరగ యద్ద । రామదాసుడనే । ఒకదీక్ష చే గురుని । కృపాశమును చేరకును॥ కనుగొంటినమ్మ॥

గీ॥ వరము పరికిలి ప బట్టబయలై యుండు । గుట్టు దెలసినట్టి గురుల కెల్ల । జలఘటంబులోని । చంద్రసిబింబం । భరసు యద్దరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- ఆటతాళము *—

౬౫॥ తత్వము॥ కాంతితిమిరము గానిది । ఘనమహాత్ములకు కొరువైనది । కాంతను బుధ కవుల హృదయము । కొంత వేడుకయున్నది॥ కాంతి॥ ౧॥ చింతలేమియులే

కి । యీజగమంత ప్రచురంబైనది । అంతటంతటనేల తమతమ । ఆత్మలోపలయున్నది॥ కాంతి॥ ౨॥ నదులు క్షేత్రములెన్ని దిరిగిన । నరులకదికోరగానిది । కుమురుగ బ్రహ్మాండపురమున । కుండలాగ్రమునున్నది॥ కాంతి॥ ౩॥ చరాచరములుగానిది । అక్షరము తానైయున్నది । వరమసద్గురుపాదతీర్థ । ప్రసాదమున వశమౌనది॥ కాంతి॥ ౪॥ మాటలకు గనవడనది । తనమనసులో దృఢమైనది । వాటముగ గురు మాటదెలిసితె। వాటముల భయమైనది॥ కాంతి॥ ౫॥ ఆడదిమగవాడుగాకను । యేడజూచిన యున్నది। రూఢిగ గనుగొన్నవారికి। చూడచోద్యంబైనది। కాంతి॥ ౬॥ రుద్రలైదును జూచుటకు చిద్వ్యాపుతారకమైనది । నిద్రవలె మరుపైన యోగము । నిర్వికల్పసమాధి॥ కాంతి ॥౭ అరమరలుమరిలేనిది । హంసోహరూపకమైనది । యీధరనుమంతిన వెంకటప్పను । వలచివ్రాసినవను అయినది॥ కాంతి॥ ౮॥ ఆటబూటకమైన కలియుగ । నాటకముగనుగొన్నది । మాటగను శ్రీయడ్లరామ । దాసుకెరుకైయున్నది॥ కాంతితిమిరముగానిది।

గీ॥ కంటికింపైనట్టి కెంపుముక్కుటిచాలు । పెంపుజేసెనసేలు గంపెడేల । పరముదెల్పుచున్న । పద్యముక్కటిచాలు ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము ఆటతాళము *—

౭౬॥ తత్వము॥ గనుగొనలేమి శ్రీయులార బ్రహ్మం । బనుదీనమునను । కనుగొనలేమి । యేఅనుమానమును లేక । వినయముతోడగ । శ్రీసద్గురువరులనుగూడి॥ కను॥ ౧॥ కరువుదీరగను । గురువనుమంత్రము। మరువకెప్పుడును। బిరబిరను ధరయందు । తాయమృతముననను । నరుదెంచిరాగులు । చరాచరములుగాని । యేకాక్షరముగని । సుస్థిరము నొందిరి॥ గను॥ ౨॥ కల్లగాదెన్నడు । యుల్లమునకెప్పుడుని । యునికిగనుగొనుడి । తల్లినేనిక జన్మమని । యీనల్లతామరపద్మములపై । పిల్లవానికి చెప్పి । యవ్వాలపల్ల వాధరి । నైక్యమొందుట॥ గను॥ ౩॥ కరుకురాళ్ళకును । పెరచెడి మనసును । కొరతనేయుటలెను । స్థిరతరంబుగనీకు నిచే । కర్తవై బ్రహ్మాండమంతయు । గుఱుతుగ సాధించిక దొల్లుట । మరువులేనటు వంటిచిత్కళ॥ గను॥ ౪॥ యింతైన ఘనులే మంతిన వేంకటార్య ముద్గురులు । చింతనీకికనేటికని । నావంతలన్నియు । మాన్పినద్గురు । మంతరము చేసీను । నేనెప్పుడుంతుసని । నమశ్శాంతపరచెను॥ గను॥ ౫॥ రూఢిగవినుడీ । బ్రహ్మము మీలో బాగనీగనుగొనుడి । వెడలియరమరు లేని గురువుల । నతిగియనుభవ । మైనతత్వము । శుద్దమిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసుడిది ప్రకటించెభువిలో॥ గను॥

గీ॥ బాధగురువు జేయు । బోధలన్నియు గాధ । మధ్యగురువు వచ్చి । బుద్ధిచెప్పు । సద్గురుండు గల్గి । దుర్గుణంబులు బాపు । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౭౭॥ తత్వము॥ హరిహరిహరి । హరియనవె । సద్గురువరుమంత్రము మరువక మా । దశవిధనాదములనువినవె । పరదేశులతో వాదాడకుమా॥ శ్రీహరి॥ ౧॥ మాయను మూర్ఖపాతుకైన కోటలో । ముక్తికాంతస్నేహము గూడి । వేడుకలర తనవేణమీటుచును । పాడటిప చాకరిజనమె॥ శ్రీహరి॥ ౨॥ ఖేచరిముద్రాభ్యాసుడవై । హరిదాసదాసులకు దాసుడవై । నీచులస్నేహము । రోసిపరాత్పర । కాచిగ్రోవుమని । యోచన చేయుచు॥ హరి॥ ౩॥ మారెదుకెత్తెదు శల్యము వత్సుడు । దూరతీచిత్కళ నిల్పగనును । ఆరుపుట్టలను చుట్టినపామును । నూరతించె నేర్పిదిగనుమ । శ్రీహరి॥ ౪॥ షోడశభావమరూఢిరగ । ఈ ఏడుగవాక్షుల మేడలపై । యోగాత్మురి మంత్రాభ్యాసుడవై । యీలోకమంత తానే తానని॥ శ్రీహరి॥ ౫॥ యిరువైయొక । వెయ్యారువందలు । యిందు ప్రమాణము శోధించి । ధరలో మంతిన వేంకటార్య । సద్గురువరు పాదముమరువకుమ॥ శ్రీహరి॥ ౬॥ నవ్వకుల పాం? త్యము చే । పరతత్వమిదా । పరిశోధించి । శబ్దరహితమును । బోధించు శ్రీయడ్లరామదాసుని బోధయిదిను॥ హరిహరిహరిహరి॥

గీ॥ అన్నవస్త్రము లేక । హీనవజెందెడివాడు । పరభామలను గోర భ్రష్టుడగును । భ్రమసిపట్టుపడము । కేతకీకుసుమములు జనినట్లు । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౭౮॥ తత్వము॥ రామరఘుకులసోమ । నామొర ఆలకించవదేమిర । పామరుండను మిగులపాపిని । ద్రోహినైచెడిపోతిని । ఆత్మారాముడు॥ ౧॥ చాలగనీనామమంత్రము । గోవిందుండని మేమెరుగర । ఆలిపిల్లలు యనుచు యిరిలో । కాలుజిక్కిడిపోయెర॥ ఆత్మా॥ ౨॥ దేహగేహములుగా భ్రమసి । మాయలోబడియుంటిర । సహాయమెవ్వరు లేరు । దీనికుపాయమదో చెల్పర॥ ఆత్మా॥ ౩॥ కర్మాదులనుము విడచినవారే । చేరవలెననుకుంటిర । ఆరుగురు శత్రువులు తలయెత్త । వారిజూపుచునుంటిర॥ ఆత్మా॥ ౪॥ మాయసుఖములు శాశ్వతంబని । వాడితినిగా నాన్నలర । రూఢిరెదియగ మాయలోకము బాదిదేహాలాయెర॥ ఆత్మా॥ ౫॥ పంచేంద్రియంబులు । పంచలేకను । పంచలందె యుంటిర । పంచితనమున నీటనే । సాధించనేర్చితిగింటిర॥ ఆత్మా॥ ౬॥ పంచకోశ

ముక్తాభిధయనుచు । చింతనొందుచునుంటిర । యింతలో మంతిన వేంకట । హితగురు కృపనగల్గిర॥ ఆత్మా॥ ౩॥ వన్నెమీరగ గొమరగిరిలో । మన్న శ్రీజగదీశ్వర । యెన్నశక్యముగానిబ్రహ్మము । తిన్నగగనుగొంటిర॥ ఆత్మా॥ ౪॥ చెడ్డతనమునువిడచియోగుల । విద్ధనై యున్నానర । యడ్లరామాదాసహృదయ । నివాసనినుగనుగొంటిర॥ ఆత్మా రామ॥

గీ॥ చల్లలోనువెన్న నమరనమైనట్లు । కాయమంతుపరము । నిమిడియుండె । చల్ల చిలికినట్లు । ఉల్లంబుదరచితే । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౭౯॥ తత్వము॥ వ్యవసాయముజేసెవారము! యీఅవనిలో పలకాపువారము। వనజాక్షపూరము వీధివారము । నవనీతచోరుని భక్తవరులము॥ వ్యవ॥ ౧॥ అండపిండబ్రహ్మాండము । మేముమెండుగా పండించినారము । పుండరీకాక్షునినామము । యీపుడమిఅంతట జల్లినారము॥ వ్యవ॥ ౨॥ మిక్కిలి కష్టించినారము । బీడుగ్రక్కున పండించినారము । మక్కువతో కోసినారము । చక్కనికుప్పలు పెట్టినారము॥ వ్యవ॥ ౩॥ ఘనముగా పండించినారము । అనుదినముగాను మాకిదియెపోరము । పదిభూమినిఇటువంటి ధనమూను । భక్తవరుల పాలుజేసినారము॥ వ్యవ॥ ౪॥ క్ష్మారజనముల పొందుగోరము । పరదారధనముమజూచి భ్రమయము॥ । పరులుయేమన్న యిటుమైనివెరువాము । యీధరలోవద్దుబోధమనువాము॥ వ్యవ॥ ౫॥ చింతలచేప్రొద్దుబుచ్చము । పరమశాంతియని మదినుంచేవారము । వంతలేకమంతిన వేంకటార్యుల । చెంతజేరినట్టివారము॥ వ్యవ॥ ౬॥ సూటిగనద్దుతునికూటము । జిహ్వాపీఠంబుపై నిల్పేవారము । త్రికూటముననహంసోహభావము । యడ్లరామదాసుని మోక్షయోగము॥ వ్యవ।

గీ॥ గుణహీనునకు పరమగోప్యంబుదెల్పిన । దెల్పినపుడు నోరుదెరచియుండు॥ గొల్లరిచెట్టుపై । కోతిమూర్ఖునట్టు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* భూపాళ రాగము- అటతాళము *—

౮౦॥ తత్వము॥ మేలుకొలుపు॥ జీవుడా మేలుకొనవే । మేలుకొనవె వెర్రిజీవుడా । కాలునికిలలోనుపొత్తాయెను । జాలములనుజేసెదవు । గురుకీలుదెలియగదే । జీవుడా మేలుకొనవే॥ ౧॥ తల్లియెవరో తండ్రియెవరో । తానుయెవరో తెలియలేకను । వట్టిమరణి యుండనేలను । యెల్లకాలమున॥ జీవ॥ ౨॥ రక్తమాంసపుతిత్తిలోపల । గాఢపెగాల్పుంచెదలను । కత్తినూరుచు నుండెకాలుడు । మత్తుమరువగదే॥ జీవ॥ ౩॥

శిష్యవరములు శైనిచక్కని । తోళ్ళుగప్పిన వానిగాకను । వ్రేళ్ళతో జపమాలద్రిప్పితే। మూలమబ్బునటే॥ జీవ॥ ౪॥ మనసనీకొకమధ్యవర్తి । మాయలోబడద్రోయదలచెను। వినసహించదు యంతమాత్రము । యిద్ధపద్ధతిని॥ జీవ॥ ౫॥ క్రూరబుద్ధిదలంచివరముకు। దారిదెలియక నేటిజీవులు । నరకకూపమునందుజొరబడి । నదియుగానగదే॥ జీవ॥ ౬॥ వచ్చిపోయేవార్నిజూచి । మచ్చగుణములు విడచియిప్పుడు । నిశ్చయంబుగ । అచ్యుతునినీముక్తినడుకొనవే॥ జీవ॥ ౭॥ ధరనుమంతిన వేంకటామ్యల । దాసునైక్యమనొందినందుకు । పరమపదవినిజెంది । ప్రకృతిని పరిహరించగదే॥ జీవ॥ ౮॥ విపరముగ పరబ్రహ్మభావము । యిలమనుష్యులకలవిగాదు । యవనిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసహృదయమున॥ జీవమా మేలుకొనవే॥

ఆ॥ విటులనైజగుణము లెటులమాన్పగవచ్చు । యేటివంకదీర్ప నెవరితరము । తనినమైనభార్య యాటువలెనటియించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము *—

౮౧॥ తత్వము॥ అనుమానమెందుకే మనసా । యీతనువునిత్యముగాదు హంస। విషయములరగకుమని । మనమునను బూజించి । గనుగొనుము అనుదినము । పనిబూని బ్రహ్మమును॥ అను॥ ౧॥ సందేహమెందుకే మనసా । బ్రహ్మపదవిగనుగొను పరమహంస । పొందుగ గురువరుని । మందిరంబున జేరి । యందుగురుపాదార । విందములకు నుమ్రొక్కి । ఆనందయోగమును । బొందనేర్పెటివలెను॥ అను॥ ౨॥ మేలుగానీలో నుమనస । వున్నమూలమునుగను పరమహంస । అలిపిల్లలుజూచి । చాలభ్రమజెందెదవు । కాలకింకరులనుచు । గేలిజేసిరిబుధులు । కీలుదెలిసినపిదప । చాలసుఖమున్నదట॥ అను॥ ౩॥ మాటలన్నియు వెఱ్ఱిమనసా । పట్టుపట్టితేనే పరమహంస । నేటినైజమువట్టి బూటకంబులుమాని । సూటిగతనదు నెంగ । మాటమును కేటించి । వాటమైపట్టి శ్రీకూటమందున జేరి । పాటుబడితేమంచి । పరమార్థమున్నదట॥ అను॥ ౪॥ యిప్పుడేగనుగొన వెమనస । ముందుతిప్పలున్నవి పరమహంస । చెప్పితినినావల్ల తప్పులేమియులేదు । ఒప్పుగమంతిన । వేంకటప్పనుజేరి । ముప్పుదప్పించుమని చెప్పుకొనుటేమేలు॥ అను॥ ౫॥ మోసబుచ్చకుసుమ్మిమనసా । యడ్లరామదాసుని పరమహంస । భాసురంబుగ మీరా । మోసగాండ్లనుబాసి । ఖేచరీముద్ర । అభ్యాసమునదేశమని । జూచినవారు । పరవాసులై యుందిరట॥ అను॥

సీ॥ అజ్ఞానవృత్తిచే । కన్నదిక్కుగానదిరిగి । చిన్మయాకారుని జేరలేరు । సుజ్ఞాన సంకేతంబు । జగాము తనలోన । ధరనుయద్దరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము - అటతాళము *—

రా౧॥ తత్వము॥ మూలచక్రానదిన్నది । కలమేడగదిలోనున్నది । మూలాధారం పులమధ్యముగలా । జలక్రీడలాడుచున్నది॥ మూల॥ ౧॥ వేదశాస్త్రపురాణములకే । జాతిదేవతనన్నది । వాదభేదములేనిసాధుల । బోధజేయుచున్నది॥ చూడ॥ ౨॥ గురునిర్మంత్రముగన్నవారికి । వరములొసగెదనన్నది । తరముగానటువంటిపరమును । తెరపుజూపుచున్నది॥ మూల॥ ౩॥ పాపపుణ్యములేనిది । కమపాపలోపలున్నది । మూపులోలోచూపుచూచితె । వ్యాపకంబైయున్నది॥ చూడ॥ ౪॥ నామరూపక్రియలు లేకను । నాశికాగ్రమునున్నది । పామరత్వముజేయువారికి । భూమిలోగనరానిది॥ మూల॥ ౫॥ ధరనుమించిన వేంకటార్యుల కరుణచేనాచిన్నది । స్థిరతరంబుగయద్దరాము । దాసుహృదయమునున్నది॥ మూలచక్రానదిన్నది॥

సీ॥ గొప్పవారుతమ్ము గొప్పగా జెప్పుదు । గొప్పవారునట్లు జెప్పుకొనరు । నిపుణుగప్పి నయట్టి । నిప్పువలెనుందురు । ధరనుయద్దరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము - అటతాళము *—

రా౩॥ తత్వము॥ ఆహాహాయీవనితనదశే । మాశ్చర్యమైయున్నది । లోకయాత్ర ముజోకమంటక । రాచకాంతైయున్నది॥ ఆహా॥ ౧॥ కులముగోత్రములేనిది । యెది కులవిధంబులయున్నది । ఫలమునొందెడివారికిహాయి । పాదుజేసెదనన్నది॥ ఆహా॥ ౨॥ బ్రహ్మచిదేక మేదినియను । రూఢిగాగూర్చున్నది । మూఢులాల్వలుదాటితె । నాలోన గూడుదునన్నది॥ ఆహా॥ ౩॥ మొగ్గతగ్గులేనిది । మనసిగ్గులేకూర్చున్నది । నిగ్గుదెలియని వారలైతె । సిగ్గుపడమనుచున్నది॥ ఆహా॥ ౪॥ అందచందములేనిది । బ్రహ్మాండము లకాధారున్నది । కుందనాగ్రముకంటజూడ । నఖండరూపంబైనది॥ ఆహా॥ ౫॥ ధరనుమించిన వేంకటార్యుల । కరుణచేనాయిన్నది । పరమభక్తుడు రామదాసుని । సిద్ధముగాగూర్చున్నది॥ ఆహాహాయీవనిత॥

సీ॥ వాక్యయోగమనక । కామక్రోధమునుగడచి । వృద్ధాప్యమునకని । వ్యర్థులైన । దేహగేహములందు । మోహంబువిడువక । ధరనుయద్దరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము - అటతాళము *—

౭౮॥ తత్వము॥ మానుమర్మము తెలుసుకోవోయి నరులార । మంచిగురుని కాశ్రయించండి । యెన్నివిధములనైన । తిన్నగా మరిచీని । గన్నవారలు భువిని । ధన్యులై యుండిరట॥ మాను॥ ౧॥ నీళ్ళులేని బావిలోనోయి నరులార । వేళ్ళులేని చెట్టు మొలచె । కొమ్మనోసకొమ్మ కడకొమ్మనై నెక్కె । పిల్లనిబుద్ధైన్యుడు । పల్లెకూటిలో కల్లగాకను మూడు పిల్లలపోతే పెట్టె తల్లిపిల్లలు జగము వెల్లదిరుగుచుండె॥ మాను॥ ౨॥ ఆమానుకొమ్మలమాత్రిమనగిదరోయి నరులార । మొదలెక్కడో గానరాదు కుదురుగా చెట్టు । పుష్పఫలములు । వికసించె । షట్పదంబులు వాలె । సారమందియుగ్రోలె । శ్రేష్ఠముగా తమ్మైన ఱు । యువ్వరంబున తేగసె॥ మాను॥ ౩॥ చెట్టుజూడ ధర్మై ధరిమేలోయి నరులార । గట్టుగురునడిగి తెలియండి । పట్టిమాటలుగావు । గట్టిగా విచారించ । చెట్టుతిట్టము లేదు । యట్టియిన గురునిచే । బట్టినావారెల్ల । ఫట్టుగా నరజ్ఞాని । పదవినొందుచునుంటె॥ మాను॥ ౪॥ యీ వృక్షమున । నాకపండుగలకోయి నరులార । యిచ్చెలోన సాధ్యమై యుండు । హెచ్చుగామంతినా । వేంకటాచార్యులు । వృక్షంబునైనెక్కె । రెండు దిశములమధ్య । పనితో జూడంగ । అంతపెద్దాండ । బ్రహ్మాండము స్వాదించె॥ మాను॥ ౫॥ గురునిసత్కృప లేనివారోయి నరులార । పరమపదవిని చేరలేరు । ధరలో లోపలయడ్ల । రామదాసుడు బోని । బుధులుకృపజేసిని । పదిలముగ సాధించె॥ మాను॥ ౬॥ కాకకో వెలయుచు । యేకరూపమంతు । కట్టపరిశోధింప । పలుకు వేరా । మనుజులలో మంచి । మహానియులుసిదురు । ధరనుయడ్ల రామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము - అటతాళము *—

౭౯॥ తత్వము॥ వనితరోయిటువంటి గురువును । మరచి నేటులుండమనే । అంతవనుకృపజూచినద్భుతు । పరమతత్వమునెరిగినే॥ వని॥ ౧॥ వెతపరని నాశరముపై । గురుకరము ప్రియమునజేర్చెనే । పరమపావనుడైన । హరివయగట్టుటకు వరమిచ్చెనే॥ వని॥ ౨॥ దానిగా పరమార్థముకై । జోపిలగ్నెటజూచెనే । దాసుడనమదిదోచి । సోహ పరమశ్వరున । కర్పించెనే॥ వని॥ ౩॥ ఘోర జీవటమంటి ప్రకృతి । వికారముతో పాగొనైనే । సారసాధుని మంత్రజపము । నిధానముని బోధించెనే॥ వని॥ ౪॥ యూయరంభను వేయునని । మర్గమురు ఆయుధమిచ్చెనే । జాయగనుగొని మాయముండ । గాఢ నసపోయునే॥ వని॥ ౫॥ ఒకరుగా బ్రహ్మమధ్య పాత్రము । ఘనముగా జూపించెనే।

నెరయుచు మనస్సును నిలిపియు । మహానందముగ ననుభవించెనే॥ వని॥ ౬॥ నిరతముగా బ్రహ్మాన-
దముందున । కులికులాగ్రమునుండెనే । దాటిగామంతిన వేంకట । రాయరాయని మురువనే॥
వని॥ ౭॥ రేచకపూరకకుంభక । చూచినంతయు దెల్పెనే । వాసిగా శ్రీయజ్ఞరా
మదాసుపై । కృపజూపెనే॥ వనితరో॥

గీ॥ తరుణిగాంచి మనము । మురియుచున్నట్టు । ధనము జూచి ఆశ । దగిలిన
ట్టు । కరము గురుని జేరి స్థిరులుగారేటికో । ధరను యజ్ఞరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియరాగము, అటతాళము *—

రా॥ తత్వము॥ వినరమా భావే దాంత వేద్యాని గనరకుంత । వినరమా శ్రీ
తనయున । విప్రరూపిగుమతిరుగ నేలను । మత్రియాతునబండియుండిన । కృత్రిమచ్ఛలి గా
నవైతివి॥ విన॥ ౧॥ అత్యల్పజలబుద్బుదంబుల । యన్వయము వివరించి దాటక । పా
ప్యమున నాల్గింటితో దవు । లయమునొందుచునుండ నేటికి॥ విన॥ ౨॥ నిక్కమగు [illegible]
ట్టములమూలపై । నిర్వికల్పునిగా నెరిగెను । మక్కువలరగమాటలో బడి । మగ్నమై [illegible]
దిపోవనేలను॥ వినర॥ ౩॥ పదునాల్గింటిపై । నెలకొన్నాలయము । [illegible]
త్వకముగాన కను భువియందు జ్యోతిను । తెన్నదిరిగిన ధన్యుదవదు॥ వినర॥ ౪॥ [illegible]
మీతుగముతలు క్రిందుగ । మొలచియుండిన వృక్షమూలపై । వశియగుమధ్యమున [illegible]
మాత్మగమగుణము చేగ్రహించుము॥ వినర॥ ౫॥ నాసికాగ్రమునందుదిరిగాడు । నా [illegible]
మును బట్టు బేర్పు । వాసిగమతించిన వేంకట వరగురుని । కరుణారసంబిది॥ వినర॥
౬॥ ధరణిలో శ్రీయజ్ఞరామదాసుదెల్పినమాట సత్యము । గురుమాటి దెలియని వారలి
క నేమాటలాడిన । చేటు తప్పదు॥ వినరమా భావే దాంత వేద్యాని గనురకుంత॥

గీ॥ ఇట్టి తురంగములపై నెగసి దుసింహంబు । భువిని జిక్కనరుని కలికి యుక్తి । నె
లత్రపట్టువారు లోకువయుటు వలె । ధరను యజ్ఞరామదాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము, ఆదితాళము *—

రా॥ తత్వము॥ రామనామమంత్రము । [illegible] । రామనా
మయంత్రము । రక్షణ నదిది । కామక్రోధములు । [illegible] । [illegible]
దిగుమతైనవి । ఆపోజ్యోతి రసమగుచున్నది॥ రామ॥ ౧॥ [illegible]
దిగుగ । పంచభూతములు [illegible] । [illegible]

దిక్కౌళములేసిపట్టిరి। సద్గురునామము చేబుకుదీసుకొని। జెడేల్ జెడేల్ మని। యదల్ కొట్టిరి॥ రామ॥ ౨॥ గురువాల్పెదరి బల్కదం నరచుచును। మోదముతో మూడేరులం దాటి। పురములవలె మేల్ప్రణవమునై। అఖిలజగంబులు షికారుజేసిరి॥ రామ॥ ౩॥ ఇరువదియైదు రథపువ్వకైనది। ఇవ్వేహితో గుణవిశాలులెరుగరు। వీరులు వటుతరధీరులు ఘనబుధ। శాంతులు సుగుణాధికారు లెరుంగుడు॥ రామ॥ ౪॥ యీనరరథకీల్గవజడబంధము। వివరించగ పామరులకు తరము। అమృతమైన మంచిన వేంకట ఆచార్యులు దెల్పిరి। వాయురథము॥ శ్రీరామ॥ ౫॥ వాయురథము సూజాయముగను గొని। మాయప్రపంచము। స్నేహము విడచి। వేడుకమహాత్ముల। కూడి చెలంగిన। యద్దరామదాసుని హృదివాక్యము॥ రామనామమంత్రం॥

సీ॥ దృశ్యమెల్లను ఘనని। నశ్యమగుచుండె। విశ్వమునకేయత్నము। యెందుబోట్లు। తనువునిల్పదము। తరముగాదెవ్వరికి। ధరనయద్దరామదాసపోషు॥

—* మోహన రాగము, అట తాళము

౨౭॥ తత్వము॥ నీవెరుగవటరా బ్రహ్మకందు। నీవెరుగవటరా॥ యెరుగవటర సుతునిపుత్రుడ। ధరణిలోపల గురునిమంత్రం। మరువకను స్మరియించువారిని। దరికిజేర్చిన పరమచిత్కళ॥ నీవెరు॥ ౧॥ అగ్నినీరుమన్నువాయువు। అందమై నానతము బన్నుక। యోగిజనహృదయమున। శ్రీహరి బాగుగ కూర్చున్న వంగి॥ నీవెరు॥ ౨॥ యెరువుతెలుపు। నలువులోపల। నిరుపమానమైన యెరుకను। తరచి తరచియు: స్థిరతరంబుగ తత్వరూపమై నయోగము॥ నీవె॥ ౩॥ నిండుగాబ్రహ్మాండమున। యోకుండలాగ్రమునందు వెలిగే। కుండువెన్నెలమైటమండే। దండగుమూలం అండజేరుట॥ నీవె॥ ౪॥ యీడపింగళ నివరమొరిగి। యాదుచుండెతకోటితామస। చూడుమనిగురిపెట్టి పామును। వేడుకతో యాతించెనేర్పరి॥ నీవె॥ ౫॥ వేదశాస్త్రములన్నిబాధలు యెందుజూచిన గుందులేదు। పొందుగసద్గురుసకృప నీకొందునందుకు। పరమభాగ్యం॥ నీవె॥ ౬॥ వాసిగ శ్రీకాకినాడ నివాసుడైన యద్దరామదాసు హృదయమునందు యా పరమేశ్వరుని పూజింపుచుండెను॥ నీవెరుగవటర॥

సీ॥ అష్టపంజరములో। నమరాకారుడా। పలుకవయ్యానీవు చిలుకవలెను। చిలుకవలెనుబల్కు। చింతలు బాపుము। ధరనయద్దరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, అట తాళము *—

ప॥ తత్త్వము॥ దీనిభావము తెలియవలెనన్న । నీలో పరబ్రహ్మము । పూనికను గానవలెను వినుమన్న॥ దీనిభావము తెలియుచున్నను । మానితోజ్వలు గురునిపదములు మానసంబున నిల్పి వేడ । నిభావముగబోధించునంతయు॥ దీని॥ ౧॥ ధారుణీ తలమందు । నవద్వారవరపురమందు । నెలకొన్నారు కూడల । చివరగదిలో చేరియుండిన । నాగుబాముస । నేరుపునతాబట్టవలెనన్న । నాగస్వరంబున । సారెసారెకునూదవలెనన్న । చిరాత్రినలేచి । తెరిచూచుచు నాదునోరన్న । దర్పంబువిడచి । కోరినట్ల్వాచు । ముద్దులిడునన్న । మెరమీరినవారిసెల్లను । పారికరచును వినుముదానిని । గోరివట్టెడు వారుగురువులు । చేరిమంత్రంబెరుగవలయును॥ దీని॥ ౨॥ నీరులేనితటాకమందున । వేరులేనిచెట్టుమొలచెను । పేరులేనిపక్షినిలచి । కారుకూతలు గూయుచుండగ । నోరులేనిపిట్టాలవెక్కేను । వృక్షాగ్రమందున । చేరిపాంచుచు జూచుచుండేను । అవకే చేవ్వలు । వారకముగని । నవ్వుచుండేను । అంతటపక్షి । కేరుకేరుననరుచుపోగేను । మీరిపటురోషమునకలకము । క్రూరబుద్ధిదలంచితెని । హ్కరణముగ । భ్రమింగిపాసిని కారరూపం । బణదిపోయెను॥ దీని॥ ౩॥ చెట్టుమీదముగలపురెండు । పుట్టలందున రెండుపాములు । మిట్టిమిట్టిపడుచుమండగ । పట్టుకొనగవాటిమీదను । దిట్టమైనరెండు గ్రుడ్లన్న । అందునకాటుక । పెట్టచక్కనిగుర్తిడుచిడునన్న । అగ్రుడ్లలోపల । బుట్టెనొకచెలి చోద్యముగనన్న । ఆనాతికడుపున । బుట్టెనొకమర్కటముగనుమన్న । అట్టిమర్కటమస్తకంబున । బుట్టెనొకపెనుభూతమంమున । నట్టెవెలుగుచునున్నజ్యోతిని । పట్టుకొనసేర్పరుగవలయును॥ దీని॥ ౪॥ రెక్కముక్కులేనికాకి । దిక్కులెల్లనుదిరిగిరాగను । ప్రక్కనుండినచక్కపిల్ల । గ్రక్కునదిగ్భ్రమింగుచుండగ । దిక్కులేకను నవలపొగేను । లటుకుననోటినొక్కి । గ్రటుకున । భ్రమింగిపోయెను । అంతటకోతి గొక్కురో । కోయనిగూసెను । మరియుక్కవింత చక్కగావినుపింతు భువిలోన మక్కువతో ఒక్కడోను । నిక్కగజముల వెనమిదింటిని । స్రుక్కణచి । దిగమ్రింగి । చనితానెక్కడ । చెయిచిక్కకుండెను॥ దీని॥ ౫॥ నన్నొకొక్కన తోటలోపల । కన్నెదద్దరు పూలుగోయగ । సెన్నెరుకలవాడుచూచి । కన్నుసెగలుచేకిపిలువగ । పాన్నిచాటుకుపోయినిలచిరి । అంతటవాడు కన్నుతెర్రగ చేయజూచిరి । మ్రోయనగ । కన్నవారంవారుచేరిరి । మురుకనుజూచి । కొన్నదకరమ్ని తమలగూడిరి । పరికించిచూడగ । కన్నగారుకని సాకవించిరి । కొన్నిదినములు గడచినంతట । కన్నతంత్రి

ని పెండ్లియాడి । అన్నభావము జేసి । అదివరకున్న రూపము । విడచిపోయెను॥ దీని॥౬॥
కల్లగాదిదివినుము జెప్పెద । తొల్లి జరిగినయంత సంగతి । నెల్ల సమయములందు జెప్పుటకు ।
నొల్లగా దిక వాక్యములు చూడు । తల్లి దండ్రియులేక బుట్టెను । బుట్టిన వెనుక । తల్లి దం
డ్రియుగలిగియుండెను । తరువాత తనకు । పెండ్లి లేకను సుతులు బుట్టెను । సుతుడేమం
డాయని । యెల్లవారిని గిట్టుము జేసెను । కర్మ కాండములు లేకను । కడవనొక్కటి బుట్టి
నట్టిగ । నెల్లనెల్లరు బావిలో । యెచుకుచాలా । తోచిపోయెను॥ దీని॥ ౭॥ గురుక
టాక్షము లేని వారికి । మరుగు పదములు । తెలియవెందున । నరవరులు కెనట్టి గురువుల ।
వశగియనుభవ । మైన వాక్యము । వివరముగ దెల్పెదను వినుమన్న । యీ భావమును దె
ది । తరచి తరచి గ్రహించవలెనన్న । యీ ప్రకృతిగుణములు । మరచి సద్గురు చేరవలెన
న్న । గురితెలిపి సత్యము । నిరతమును తా బల్కవలెనన్న । సరసముగ యీతత్వము
నుగని । పరమహంసలు సంతసిల్లగ । ధరను మంత్రిని వేంకటార్యులు । స్థిరముగా రచి
యించె తత్వము॥ దీనిభావము తెలియవలెనన్న॥

గీ॥ క్ష్మారవరున కెంత । మేలు జేసినగాని । కీడు దెచ్చువాడు । రూఢిగాను । ఘను
లు పాలు ద్రావి । పరగ విషమిడినట్లు । ధరను యక్షగాను దాసపోష॥

—* సావనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౯౦॥ తత్వము॥ నామాట దక్షను నమ్మనేల । యీ మాయవాదులతో ద మసల
గానేల । కామవస్త్రము గట్టనేల॥ ఆత్మాత్మ సూక్ష్మము . . . గనేల॥ మాయ॥
౧॥ తీవ గరిక్రియములాచరిక్క । ఆహారోపహంతము లాను । . . . యవాదేల । దేవ భా
షలతో పగేల । పరరూప రాలను చూడదు । దూరగానేల॥ మాయ॥ ౨॥ వరభావముల
గోరనేల । అల్లపరధనములకై బి. భ్రమపడానేల । దొంగతనములను జూపనేల । దుష్కర
రమగానికరుల । దండించనేల॥ మాయ॥ ౩॥ బూటకంబులునమ్మనేల । పొట్టకూటి
కైపరమూరు । గురువగానేల । చిటిబుద్ధినమ్మనేల । యాన్నలాటకంటిరు । చేయుమా ।
టలింకేల॥ మాయ॥ ౪॥ మాట తేటకొపతో రాదా । ముక్కటిక చెప్పినకు పాటగాలేదా
కూడి దెయ్యంబనగ లేదా నల్ల కాటికేగినవారు । లేటపడరాదా॥ మాయ॥ ౫॥ ఆలుబిడ్డ
లు వెంటరారు । వెయ్యికాలాడు వరకు । నీకానాకి పోను । కాలు చెయ్యుడిగినరారు
అంత్యకాలమందునటో । కడతేరబోరు॥ మాయ॥ ౬॥ రామునుల నమ్మంద రాదా ।
లోనకలు షేదిద్రియమనూడు । గట్టిగా రాద । తులసి దళము విడురాగ । నల్లనిలపా

దములు। సన్మూర్తికాయకోపా॥ మాయ॥ ౭॥ ఆరుమూడును దెలుసుకోర। మూడారుమూ
డలములోను। నమరియున్నదిర। కారణామదియెనమున్నదిర। పూర్ణాకారమై ప్ర
కృతి। కోట్లాకారమైనదిరా॥ మాయ॥ ౮॥ అష్టకములమందున్నదిర। పరమనిష్ఠచేతనుదృ
ష్టి। నిల్పికనుగొనర। సృష్టికాసై బరగుకనర। చాలకష్టమొందితేగాని। కనరాదు
ప్రోటా॥ మాయ॥ ౯॥ గురుపాదములుబట్టుకొనర। సద్గురుబోధలనుబట్టి। గురుతుగన్గొ
నర। గురిలోనగురువున్నాడనర। అల్లగురుపాదమునవెల్గు। గూడియుండనురా॥ మా
య॥ ౧౦॥ పరమార్థమును గ్రహింపుము। కల్లగురువులజేరి। నీగురిబోగొట్టకుర।
ధరనుసజ్జనుడానివిపరే। ఉల్లకరుణ వేంకటరత్నకవి జెప్పెనురా॥ మాయతనువును॥

గీ॥ కనుల పశువుకేము। క్షీరంమేమనుజనను। క్షీరములునొసగును। కోకకలెర।
ఉత్తమపురుషుల। తత్త్వమొల్లరందును। ధరమయన్గ్గరాసు దాసపోష॥

—॥ నాదనామక్రియ రాగము – ఆటతాళము ॥—

ప॥ తత్త్వము॥ మాయామోహ ... యున్నది। చూడమనను కొంపగున్నట్టిదిన్న
ది। ఆహా మారయమాటలు గాపు మది నెంచి చూడగ। వివనాగ్నిబడద్రోయుచున్నది॥
మాయ॥ ౧॥ చూడ చక్కనగా ... ఆరుమెడలపై గూర్చున్నది। ఆరామూడుమె
డలు దాటి। యామలతోను జూచితే। నిద్రజోలైపరగుచున్నది॥ మాయ॥ ౨॥ సార
మెరిగినవాళవన్నది। సంసారములో బాడనన్నది। వహ్వా। సారరహిత। సంసారసా
ధులతోడ। సరసమాడును నవ్వుచున్నది॥ మాయ॥ ౩॥ ఆరుమూడును దాటియున్నది।
చాలగారములతో వెలుగుచున్నది। ఆయారుమూడును దాటి। అవ్వలజూచితే। ఆంత
కాసై వెలుగుచున్నది॥ మాయ॥ ౪॥ సరసిజకర మొక్కటున్నది। అందుసరసిజమును
గనుగొన్నది। అల్లసరసిజమందున। సారమంతయుగ్రోలి। పరమహంసై జూచుచు
న్నది॥ మాయ॥ ౫॥ పరిదుషిన్నులలోన నున్నది। హానెందు పడుకొనాడుచున్నది। ఆ
హా। అండపిండ బ్రహ్మాండములకు ... దూరమై గనుపించుచున్నది॥ మాయ॥ ౬॥
మాటిమాటికి బుక్కుచున్నది। పూర్వ ... సిపానయున్నది। యోగులు నాతోటి।
సంటిరారమ్మ్యు। ముహూర్తికీ। దాపు చెప్పుచున్నది॥ మాయ॥ ౭॥ మూలమంత్రముగ
నున్నది। ఆమూడుమూర్తులను జూడుమన్నది। మూలమంత్రంబెందు। మూడుమూ
ర్తులకెల్ల। మూలాధారునిగూడియున్నది॥ మాయ॥ ౮॥ గురుపాదములు జట్టుమన్నది।
గురుకుమూలమును దెలియమన్నది। గురుమూలమును దెలిసి। గురిగన్గొనాచిన। గురిలో
నగురువున్నదన్నది॥ మాయ॥ ౯॥ గురురూపమున వెల్గుచున్నది। వహ్వా। గురుపూంగు

ధృవానేనన్నది । కరుణామంతిన । వేంకటరత్నదాస । వ్యాత్క్రమములుంచిన గూర్చున్న
ది॥ మాయపురం॥

గీ॥ ప్రాణహానికంటె పాపమింకెయ్యది । గానప్రాణహాని జేయరాదు । జీవకో
టులెల్ల । శివునిస్వరూపము । ధరనుభద్రరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆటతాళము *—

౯౨॥ తత్త్వము॥ దీనిభావము దెలియరె । ఆనందపదవిని జెందరె । దీనధర్మాంబుధి
పరమపదమని । అమదినమునగనుగొనుదురె॥ దీని॥ ౧॥ రెక్కలుముక్కులేనిపక్షి । ది
క్కులన్నియుదిరిగెరె । ధిక్కరించిపోక దోమదానిని గ్రక్కునను మ్రింగెరె॥ దీని॥
౨॥ చావులేనిదివరవున్నది । నీళ్ళులేనిచోటు దొంతరె । దేవుడేయీపాదుఫుటుకుతు ।
జీవుడావలజూడరె॥ దీని॥ ౩॥ కొండమీదను రెండుపాములు । బొందుగనాతించెరె ।
కుండలాగ్రమునందునుండెదు । దంతిగురుదయకోరరె॥ దీని॥ ౪॥ నాదభేదమునునవరె ।
ఆధారచక్రముమీదరె । సాహసద్గురుబోధవిని । వ్రిధానకైమూర్ఛందరె॥ దీని॥ ౫॥
శారీరకటముగనమ్మరె । యీలోకమంతయుమాయరె । జోకతోనుసాక్షరుదవై ।
లోకమునుపాలించరె॥ దీని॥ ౬॥ వాసిగమంతినవేంకట । దేశముపాలించిరె । భా
సురంబుగభద్రరాము । దాసుడిది యోచించెరె॥ దీనిభావముదెలియరె॥

గీ॥ తలచినకార్యంబు । తక్షణంబునజేయు । కొరగాదుభూపతి । కొడుకువైన ।
భక్తవలుపమున్న । ముక్తిబోవుత । ధరనుభద్రరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము- ఆటతాళము *—

౯౩॥ తత్త్వము॥ ఎందుకీసహవాసముగోరదవు । ఓమనసా॥ ఎందుకీస
హవాసముగోరెదవు । ఎందుకీసహవాసముగోరక । ముందువచ్చెటి చేటుగానక । నీ
టిపైనిలకొన్నబుద్బుద । శాశ్వతంబనితలచ నేటికి॥ ఎందు॥ ౧॥ అలివిద్దలయసి
యుతిలో । కాలపెకిలిదికెందెలియక । మేలుకోకలోనపడి । కాలచక్రము తిరిగిపో
యెను॥ ఎందు॥ ౨॥ రామగుణములుగట్టకను । పరభామలనుగని భ్రాంతినొంది । రా
మనామము । మరచిభువిలో । పామరత్వమునొందుచుంటివి॥ ఎందు॥ ౩॥ దుర్మార్గ
వృత్తినిఖాలగుచును । సన్మార్గమేదో దెలియనేరక । సర్వలంపటవృత్తిమనమున్నల ।
మురుగుదెలియని । మాటలాడెద॥ ఎందు॥ ౪॥ నాదభేదమువేర । నీవపరాధములు ।
వైపెట్టుకొనుచును । సాధుసజ్జనబోధదెలియక । బాధలోబడిబాధనొందెదు॥ ఎం

డు॥ ౫॥ దానిశామంతినవేంకట । పరగురునికరుణారసంబున ఆశపాశములన్నిరోసి। కేశవునినుతిజేసిపొగడుము॥ యెందు॥ ౬॥ క్రూరబుద్ధినిభక్తవరులను । వేరుశాయకు యెంతమాత్రము । ధరణిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసుమాటకు । మీఱవడచెడు॥ యెందు॥

గీ॥ శృతిస్మృతేతిహాస । సూత్రంబుదెలసియు । మతభేదములయందు । మర్మమెరిగి । సమ్మతులకుమనస్వాత్మనీవేకదా । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- ఆదితాళము *—

గౌర॥తత్వం॥ చెదరిపోకనిలుమ।మనస । హృదయకమలమునను। ముదమునసద్గురు। పదములువదలక । కుదురుగనిమునివు । గదుముచుపదపడి। చెద॥ ౧॥ చర్మనాటకమును । గనిగురుధర్మముపదవకుము। మర్మమెరిగి సత్కర్మవర్తనమును । నిర్మలమున । నీనిజమువదెలియుచు॥ చెద॥ ౨॥ మూడువేదుకలను । గూడెడివాడౌ చెడుమద్భుతము । నేడునీకుమేలోదులేదు । యిదిచూడుమునినునివు । గూడినవేడుక॥ చెద॥ ౪॥ జాతిభేదములనూజేయుచు । న్యాతినిబడబోకు । పాతకములు విపరీతముచేయకు । ఖ్యాతిగతత్వవేత్తవునీవై॥ చెద॥ ౫॥ బంధముక్తియనేడి । భ్రమలనుపొందవలదువినుమి । ముందునీవుయెందుండివస్తివో । అంతునసీవానందమైయుందుమి॥ చెద॥ ౬॥ పరిపరివిధములను । నీనిజగురుతుదెలియవలెను। ధరలో శ్రీమంతిన వేంకటగురు । వర్యులునీవును । ఒకటేయనుకొని॥ చెద॥ ౭॥ అఖిలరూపములను । నీవెఆయినతెజమనియు । ప్రకటముగ శ్రీయడ్లరామ । దాసుడురచియించెను । లోకవిచారణ॥ చెదరి॥

గీ॥ యేకాక్షరినిగూర్చి । ఏద్కతో జపియించు । లోకమునయట్టి । వివేకులెల్ల। రాకపోకలులేని । రహస్యంబుగాంతురు । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

రాగ॥ తత్వము॥ ఓంఓంఓంఓంఓంయనుమా । ఓంకారప్రణవనాదమువినుము। అహంబ్రహ్మాస్మిఅనెడిశృతిని । నీఆత్మనుఐక్యము । జేసుకొనుటకై॥ ఓంఓం॥ ౧॥ పుట్టుటగిట్టుటలేదనుమీ । పరిపూర్ణాకారాగమిది విడువకుమీ । గుట్టుదెలసియీవట్టిభ్రాంతిలో । పట్టుబడక । యీబట్టబయలుగని॥ ఓంఓం॥ ౨॥ యెక్కువతక్కువయనుప్రకృతిలో । చిక్కుబడక ముఖ్యముగనుము । నిక్కముగ మట్కమలంబులపై । యెక్కిబ్రహ్మమును । చక్కగగాంచియు॥ ఓంఓం॥ ౩॥ తనువుజూచుకొని భ్రమయకుమా । తనలోగురుతెరుగుట ఘనముసుమీ । వినయముతో కనుపాపలలోపల । అణు

స్వరూపమును । బెనగిభునయుగను॥ ఓంఓం॥ ౪॥ సతులుసుతులు బాంధవులుమనకు । పరగతులుజూపగలేరుసుమీ । మతినివద్గురుని । హితవుగనమ్మితె । వెతలుదీర్చి రక్షించుసుమీ॥ ఓంఓం॥ ౫॥ ఈషణములుయను పాశబంధములు । గోసివిషయములు । ద్రోయుసుమా । భాసురముగ శ్రీమంతినవేంకట । దేశికులనుగని । ఆశ్రితుండవై॥ ఓంఓం॥ ౬॥ నశ్యమునీవైనావుసుమీ । యీమర్మమెరుగుటె । ముక్తిసుమీ । నిర్మలమున శ్రీయడ్లరామదాసుడు । బోధించిన । ధర్మమువిడువక॥ ఓంఓంఓంఓంఓం॥

గీ॥ అక్షరంబులురెండు । కుక్షిలోబఠియించి । దృశ్యములలోపల । దృక్కుగాంచి । తత్స్వరూపమనుచు । దలతురమనస్కులు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* అసావేరి రాగము- ఆదితాళము *—

౧౬॥ తత్వము॥ సోహం సోహం సోహం యనుచును । సుఖమునొందవలెరా। దేహము గేహము మీదనుమోహము । ద్రుంచివేయవలెరా॥ సోహం॥ ౧॥ త్రిగుణములనియెడి । పగవాళ్ళనుగని । తెగవేయగవలెరా । వగవక అరిషడ్వర్గబాంధవుల । తగలబెట్టవలెరా॥ సోహం॥ ౨॥ కోరికలనియెడి । నరకకూపమున । జారకయుండవలెరా । తర్కములాడెడి । తామసగుణమును । కొరికివేయవలెరా॥ సోహం॥ ౩॥ స్థిరతరముగ। నీలోపలహారతిల। కొరతనేయవలెర । కర్తలైన షట్చక్రవర్తులతో । కలసియుండవలెరా॥ సోహం॥ ౪॥ ఈషణత్రయమును । విడచియుగురుని । ఉపాసనజేయుమురా । వాసిగానుసహస్రారమందు । జగదీశునిగనవలెరా॥ సోహం॥ ౫॥ సెలుగమంతిన । వేంకటార్యగురు । కీలుదెలియవలెరా । పాలభాగమున । వాలలాడుగురు। లీలజూడవలెర్రా॥ సోహం॥ ౬॥ మతిమంతుడవై । ద్వితీయాక్షరమును । స్తుతియింపగవలెరా । అతులితముగ శ్రీయడ్ల । రామదాసుడు । యనుభవమిదిరా॥ సోహంసోహం॥

గీ॥ చతురాక్షరిమంత్ర । ధ్యానంబుసేయుచు । హితశత్రులార్గురిని । హతముజేసి వ్రతమునల్పువాడు । అతడెపోబ్రహ్మంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౧౭॥ తత్వము॥ నారాయణ । నారాయణ । యనుచును । నమ్మిస్మరించుడీనరులార । అరమరలేకను పరమాత్ముడు మిము । దరిజేర్చునుసజ్జనులార॥ నారా॥ ౧॥ నానాక్రోధలోభమోహములు । కాల్చివేయుడీనరులార । నియమముతోగురుధ్యానము । ద

లచియు । పామరమణచుడీ నరులార॥ నారా॥ ౨॥ పాపపుణ్యయుగమునెడి । భ్రాంతిలో । బడిచెడిపోకుడీ నరులార । చూపుసిలపి । యాపాపలలోపల । దీపముగనుడీజనులార॥ నారా॥ ౩॥ మోసగాండ్ల । నెడబాసిదేశకుని । యోచనచేయుడీ నరులార । చేసినఘోరపాపకర్మమెడ । బాసిపోనుసజ్జనులార॥ నారా॥ ౪॥ నామరూపక్రియలేనిదానిపై । లక్ష్యముంచుడీనరులార । క్షేమమీరపెనుశైలుజేరుటకు । ప్రయత్నించుడీ సజ్జనులార॥ నారా॥ ౫॥ భాసురముగ। మంతినవేంకటగురు। రహస్యముసతతము। నరులార । ఆశతోమదినుతియించిన మోక్షము । గాంచిసుఖింతురు । నరులార॥ నారా॥ ౬॥ ముఖపద్మముపై । సఖియనుగూడి । సుఖమునుబొందియు । నరులార । ప్రకటితముగశ్రీయల్ల । రామదాసుడు రచియించెను జనులార॥ నారాయణ।

గీ॥ పంచాక్షరిమంత్రమును । స్మరించియు । యూపప్రపంచభవపాశములు ద్రుంపైచి యెంచిపరమిదియని వహించుటాదెయోగి । ధరనుయల్లరామ దాసపోష।

—* నాదనామక్రియ రాగం. అట తాళం *—

పల్ల॥ తత్త్వము॥ నమశ్శివాయ । యనుచునబ్రహ్మ । నందమునొందుచునుండవలెన్ । అవశ్యముగ సద్గురు । చరణములకు । నమోస్తులేయని । నుడువవలెన్॥ నమ॥ ౧॥ పొంకమలరగురు । పాదపంకజము । శంకలేక సేవించవలెన్ । సాంఖ్యతారకమనస్కయోగములు । సద్గురుకృపచే నెరుగవలెన్॥ నమ॥ ౨॥ పంచేంద్రియములు । వంచిప్రకృతిని । జయించిబ్రహ్మమును గాంచవలెన్ । అంచితముగషోడశభావముచే । అచలముతానైయుండవలెన్॥ నమ॥ ౩॥ లోపలవెలుపల । చూపులరూపుల । వ్యాపకమైతానుండవలెన్ । మాపురేపుయను । మాయనుచిక్కని । దీపముతానైదీరవలెన్॥ నమ॥ ౪॥ అండపిండబ్రహ్మాండస్థానము । కుండలాగ్రమునమండవలెన్ దండిగామభూమండలమంతయు । నిండిఅఖండమైయుండవలెన్॥ నమ॥ ౫॥ ఇలలోశ్రీమంతినవేంకట । గురుపుంగవ । నీఫలముందవలెన్ । పలుమారులుయోనులలోబుట్టని । స్థలమునందు । తానిలువవలెన్॥ నమ॥ ౬॥ కోటివిద్యలుమాటికి । యిదిబూటకమని । నోటనుచాటవలెన్ । సాటిలేనశ్రీయల్లరామ । దాసునిమాటలు । చెవినాటవలెన్॥ నమశ్శివా॥

గీ॥ కతలాడుచువరటించు । కలియుగములోనాడ । నిరుకుదెలియలేదు । స్థిరతర

ముగ । దరచిమూడఝాడ । దాసిపోకతఁయగు । ధరమయజ్ఞరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౯౯॥ తత్వము॥ దీని భావము దెలియవలెనయ్యా । నరులారమీరు । దేహవాస నవిడువగదరయ్యా॥ దీనిభావము దెలియలేకను । దేహవాసనవిడువజాలక । గాఢ మోహము దాల్చిపుడమిని । మూఢులై చెడిపోవనేల॥ దీని॥ ౧॥ పురుషులేనొకపురుషు మొరసి । మబ్బునొకవానగురిసెను । వానగురిసిన కారణముచే । సోమసూర్యులు సాము జేసిరి॥ దీని॥ ౨॥ ధామణీతలమందునవద్వార । వరపురమందుయిద్దరు । వీరవ ర్యులుగూడి । ఆకసవీధులకునపుడెగసిపోయిరి॥ దీ । ౩॥ అధరారేయిసలేచిఖేచరి । ముద్రియోగము జేయువేళలా । రుద్రరామాఖద్యల ।। రూపనామక్రియలులేవు॥ దీని॥ ౪॥ మూడుకొలచి మూడుదాటి । మూడుమూడారింటనిలచి ఏహకిటికిల్ మండమీ ద । ముక్కుచూడగ తానుతానై॥ దీని॥ ౫॥ యింతరహస్యము లెఱుకజేసిన । హితగురువుమంతీనవేంకట । యతియు మర్మము దెలియకను । మతిలేక చెడిపోయి నారు గొందరు॥ దీని॥ ౬॥ వాసిగక్రియజ్ఞరామదాసుమన । మేకాంతభావము । వింతదెలసిన మహాత్ములకు । వంతోషము మొపరిపూర్ణ యోగము॥ దీని॥

గీ॥ ద్వివళకమలమందు । దివ్వెను పొడగాంచి । ముదముతోడమనసు । కుదుర పరచి । రొదనలేని బ్రహ్మ । పదవినొందుటముక్తి । ధరమయజ్ఞరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౦॥ తత్వము॥ ఆనందమానందము । సద్గురుసేవ । ఆనందమానందము । ఆనందమానంద । మాయెసద్గురుసేవ । మౌనులై కూర్చున్న । మహనీయులకు బ్రహ్మ॥ ఆనంద॥ ౧॥ మనసు మనసును చెనసి । కమపాపములగలసి । వినయములరగ గురుని । చెనగికనుగొనువారి॥ ఆనంద॥ ౨॥ గురుకృపావొంది । దుర్గుణములన్నియురోసి । గురుభావమెరిగిన పరమభాగవతూల॥ ఆనంద॥ ౩॥ గురుకు దెల్పినయావంచాక్షరీస్మ రించి । ధరలోయాధారమున । మరుగుదెలసినవారి॥ ఆనంద॥ ౪॥ నాదభేదము మాని । సాధుబోధయు నెరిగి । స్వాధిష్ఠభావము । సాధించువారికి॥ ఆనంద॥ ౫॥ ఫ ణిరాజులైయున్న । గుణవంతుకృపచే యామణిపూరకముసైన । ఘనముని ల్పినవారి॥ ఆనంద॥ ౬॥ పనిబోనిమానవులు । ఘనులైయున్నటువంటి । అనాహతమునచేరి ।

ఘనతనొందినవారి॥ శానంద॥ ౯॥ ఆశలన్నియుగురుని । పాశముచె దెగవేసి । వీశుద్ధ మునజేరి । వివశులైనవారి॥ శానంద॥ ౮॥ హంసతానుగూడి । అజ్ఞేయమునజేరి । సంసారిలోమన్న నరములకెల్లను॥ ఆనంద॥ ౯॥ ధరలోమంతినవేంకట। టార్యాల । కృపనొంది । ప్రణవమాశరించె । సర్వజ్ఞులకెల్ల ॥ ఆనంద॥ ౧౦॥ బిడ్డారారమ్మని దొడ్డబోధయుదెల్పి । యడ్లరామదాసు । నేలీనగురుస్వామి॥ ఆనందమానందము॥

గీ॥ సకలశాస్త్రంబులెల్లను । చదువజనువ । తర్మ్నదా దెలియనేరదు యెన్నడైన। గురునిజేరినయట్టి । మరుగుదెలియగవచ్చు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము- అటతాళము *—

౧౦౧॥ తత్వము॥ యెన్నిశాస్త్రములైతెసమమవున । గురువరులుజూపిన । పున్నశెన్నిలిబయలుగమవదున॥ కొన్నిదీక్షలచేతతనలో । మున్నచివ్యాపమునుజూచి । అపన్నరక్షకమైనిమంత్రము । ఘతనజేయుచునున్నయోగుల॥ శెన్ని॥ ౧॥ అవనిలోశివ రాజయోగులు । అర్ధరేయునియుల్కాని । తనహృదయలింగము । శుద్ధపరచితెరువుగాంచిన పరమపురుషుల॥ శెన్ని॥ ౨॥ యిలమూడుగుణములు । విడచితనలో । ఉడపింగరబాడగని । కడకుడపైనెలకొన్నఎరుకుల । చేడిసోహముగన్నవారల॥ శెన్ని॥ ౩॥ సాంఖ్యతారకామనస్కాయోగము । చెప్పగలగురుదానిజేరి । కరుణదీరగురుకటాక్షము । లమభవించెడిపరమపురుషుల॥ శెన్ని॥ ౪॥ పూర్వజన్మసాఫల్యమున । యీపుడమిలోనరజన్మలైై । శ్రీహరినిప్రార్థించేటిభక్తుల । నాశ్రయించిన । శిష్యగణముల॥ శెన్ని॥ ౫॥ పంచవర్ణాలగుర్రమున । సాధించగలబలవంతులై । కాంక్షచేఆరించిని । ఒకకర్మిచేసినయోగపురుషుల॥ శెన్ని॥ ౬॥ అందముగధరయందుదాసుల। బొందుగోరుచుయడ్లరామ । దాసుదెల్పితతత్వమున । కన్వయముజేసిన । అచలమూర్తుల॥ శెన్నిశాస్త్రము॥

గీ॥ అమ్యలకరుణచే । అష్టమదములద్రుంచి । శ్రేష్టమైనపదవి । జెందగోరి । కష్టపడెడువాడు । గాంచునుబ్రహ్మంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౨॥ తత్వము॥ దీనిభావముదెలియర ; దుర్గుణములకెడబాయర । దీనర్ధమేపరమార్థమని । దిలతన్నలోకెరిగుండర॥ దీని॥ ౧॥ నాదశ్రేవణముమానర । మన

ము ప్రనది పొరుగూరుర । యీపక్షిదెల్పినమాటలన్నియు । తక్షణముయోచించరర॥
దీని॥ ౨॥ ప్రాకటముగనమ్మర । యీలోకమంతయుమాయర । రాకపోకలులేనిచో
టరు । రాజువైయుండరర॥ దీని॥ ౩॥ మాయమాటలుమానర । యిదిమట్టిబొమ్మనిదె
లియర । దేవుడే యీపాదు ఘటముకు । జీవుడాయెనుజూడర॥ దీని॥ ౪॥ అడవిపం
దులు మూడుతనలో । ఆటలాడెనుజూడర । కాసియున్నకాకిపిల్ల । గటుకుమనిదిగ
మ్రింగెర॥ దీని॥ మదపుటేనుగులావుపోడు । పొదలచాటునుజేరర । యీగుట్టుదె
లసినగుడ్లగూబ । గటుకుమనిదిగ్రమింగెర॥ దీని॥ ౬॥ తొమ్మిదికాలవలుచెరువులో ।
దున్నలైదుపరుండెర । చెరువుఒడ్డునమున్నకొంగ । చేపలనిదిగ్రమింగెర॥ దీని॥ ౭॥
కొండకలువలుగొందునూడి । ముండికెత్తెనుజూడర । గండుచీమకటాచ్చిరెంటిని ।
కరచితిన్నగ్రదిప్పర॥ దీని॥ ౮॥ కన్నులకుగనబడదుర । సద్గుణముసాహసురాలుర ।
మేరుశిఖరముచాటునుండి । కేరుచున్నదిజూడర॥ దీని॥ ౯॥ దీనిసాటిగ్రహించుటకు
దుష్టులకుగోచరమువదుర । బుద్ధిమంతులుసిద్ధులకు । దీనధర్మమునగనెంతర॥ దీని॥ ౧౦॥
ధరణిలోశ్రీకాకినాడ పురమునకాపురముర । గుప్తమాటదెలసిన । యడ్లరామదాసు
పాటగ్రహించర॥ దీనిభావము॥

గీ॥ నవద్వారపురములో । నాత్మగనలేక । తిరిగితిరిగిచెడును । పుడమిలోన ।
జడమతులకాపూరి జాడతెలియగరాదు । ధరనయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౧౦౩॥ తత్వము॥ యీపూరికిదారిదేగదా । గురురాయులుదెల్పిరివకేకదా ।
దారికిఎదురైమూడుకుసకములు । దాటుటమిక్కిలిమొరిగెగదా । మొక్కలైనయే
కాపురికొల్ల । కెదురుకొనిమదమణచెగదా॥ యీపూ॥ ౧॥ పూరుకుదిగుపుదజో
దుతిత్తులు । పూరుచపూరుమ గదబెగదా । పూదగపూదగపూరుగదలి । యదిపుష్ప
స్థలముకెరుతుందిగదా॥ యీపూ॥ తొమ్మిదివీధులపూరుగద । దీనిలోనకొండరెరుగా
రుగదా । పొందుగగురుకృపనొందినవారికి । పూరుధాత్రింతిమరిలేదుగదా॥ యీపూ॥ ౩॥
పూరుకువెలపలఆరుసింహములు । పోదుగలబిజతమాడెగదా । పూరులున్నవస్తామలైదు
గురు । పట్టిపంతకమాలేసెగదా॥ యీపూ॥ ౪॥ పూరుకుమధ్యనుపున్నశంకరుడు ।
గారడిచేయుచునుండెగదా । సారమైనగురుకారణమైతె । గారడితనకవలెంగదా॥
యీపూ॥ ౫॥ గురుకృపకేవికినాడెగదా । మగోణాయములుధన్యంబాయెగదా । యీ

ధరలోయడ్లరామదాసునకు । దైవసహాయమొకటేగదా॥ యూపూరికి॥

గీ॥ గురుసన్నిధిని జేరి । గుణములన్నియు రోసి । పరమునందుమనసు । పదిలపరచి। స్థిరముగా భక్తులు । తరియించుమార్గమిది । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

——* హిందుస్తాని కాఫి- అటతాళము *——

౧౦౪॥ తత్వము॥ యిలనుసద్గురు సేవజేసితె । ఫలమేమిటిగురువర । యీ ధరనుసద్గురు । కృపనుపరముకు । దారిదొరుకును । శిష్యుడ॥ ఇల॥ ౧॥ పంచభూతములేస్థలంబున । సంచరించును గురువర । పంచభూతములైదుగూడి । ప్రపంచమాయెను । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౨॥ మూడుకాల్వలుదాటమంటి । రదేమిటోసద్గురువర । ఆశలేయః పాశములు । తెగగోసివేయర శిష్యుడ॥ యిల॥ ౩॥ తీరుగజపమాలద్రిప్పను । త్రిక   ను । గురువర । ముందుతనసద్గురుడుదెల్పిన । మూలమంత్రము శిష్యుడ॥ యిల॥ ౪॥ ముక్కుచెవులునోరుకిన్నులు । మూసుటేలను । గురువర । అదేవణ్ముఖిము ద్రియోగుల । సాధనముర । శిష్యుడ॥ ౫॥ నలువిధంబులవాదభేదము । లాభమేమిటి గురువర । వేదశాస్త్రపురాణగాథలు । వెర్రిబోధలు । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౬॥ గురుపు శిష్యుల । పరమరహస్యము । దొరుకునెట్లది గురువర । యీధరనుయడ్లరామదాసుని । యడిగితెలియర శిష్యుడ॥ యిలను॥

గీ॥ కష్టులనిందించు । బుద్ధిహీనులకెల్ల । సద్బుద్ధులుదెల్పిన । సుఖములేదు । ముక్తులకెటువలె । మోక్షంబుదొరకును । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

——* మోహన రాగము- అటతాళము *——

౧౦౫॥ తత్వము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । యిలసాధులకుమది । కుదురుపడుటకుసాధ్యము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । గురుపదములను । హృదయమునదలచక । పెద్దలదరగవిధముదెలియని । ముదరమాటలవెధవలకుమది॥ కుదు॥ ౧॥ సిద్ధముగయిదినమ్మము । బుద్ధులకుసెల్ల । సుబుద్ధిగలుగ । నిబద్ధము । బద్ధికాతోపిన్నపెద్దల । హద్దువిలువకరద్దుజేయుచు । కొద్దిపనులకు సిద్ధపడుచును । పొద్దుగడిపె। ఎద్దులకుమది॥ కుదు॥ ౨॥ ఎన్నివిధములదెల్పిన । కొన్నాళ్ళకైనను । పిన్నబుద్ధులుమానున। తన్నుదెలియక కొన్నిక్రియలను । పన్నుగాగల్పించుకొనుచును । కన్నులాగ్రముసంతసమున్న । ప్రసన్నుసెరుగని । దున్నలకుమది॥ కుదు॥ ౩॥ ఎక్కడెక్కడతిరిగిన । ఇటువంటి

టివారికి । ముక్తిమార్గమొందక్కున్నా । చక్కగానదృక్తవరులు । నిక్కముగబోధింపు చుండగ । పెక్కుకాక్కులచేతసాధుల । వెక్కిరించేటక్కలకుమది॥ కుదు॥ ౪॥ మూడుయేదులుగడచునా । రూఢిగతనలో । మన్నప్రాణమునూడునా । గూఢమైనటు వంటిరహస్యము । రూఢిగాతాదెలియకను । పరచేదెలముగని । గూడుమంతెతి । మూఢలుప్పగాద్దెలకుమది॥ కుదు॥ ౫॥ నిందలాడుటమానునా । మాఘులకుబ్రహ్మ। నందమేదోదెలసున్నా । పొందుగామాటిన వేంకటాసందగురు । పాదారవిందము। ముందుగాభజియించరమ। బల్చింతలాదెపంములకుమది॥ కుదు॥ ౬॥ దాసులనుమాదిందినా । దోసములుబలసవెడ । దాసినిమునమునుగాచుట । వాసిగాశ్రీయద్దరామ । దాపుదెల్పినబోధలినకమ। నీచవృత్తినిదిరుగు । కామ క్రోధ లోభ మోహములకు॥ కుదు॥

గీ॥ పేదలరమించప్రీతిలేనివారు । భూతలంబునబుట్టినేమిఫలము । పెట్టిలోనమనుట్టు । జననమైయున్నట్లు । ధరనుయద్దరామదాసపోషు

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౬॥ తత్వము॥ హరిహరి యీధరనుగుణవతి । యిదరొజ్ఞోజాదర । తెరవలూపేకురునిజేరి । పరమునొందినదాతది॥ హరి॥ ౧॥ అత్తమామతుఘాజేసి । ప్రస్తుతించినవాడది । ముత్తురాకైఅత్తమామల । మాటవినవిదిగాడిది॥ హరి॥ ౨॥ దురుయగాతనభర్తమాటకు । యెదురుచెప్పనిదాడదీ । పెదరుయింతయుతీకపురుషుని । గదుముచున్నది । గాడిది॥ హరి॥ ౩॥ ధనముగలిగనతనగుణంబులు । నమయుజేసినదాడది । ధనముజూచియుపొంగి । తనదుగుణముమానదు । గాడిది॥ హరి॥ ౪॥ సరతమునవద్దోష్టిగొరకై । వెదకుచుండినదాడది । భర్తగృహమును । లేనిమొదలను । పరుగులిడినదిగాడిది ॥ హరి॥ ౫॥ కామక్రోధము లోభమోహము । కట్టిపెట్టినదాడది । ప్రేమతోవిటకాండ్రగూడను । కామసించెను । గాడిది॥ హరి॥ ౬॥ నిక్కముగపుట్టములయుగ్రై । దృక్కునిలిపినదాడది । పెక్కుమాటలునేర్చితనలో । ముఖ్యమురుగదుగాడిది॥ హరి॥ ౭॥ జన్మపావనజేసికొనుటకు । ధ్యానముంచినదాడదీ । తన్మయంబునుబొందనేరక। తమతుమరువదుగాడిది॥ హరి॥ ౮॥ రాజయోగముచేతజన్మము । రద్దుపరచినదాడది। నిజముదెలియక । కుజమురాకై । ప్రజ్వలించునుగాడిదీ॥ హరి॥ ౯॥ యింతసద్గుణమభ్యసించిన । శాంతగోషుపినాడది । సంతసంబున । యద్దరామదాసుడిదిరూచించెను। హరి॥

గీ॥ అజ్ఞానమను తిమిరమును గొట్టివేయను । సుజ్ఞానమను । దివ్యసూక్ష్మము గను । ప్రజ్ఞావంతుడైనట్టి । ప్రభుత్వముగనవరచు । ధరనుయద్దరామ దాసపోష॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- ఏకతాళము *—

౧౦౭॥ తత్వము॥ రామనామమంత్ర । రత్నములుదొరికెను । నాపామరత్వ ముబాపెరామయ్య । భజనధారికెను॥ రామ॥ ౧। దుష్టజనులకలవిగాని । ధనముదొ రికెను । అష్టాక్షరిమంత్రార్థసార । మందగల్గెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ గాలివంటివేటకుక్క గొలుసుదొరికెను । మేలుగలత్రికూటవీధి వేటలాడెను॥ రామ॥ ౩॥ యెరుపుతెలుపున లుపులోరాము । పలుకదొరికెను ; అచిలుకను । గూడుటకుసద్గురు । పైగదొరికెను। రామ॥ ౪॥ విరివిగాయి పంచతెరలు మరుగుదొరికెను । విరుగులేరుగులేనిరామయ్య స్మరణదొరికెను॥ రామ॥ ౫॥ ఘట్టిగాపద్మాసనమున । పట్టుదొరికెను । బట్టబయ లైయున్నబ్రహ్మగుట్టుదొరికెను॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ కర్మేంద్రియముల । నరికెసూర । క త్తిదొరికెను । జ్ఞానేంద్రియములు । నేడుమూకతోడుగల్గెను॥ శ్రీరామ॥ ౭॥ వృక్ష నిలచియున్నతుదకు । చుక్కదొరికెను । చక్కగతనయాత్మవంటి । చాయదొరికెను॥ శ్రీరామ॥ ౮॥ యిలనుమంతినవేంకటార్యగురువు । దొరికెను । యిలమూడురోగము లకు । నేడౌషధముదొరికెను । శ్రీరామ॥ ౯॥ చదువుకంటెమూలమైన । పదవిదొ రికెను । యీధరనుయద్దరామదాసు । కరువుదీరెను॥ శ్రీరామనామ॥

గీ॥ తమ్ముతానిందించి । తత్వజ్ఞుడైయుండె । అట్టివానిజూచి । యవనిజనులు । కొట్టితిట్టినసేమి । కొదవలేదాతనికి । ధరనుయద్దరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౧౦౮॥ తత్వము॥ యెవరేమంటే భయమేమున్నది । యెరిగిన శ్రీహరిదాసుల ను॥ యెరిగినశ్రీహరిదాసులను । విధమెరిగిన భగవద్భక్తులను॥ యెవ॥ ౧॥ వావభేద ములురెండుమాని । గురుబోధభుజించినవారలను । సాధుసజ్జనులబోధదెలుసుకొని । మాధవునెరిగెడిమహాత్ములను॥ యెవ॥ ౨॥ రాకపోకలావారినిజూచి । రహస్యము నెరిగిన వారలను । వదలకతనగురు । వరమంత్రముచే ; మరుగమందేహృదయులను॥ యెవ॥ ౩॥ లింగపురంబున । దొంగలబట్టి । సంగతులెరిగినవారలను । రంగాయనియాగంగ యమునలో । నంగముయుండేసరసులనూ॥ యెవ॥ ౪॥ వాసిగయద్ద । రామ దాసు కృతిచెప్పిపఠించినవారలను ; దాసహృదయ । సర్వేశునితో । పరిహాసములాడేవార

లను॥ యెవరేమంటే॥

కం॥ చయ్యనసద్గురుకృపచే । నాయాత్మను గాంచి ముక్తి । నొందెదుకోరకుఁ । కాయములోపల నుండెడి । మాయకులను గెల్చుటకు । సహాయంబిదియే॥

—— * ఆత్మరామాయణము. శారదపాటమోస్తరు పాడవలెను * ——

౧౦౯॥ దరువు॥ శ్రీసద్గురువులను మదినిగొలుతు । పార్వతీనందనుని । ప్రస్తుతింతు । సరస్వతిని నిరతము మది నుతియింతు । బుధకవులనందరను । ప్రార్థింతు । సకల సజ్జనులనెల్ల గీర్తింతు । యోగముని శ్రేష్ఠులను । బూజింతు । త్రిమూర్తులను । క్రమముగదలంతు । తల్లిదండ్రులకు నమస్కరింతు । ఆత్మరామాయణంబు గవియింతు । యద్లరామదాసుండనై నిలతు॥ గురుచరణా । శ్రితభరణా॥ ౧॥ వృందా॥ సూక్ష్మమనెడి యాకాశమునను౦డు । మోక్షమను అయోధ్యానగరముండు । పరబ్రహ్మమనియెడి । దశరథుండు । సత్యమైనట్టి విశ్వరూపుండు । బట్టబయలు బాలింపుచుండు । తనకు ముగ్వురు సతులమరియుండు । జ్ఞానశక్తి కౌసల్యయైయుండు । ఇచ్ఛాశక్తి సుమిత్రగానుండు । క్రియాశక్తి కైకయైయుండు । యీడి భార్యాత్రియంబమరియుండు । దశరథుని కీర్తి మహినిండియుండు॥ గు॥ శ్రి॥ ౨॥ అట్టి॥ దశరథునికి సంకల్పంబుబుట్టె । యాగము సేయ మదినిదలపెట్టె । క్రతువు పూర్ణాహుతి గనిపెట్టె । తపంబనెడి పరమాన్నంబుబట్టె । భార్యలకు నివ్వ ప్రసాదంబుబెట్టె । వారికోర్కె సఫలంబయ్యెనట్టె । ఆత్మయను రామచంద్రుండు బుట్టె । వైరాగ్యమను లక్ష్మణుడు బుట్టె । లక్ష్యమనెడు భరతుండు తా బుట్టె । చిత్తమనెడు శత్రుఘ్నుండు బుట్టె ॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౩॥ జనియె॥ దశరథుడు సుపుత్రులను గనుంగొనియె । కౌసల్య రాముని నెత్తుకొనియె । వారిబుద్ధి రూపములు గనుగొనియె । దశరథుడు భార్యలతో నిట్టులనియె । నేమునందు ఘనభాగ్యమునుకొనియె । శ్రవణమను వశిష్ఠుని గలుసుకొనియె । వీరలకు విద్య దెలుపవలెననియె । యాముని శ్రేష్ఠుడది మంచిదనియె । సకల ధర్మబోధలు నిచ్చుటయ్యె । అన్నియును క్రమముగ దెలుసుకొనియె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౪॥ మెచ్చి॥ రామచంద్రుండు తా సాహసించి । శ్రవణమను వశిష్ఠునిబురస్కరించి । వైరాగ్యమను సౌమిత్రిగాంచి । అవ్యక్తమను బాల్యము వహించి । విషయజ్ఞానమును తా మరచి । అజ్ఞానమను జీవనటు చెనచి । అట్టిజీవు దేశానసంభ్రమించి । విహంప్రియప్రపంచము గాంచి । అందుమిగుల యనురాగంబునుంచి । ఆనందమును బ్రొందయత్నించి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౫॥ కోరి॥ మననమను గాధి నందనుడు కోరి ।

రామచంద్రుడం గొంపోవరోరి । అయోధ్యనగరము జేరెనోరి । దశరథుడుగాంచి మన్నించెనోరి । అమ్మునివరుండిట్లనియెనోరి । రామచంద్రునిమ్మంగోరెనోరి । దశరథుడు రామలక్ష్మణులనోరి । మౌనితో విశ్వమని బల్కెనోరి । రామలక్ష్మణులు తైనమైరోరి । మౌనితోగూడి జనుచుండిరోరి॥ గురు॥ త్రిత॥ ౬॥ అట్టె॥ రామచంద్రుని మదివేట్కబట్టె । మౌనితోగూడిజనుచుండెనట్టె । పాపమనెడి నగములుదాటినట్టె । జ్ఞానమునువిల్లు తాఎక్కుబెట్టె । ఆవరణమనూ తాటకినిగొట్టె । విశ్వామిత్రునకు ప్రీతిబుట్టె । ఇచ్ఛావికారములువచ్చెనట్టె । వానిగొట్టుమని మౌనిజూపెట్టె । నంత రామలక్ష్మణులు గని పెట్టె । సుబాహుమారీచులనుగొట్టె॥ గురు॥ త్రిత॥ ౭॥ జూచి॥ రామచంద్రుడప్పుడు కృపజేసి । దురాచారమగు రాతినటుజూచి । అడ్డమొచ్చెనని కోపంబుజేసి । కాలితో దన్న నదియునెడబాసి । సదాచారమగు యహల్యాగుటజూచి । ఇదియౌనివతియనుచు నున్నంది । ఏకాంతమను మిథిలాపురిజూచి । వేడ్కతోపురమునను బ్రవేశించి । శాంతమను జనకమహారాజుజూచి । సీతామువ్వగను మర్యాదజేసి॥ గురు॥ త్రిత॥ ౮॥ అనియె॥ జనకుడా విశ్వామిత్రునుంగనియె । నాదుపిన్నతంబొకటి వినుమనియె । ఆ సూత్రమును ధనస్సున్నదనియె । దాని విరువసాధ్యంబుగాదనియె । విరచినను ఫలము నొకటున్నదనియె । యామునివరుండాపల్కెనియె । రామలక్ష్మణులగాంచి ఇట్లనియె । ఆ సూత్రమును విల్వెరువమనియె । రామచంద్రుడా విల్లునెక్కనియె । సారించగా తునకలైపోయె॥ గురు॥ త్రిత॥ ౯॥ మ్రోసె॥ దేవదుందుభులు గానంబుజేసె । మిథిలేశుండు గౌరవముజేసె । ఆనందమను జానకినిజూపె । రామచంద్రుడుగని సంతసించె । శ్రీవరమును వశిష్ఠుకు తెలియజేసె । వారితలిదండ్రులకు జాబువ్రాసె । వారువేగిరంబునను విచ్చేసె । ఆనందమను జానకినిజూచె । శుభలగ్నమొకటి నిర్ణయించె । జనకజను రామునకు పెండ్లిజేసె॥ గురు॥ త్రిత॥ ౧౦॥ అందె॥ రామచంద్రుడప్పుడు ప్రీతినొందె । ఆనందమను జానకినిపొందె । జనకమహామహేశ్వరుని శెలవందె । వారుపైనమగుటకు ప్రయత్నమొందె । ఏకాంతమను మిథిలపురమొందె । విడచివెడలగా నామార్గమొందె । మదమను పరశురాముడు కోపమొందె । నిలువుమని రామచంద్రునకుమొందె । నిలచియెదిరించ దిశలు భయమొందె । నన్ను గెలువమని విల్లప్పుడందె॥ గురు॥ త్రిత॥ ౧౧॥ అట్టె॥ రామచంద్రునకు కోపంబుబుట్టె । యుద్ధమునుజేయ మదినిదలపెట్టె । జ్ఞానమను విల్లుతా ఎక్కుబెట్టె । వాసనర్వములచను బుద్ధిబుట్టె । రామభద్రుండు కిల్లుచేబట్టె । వానిలాభములన్నియును రాబట్టె

పరశురాముని చప్పట గాసి పెట్టె । ధనువులకెల్ల నంతోషంబు బుట్టె । దానినంతటి రా
ఘుడు వెడలెనట్టె । మోక్షమును యయోధ్యకు జనియెనట్టె॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౨॥ అనె
ను॥ రామచంద్రుండు తన్నుతాగనెను । జీవుండనే గాను అనకొనెను । జీవాత్మరహి
తము జేసకొనను । వారితల్లిదండ్రుల గనుంగొనెను । పట్టాభిషేకము జేయుమనె
ను । అంతటను తానుసమ్మతించెనను । క్రియాశక్తియను కైకపనెను । దానిచపలత్వము
న వికల్పమును । మోక్షమను యయోధ్యానగరమునను । బ్రహ్మమును దశరథునివిడచిజ
నెను॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౩॥ మేలు॥ రాముడు వాల్మె కాయవస్త్రాలు । అన దమ్ముడు సీ
తపల్లాలు । విభునివెంటనడచెను జ్ఞానురాలు । వైరాగ్యమను లక్ష్మణుని మేలు । చేయ
ముసివెడలె రామభూపాలు । చలచిత్తమను సరయునదిదాటుమీలు । నేక బుద్ధియను గు
హుని బ్రతిమాలు । నదియుదాటించినను గాంచె మేలు । తపస్సను చిత్రకూటమున బ్రా
లు । అందునివసించిగనెను చిత్రాలు॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౪॥ చేరి॥ మనస్సనెడి కాకా
సురుడు రోరి । ఆనందమను జానకిని రోరి । మోసపుచ్చుటకు మదనితాగోరి । బాధిం
పజానకి ఏడ్చెరోరి । రామచెంద్రుండు నదిగాంచెనోరి । దీనిద్రుంచవలెనని దలచెనో
రి । సత్యమను బ్రహ్మాస్త్రింబు రోరి । కాకాసురునిపై విడచెనోరి । మూడులోకముల
కుమ తిరిగెనోరి । తిరిగి రామునకు శరణుయని బల్కెనోరి । దానిసేత్రమును ఖం
డించెనోరి॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౫॥ చేరి॥ రామచెంద్రుండు వేద్యులోగూడి । వీరాగ్యము
ను నగస్త్యుసంగూడి । ధైర్యమను నత్రిమిమ్ముదుచు వేడి । తనికరుణచే నదియునమహూ
డి । యుండగా రామడతని విడనాడి । శుచియను పంచవటాలలో పత్తిగూడి । యుం
డగా కామమను శూర్పణఖ మాయలాడి । నన్నుగూడుమని రాముతటువేడి । వేడగా
రామలక్ష్మణునిగూడి । దానిముక్కుచెవులును తెగనాడి॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౬॥ అనె
ను॥ ఆగామియను ఖరుడువచ్చెనను । సంచితమనుయను దూషణుడు గలుసుకొనెను ।
ప్రారబ్ధమన్న త్రిశిరుడట్లనెను । మన్నాగెల్వ నీతరమాగాదనెను । రాముడపుడు యు
ద్ధమునకు రమ్మనెను । రామచెంద్రుండు బాణసనముగొనెను । దీక్షయను కోల్లు ఎక్కుపె
ట్టినను । అష్టదిక్కులును వణకసాగినను । ఘోరయుద్ధమును జేసి రచ్చటను । ఖర
దూషణాదుల గొట్టెనెను॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౭॥ జూచె॥ రాజసముయను రావణుడు తక
క్షజేసె । ఇచ్ఛయను మారీచునకు ప్రోత్సాహము జెసె । మారీచుండు రాఘవునిజూచె ।
పసిమోసపుచ్చెడి వేషమేసె । ఆనందమను జానకిని దాచె । జనకసుతదీనిగొట్టుమనటిచె॥
రామచెంద్రుండు సీతనెడబాసె । రాజసమును రావణుము తెచె । ఆనందమును జా

నకినిజూచె దానిగొనిపోయెరావణుడుదాచె॥ గురు॥ క్రిత॥ ౧౮॥ ఆయె॥ రాముడా
లేడివిదువెంటబోయె । దానిగొట్టుటకుకష్టతరమాయె । రామచంద్రుండుకోపాగ్నుడా
యె। సూక్ష్మమునుధనస్సుచేగొట్టుటాయె । తిరిగిరామచంద్రుడువచ్చుటాయె । జనక
సుతతనకుకానరాదాయె । రామచంద్రునకుకడుదుఃఖమాయె । లక్ష్మణునిగూడివెదు
కమునసాయె । నిక్షేపమునుకానలకుబోయె। సీతనిచ్చలైననుగానరాయె॥ గురు॥ క్రిత॥
౧౯॥ యెంచి॥ వివేకమువుపక్షినటుగాంచి । విమలత్వమునుసద్గతినిజేర్చి । చింతయనుక
బంధునితామగాంచి । దీనియందువరాదనిసంహరించి । సంతోషమనుశబరినటుగాం
చి । దాంతేఫలముతాసంగ్రహించి । నిదిధ్యాసయనుపవనజునిగాంచి । నతనితోమి
కులస్నేహంబుజేసి । నిర్భయమునుసుగ్రీవుతోచెలిమిజేసి । భయమనువాలినప్పుడుపొడ
గాంచి । వానినొక్కకోలనుసంహరించి॥ గురు॥ క్రిత॥ ౨౦॥ అట్టె॥ రామచంద్రున
కు సంభ్రమంబుబుట్టె । నిర్భయమను సుగ్రీవునపుడు గనిపెట్టె । అతనివిడువకను రా
ముచేబట్టె । సీతవృత్తాంతమంత దలపెట్టె । వాయుజుని వెళ్ళుమని దెల్పినట్టె । వె
ళ్ళివత్తునని పైకంబుగట్టె । రామచంద్రునకు మదివేడ్కబుట్టె । ఆంజనేయుడప్పుడు
ధుమికెనట్టె । మోహమనుసాగరముఅడ్డుబెట్టె । సులువులోవార్థితా దాటెనట్టె॥
గురు॥ క్రిత॥ ౨౧॥ జూచె॥ ఆంజనేయుండుసాహసముజేసె । వార్థిలంఘించితా
కూకవేసె । లోభమనులంకిణీవానిజూచె । వానిపైదానికండ్లెర్రజేసె । రాకురాకు
మనివాయుజునిదాపె । హనుమంతుడప్పుడదాన్నిద్రుంచె । దుఃఖమనులంకలోబ్రవేశిం
చె । దుర్వాసనలనురక్కసులగూల్చె । అంకంతయునువెతకిమోచించె । ఆనంద
మనుజానకినిగాంచె॥ గురు॥ క్రిత॥ ౨౨॥ ఆయె॥ హనుమంతునకునంతోషమాయె ।
జానకినిగాంచి తామఇట్లనియె । రామవార్త సీతకుదెల్పుటాయె । వెళ్ళివత్తుననిశల
వుగైకొనియె । సంకల్పమనుఅశోకవనమునకుజనియె। వనమంతయునుతాచెరికిపోయె।
అజ్ఞానమనుజంబుమాలినిజూచుటాయె । దానినచ్చటనుతెగటార్చుటాయె । సంశయ
ముఅనుఅక్షయుండెదురుకొనియె । వానిక్షణములోవధ్యంచుటాయె॥ గురు॥ క్రిత॥
౨౩॥ ఉండు॥ విపరీతమనుఇంద్రజిత్తుండు । హనుమంతుపైదండెత్తుచుండు । వాని
రాకగాంచెనువాయుజుండు । మిగుల దుడుకుచునువిదలించుచుండు । భ్రమయనుపా
శమునువిడచెననురుండు । దానిచేకట్టుబడిపవనజుండు । తెలివిచేద్రుంచితానుజనుచుం
డు । రాక్షసమయనుదశకంఠునదలించుచుండు । మానమునుఅగ్నిగావించుచుండు ।

ఃఖములలంక తా గాల్చె నెండు॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౮॥ ఓరీ॥ నిధిధ్యానమను హనుమంతు
డే । దుఃఖములఁ గన్నకన్నీరు చెనోరి । మోహమను సాగరము దాటెనోరి । అత్మదమ
నమచెంద్రు నటు జేరె । సీతవృత్తాంతమును జెప్పెనోరి । రాజసమయమను రావణునిదృంచ
కొ । వైరాగ్యమను లక్ష్మణునిజేరె । మోహమను సాగరము గాంచెనోరి । సత్వలక్ష
ణముగట్టి పెనోరి॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౯॥ జనెను॥ రామచంద్రు డప్పుడు వేగమునను । వై
రాగ్యమను లక్ష్మణునిఁ గూడుకొనెను । నిశ్చయమను యమసుగ్రీవునహితమును । సద్గుణము
మనవానరులులోను । కూడినదువగామధ్యమార్గమును । సత్వమను విభీషణునిఁ గనవ
సెను । రామచంద్రునకు వందనం బిడెను । నతనిచే బట్టిఆదరించెనెను । లంకమార్గము
నడెల్పు చుండెనెను । దుఃఖములలంకలోపలకు జనెను॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౩౦॥ జూచె॥
సంగీతమను ఇంద్రజిత్తుండు లేచె । రామలక్ష్మణులు రాకఁ దా జూచె । సందేహము
మనాగపాశమును సవరించె । రామలక్ష్మణుల పైని వేసె । వారినందరికిఁ దా గట్టివేసె ।
రామచంద్రుండు భీతి వేలెచె । సద్విచారమను గరుడ నటు జూచె । దానిచే పాశములను తె
గవేసె । రామచంద్రుండు మనికతజేసె । తామసంబను కుంభకర్ణుని సంహరించె॥ గు
రు॥ త్రిశ॥ ౩౧॥ అట్టె॥ రాజసమయమను రావణుడు లేచెనట్టె । భ్రమయనెడి బాణము
ను చేబట్టె । యుద్ధసన్నద్ధుడై వచ్చినట్టె । లోకమంత గడగడ వణకెనట్టె । సత్వమను
విభీషణుని గని పెట్టె । అతనిదృంపవలెనని బుద్ధి పుట్టె । భ్రమయనెడి శక్తిని ఎక్కు
పెట్టె । విభీషణుని పై విడువఁ బెట్టె । లక్ష్మణుని చాటు తా జొచ్చినట్టె । శక్తి లక్ష్మణు
ని మూర్ఛిల్లఁగొట్టె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౩౨॥ ఆయె॥ వైరాగ్యమను సౌమిత్రి మూర్ఛగతు డా
యె । అత్మదమ రాముడతని గనుగొనియె । గోలుగోలుమని దుఃఖాక్రాంతుడాయె । నిది
ధ్యానమను పవనజు నిగనియె । నిష్ఠయనెడు సంజీవి దెమ్మనియె । కపీంద్రు డప్పుడు సెలవు
గొనియె । నిష్ఠయను సంజీవిగిరి దరికిఁ బోయె । కరముచే పర్వతము బట్టుకొనియె । వే
గ రామసన్నిధికి తా జనియె । లక్ష్మణుడు మూర్ఛ తా దెల్పుకొనియె॥ గురు॥ త్రిశ॥
౩౩॥ తుంచె॥ వైరాగ్యమను సౌమిత్రి కోపించె । విపరీతమను ఇంద్రజిత్తుని సంహరిం
చె । సంచితమాయను మూలబలముగటు ద్రుంచె । సాధనంబనెడి బాణముతో గూ
ల్చె । అత్మదమ రాఘవుని ప్రోత్సాహపరిచె । రామచంద్రుడప్పుడు సాహసించె ।
జ్ఞానమను అస్త్రము ప్రయోగించె । ఇంద్రియంబులను పదితలలుద్రుంచె॥ గురు॥ త్రిశ॥
౩౪॥ ఐనెను॥ అఖండమను జ్ఞానశిఖి గనెను । రామచంద్రుండు సేద్యమలరగను ।

జనకజనుగూడుకొని వేగజనెను । మోక్షమను యయోధ్యాపురమునకును । వేద్ర
లో పురములోపలికి జనెను । జీవభ్రాంతి విడపించుకొనుటకును । ఐక్యమనెడి పట్ట
ము గట్టుకొనెను । దశరథుండనెడి పరబ్రహ్మయునకు । విశదముగ తనకు తనువహిం
చెను । విశ్వమంతయును తానుతాననెను॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౩౧॥ ఎంచి॥ మంతిన వేం
కటార్యులనుగాంచి । యాగురుపాదములను సేవించి । రామాయణమునే యాలకిం
చి । దీనితాత్పర్య మాత్మనూహించి అంతరార్థమును కథమరచియుంచి । ఇదియొపర
మపదమని నేదలంచి । ఇదియు గురుమంత్రమనుచు భావించి । యద్దువంశమందున ను
ద్భవించి । సకలతత్వార్థములు వ గ్రహించి । రామదాసుడీ మార్గమునగాంచి॥ గురు
చరణాశ్రిత భరణా॥ ౩౨॥

శ్రీమదాంజనేయదండకము నిత్యంబును త్రికాలములయందు పారాయణచేయు
మానవులకు భూత ప్రేతపిశాచ బాలగ్రహ శాకిని ఢాకిని భేతాళాది గ్రహంబులుదొలగి
పోయి సర్వశ్రేయస్సాధకంబును, మోక్షప్రదంబును సర్వత్ర జయప్రదంబునుగలుగును.

శ్రీ ఆంజనేయ దండకం

౧౦౦ శ్రీమన్మహావంద్య వజ్రాంజనేయ సుమేరూపకాయ మహాబాలబాహ్వాగ

సంజాత వాతూల సర్థూతవైరి ప్రకాండస్ఫుర ద్బాహుదండ భవత్పంచ వక్త్రంబులా న్నిదె ఘోరప్రభాజాల పింగాక్షి యుగ్మంబులున్నిదె కాలాంత కోదండదండా భ వద్బాహుప్రకాండంబు లున్నిదె శేషాహి దీర్ఘోరువాలాంతయున్నివిశాలోరు వక్షస్థలంబు స్ఫురద్వజ్ర సంకాశదేహంబు నిదుర్భరగ్రావనిర్భేద దక్షాశనిర్ఘోష గంభీరధీరాట్టహాసంబు చిత్తంబులందోచె నీనిర్నమాఘోర రక్షస్సమూహంబులున్ శాకినీకూశ్మాండ భూతంబులున్ ప్రేతభేతాళ మారీగణగ్రామ బాలగ్రహంబుల్ బయల్ ద్రొక్కుచీదల్ మహాబ్రహ్మరక్షః కదంబంబులుల్ కామినీ మోహినీ కిన్నరీవారముల్ మార్గముల్గప్పగా జేయునామంట దెయ్యంబులున్ యంత్రము ల్మంత్రముల్ మారుకారుల్ క్షణంబైన నేమాకున్బాధలం బెట్టగా నోపునే యాంజనేయా మహాదేవ వీరోద్ధయా లక్ష్మణప్రాణ సంరక్షణ ప్రోల్లసత్కీర్తి ముక్తాప్రగుత్తుంగ నాకాంత శ్రీకాయమానా జయశ్రీనిధాన మహేంద్రాది బృందారకానీకమున్బట్టి నాకంబుబల్మారు దాగొల్లలబ్బట్టుచున్ దేవతాధామలన్బట్టుచు న్భూరులన్బట్టుచున్ యజ్ఞముల్మాయగా జేయుచున్ సన్మునిశ్రేణులన్బట్టి హింసింపుచున్ లోకవిద్రావణుండైన యారావణున్ రాక్షసాధీశ్వరున్ గొల్వగా భీకర దర్పాంకుల్ బ్రహ్మలోగూడగానేగి నారాయణావాసమైనట్టి వారాశిపాంతన్ మొరల్బెట్టి భక్తాఘురక్షపటిష్ఠుండు శ్రీనాయకుండాది దేవుండు ప్రత్యక్షమై రాక్షసవ్రాత శిక్షాసమర్థ శిక్షావిలాసార్థమై భానువంశంబునం రామరామాంకమై బుట్టెదన్ మీయయాంశంబులన్బుట్టు భల్లూకశాఖామృగానీకముల్ సత్వసంపన్నమూర్తులై బుట్టగాజేయుడం చానతీయంగ సంతోషమున్బొంది వారట్లుగావింపగా కోసలాధీశుడైనట్టియయ్యోధ్యకున్ బుత్రుడై పుట్టి నే మానిజన్మంబు ధన్యంబుగాగాంచితే జానకిన్బెండ్లియై బాహువీర్యంబుచే భార్గవుండైన రామునిన్వాదం కారగాజేసి యుర్వీశ్వరా సత్యసంధాను సంధామశ్శీలున్ గడున్బ్రహ్మణ్యుండైన తాతాజ్ఞ చేదమ్మున్ దుర్జయన్ గోదరామానిజై కానకేతెంచు శ్రీరాముభార్య న్విలోకించి రాకాసి తో బుట్టు జెప్పంగ మారీచ నీచాధి మాయాబలాక్రాంతభర్తున్ జగన్మాన్యసీతంమునే భద్ర సంచించియారావణుండెత్తి కొంపోగినన్ సీతకై కాననంబుల్గిరుల్యాగులన్ బాళులన్ రోయుచున్ దమ్ముడున్ దాశరాముండు రాగా నిజభ్రాతృబాహాబలన్య ప్రకాశ్యయనాడుండు సుగ్రీవుడారాముని౦ గూర్చి స్నేహార్థమై నిన్ను వేగంబపంపన్ పటుబ్రహ్మచర్యాకృతిన్ బోయి యారామ సుగ్రీవులన్ గూర్చి

యిష్టంబుగాఁ గూర్చవే ఓం వీరహనుమంత నీవు సీతామహాదేవి సేవింపగా బోవు త్రో వఁ గుమార్గల కల్లోలమౌ వారిరాశిఁ ఘనధ్యానసంక్షేప [illegible]ంబుతో యోజనా నేక విస్తారరూపివై క్షేమంబుగా నీదేహంబు పెంపుగా లేక దేవాసురాసక్తమగ యస్తున [illegible] వితానంబు కీర్తిస్తి స్తుతిస్తుల [illegible] ఘోరరక్షసమూహ జాలజ్వాల నిర్గముల నాటోపకోపాన లజ్జాలి కాజాలయా సింహకంఠి వారాశిఁ గక్రోలం [illegible] మున్గాన్చవే [illegible] లంకలో [illegible] [illegible] సింహాసంబుల [illegible] మందులన్వగ్వతా [illegible] లో దెస్స [illegible] దంబు నస్కరించవే [illegible] సూర్యగ్రహంబులఁ మించు [illegible] [illegible] సీతామహాదేవి [illegible] చేసి వాసిఖండి [illegible] లోక [illegible] నందింపవే [illegible] [illegible] దేవాజ్ఞ చే [illegible] గాన్పులు [illegible] గామానవ [illegible] [illegible]

[illegible]

న్మహాభీమ దంష్ట్రాకరాళ అంజనీగర్భ వాసోధిచంద్ర హూం వం భూతరిశ్వాత్మ జా భూతభేతాళకా నుచ్చాటయోచ్చాట యజయజయ సుగ్రీవమంత్రి అంగదాది ప్రసిద్ధోరుశాఖా మృగాటోపమూలా ఐం యం నమఃనమః స్థూల మేరున్నతాంగ సర్వదేవాత్మకంబైన నీయ ంగమ్ముం జిత్తమందెల్లడక్ గల్పిపూజించువారల్ సమస్తారిబాధానివృత్తిక్ సుఖంబుండుటక్ బంచె శ్రీఆంజనేయా నీముఖంబందు వహ్నిత్రయంబుల్ బలాకన్నులన ద్వాదశాదిత్యులక్ వీనుల దిక్కులక్ చిత్తమందిందుబ్రహ్మల్ భళివక్షదేశంబునక్ రుద్రులక్ బాహులం దష్టదిక్పాలకుల్ గర్భమందెల్ల మేదుసముద్రింబుల్ పూర్వులం బర్వతంబుల్ మహాజానుజ ఘుల్ ధనుంబుల్ వదా దేవతల్ దేవసర్వాంగముల్గా విజృంభించియున్నావు నీకైనమహత్వముక్ జూప గానోవు నాగెవ్వరో వా యుపుత్ర దయాంభోనిధీ నీకు భక్తు డనైయున్న నన్నెల్లడం గాంచి రక్షింపవే భీతినాకింతయైనం జొరంరాకయుండంగ బాలింపవే భద్రమూర్తీ జలంబందు మెట్టక్ వనమ్ములందున్నక్ గిరివ్రాతసంచార మందాత్రీ హాగ్గికయుండంగ నపొగ మానంత రైనన్నదీయాంగ మందంటకుం డంగరక్షింపుమా శ్రీ లం స్వస్తిఘణస్ఘణక్ర్మహాంమయి కిరుకుర్వటంబెల్ల చో నీనామమంత్రంబు చిత్తంబునన్నానియున్నాడ విద్యావిశుద్ధిక్ మనస్సిద్ధినాకిచ్చుచుక్ బ్రోవవే నః స్మృతిస్ఫార వాదోధి దాటింపవే నాంవనైమిందవే దార్ఢ్యమంత్రార్థ వృత్తుల్ గనంజేయవే మాయవేమారు నామానసంబంటి ఓకాకు గావింపకుండంగ దన్నిశ్చయార్థంబు గాన్పింపమించవే శ్రీరామమంత్రానువృత్తిం జగన్మంగళా వానమూర్తీ చిద్యోగ్యమాగర్భ ప్రవర్తీ నమో రామదూత నమస్తే నమస్తే నమస్తేనమః.

గీ॥ కాయమంతయును । యుయ్యాల మంచముజేసి । మాయయనెడి కొద్దగేహము
నను । నయమాత్మయను బాలునకి జోలబాడెద । ధరయడ్లరామ దాసపోష॥

—* కళ్యాణరాగము- జంపె తాళము *—

జోల పాట.

౧౧౧॥ జోజో పరమాత్మ । జోజో తత్వమసి । జోజో పరబ్రహ్మ । జోజో నగదే । పంచభూతి తెయనెడి । మంచంబుపైని శయనించకెళ్లారు । కించేయుంగదే
అంచితముగను ఈప్రపంచంబుమరచి। సీవక్షరంబును నొందిసుస్థిరముగ॥ జోజో॥ ౧॥
తొట్టికి మైమైదు । తత్వములు నుడిపైచి । గట్టిగా అల్లిన దట్టంపు క్రైక । అట్టిపవళించి అహంబ్రహ్మాస్మియనుచును । బట్టపైతెయుండు రట్టుకాయక నన్ను॥ జోజో॥ ౨॥
కరచరణములు నాల్గుకొల్ప నమర్చిన తొట్లో । పరమహంస స్వరూపమును దాల్చి । నిర్వికల్పంబయిన । నిద్రగల్పించుకొని భద్రముగ ప్రజ్ఞానబ్రహ్మముగుచు॥ జోజో॥ ౩॥
మనోబుద్ధిచిత్త అహంకారములు నాల్గు వెనకముందరను గుండీలుగూర్చి ఒనరైనతొట్టిలో । చిన్మయుడనిమ్మనచి । అనుదినము మాచెదను । తన్మయంబునబొంది॥ జోజో॥

౪॥ ఈడపింగళలయను । జోడుతాళ్ళనుబట్టి । రూఢిగబయలనెడు । దూలమునకు ; నేడుముడివైచి నేతపుసకతో సోహమని । పాడెదనుపరబ్రహ్మ । పవళించవే॥ జోజో॥ ౫॥ ఎరుపు తెలుపు నలుపు । బరగియుండిన మువ్పటలు పరుపరచితిని । గుప్తతరముగ నిరుపమానస నిరంజనబ్రహ్మమూర్తివై । నరుడె చివరుపుపై శయనించవే॥ జోజో॥ ౬॥ మోదమలరగను । ముగ్గురుదాదులనుదెంచి । వేదవేద్యుడ నిద్రబోదువనుచు । నాదుబిందూకళలు భేదించిఊచిరి । నదానందమూర్తీవని । మోదమునను॥ జోజో॥ ౭॥ ఇంక మంతినవేంకటాచార్య కృపజూచి । శంకలేకనునిద్ర । జెందుండవే । పొంకమలరగయడ్ల । రామదాసాఖ్యుని । జంకువెడలించి । పీఅంకమున జేర్చుకుని॥ జోజో॥

గీ॥ పట్టెమంచములపైని । వేడ్కతోబిలిచెల్లు । కపటనాటకసూత్ర ఘనునిగూర్చి । మంగళంబులనిచ్చు । మనుజులరక్షించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

౧౧౨॥ మంగళహారతి॥ హారతిదుగో మంగళ । హారతిదుగో । దేవాదిదేవున । కారతిదుగో । మంగళహారతిదుగో॥ హారతిదు గాధారచక్రము । మీదనాల్గు దళంబులందును । మేలుగా చతురాక్షరంబుల । బాలగణపతి కారువందలు॥ హార॥ ౧॥ ఇష్టముగ స్వాధిష్ఠచక్రము । నందునారు దళంబులం । జెంపొందనేడు షడక్షరం । బందున్న । బ్రహ్మకు నారువేలు॥ హార॥ ౨॥ దండిగామణిపూరకంబున । దశదళంబులు తేజరిల్లగ । విశదముగ పదియక్షరంబుల । విష్ణుమూర్తికి । ఆరువేలు॥ హార॥ ౩॥ ఘనతరముగ అనాహతంబున । దనరుచును పన్నెండుదళములు । నిండుగా ద్వాదశాక్షరంబుల । నుందురుద్రున కారువేలు॥ హార॥ ౪॥ శుద్ధముగ విశుద్ధచక్రము । నందు షోడశ । దళములందున । వద్ధతిగపదియారుఅక్షర । ప్రాణజీవునకొక్కవెయ్యి॥ హార॥ ౫॥ చూడగను యాజ్ఞేయమందున । వేడుకరగ రెండుదళములు । పండువెన్నెల ద్వితీయాక్షరి । పరిపూర్ణఆత్మకు ఒక్కవెయ్యి॥ హార॥ ౬॥ ఈఆరు ఆలయములకు । పైనసహస్ర ఆలయమందు । వెలసిన ఓంకారమగు । మంతీనవేంకటయార్యులకు । ఒకవెయ్యిమంగళ॥ హార॥ ౭॥ వాసిగా శ్రీయడ్లరామా । దాసుహృదయ నివాసులగు । జగదీశునకు యిరువైనాల్గు । వెయ్యారువందల । శ్వాసలైక్యానుభవానందట్టి మంగళ॥ హారతిదుగో॥

గీ॥ రామదాసుడుగుండు । రచియించుధర్మముల్ । భూమిలోజనులు సంపూర్ణముగను । వినిచదివి వ్రాసిన । హింసలుతొలగించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

గద్య॥ ఇది శ్రీత్రిమూర్త్యాత్మక ప్రసాదలబ్ధ శ్రీమంతిన వేంకటాచార్యవర్యచర
ణారవింద మరందబిందు సందోహపాన పరవశ శ్రీనాగులగోత్రవంశపయః
పారావార స జనిత రాకాసుధాకర అచ్చయాన్వయమహాలక్ష్మీగర్భ
జనిత సకలసజ్జనవిధేయ శ్రీయడ్లరామదాసాన్వయప్రణీతంబైన
సుజ్ఞానచంద్రికయను హరినామకీర్తనలు తత్వములు
పద్యములు సర్వంబును సంపూర్ణము.

భాగవతోత్తములకొక విజ్ఞాపనము.

(౧) ప్రియస్నేహితులారా! సర్వాంతర్యామియైన పరబ్రహ్మమిదియని గుర్తెరుంగుటకొక దృష్టాంతంబు జెప్పెద, ఒక మొలకను దెచ్చి దానిని నాటిన దాని చుట్టు ఉపయోగములేని కసవు మొలచి దానిని వృద్ధిపొందకుండునట్లు చేయును. తర్వాత నాకసవును తీసివేసిన యెడల నావృక్షము వృద్ధియై పుష్పఫలప్రదాయియై యుండును. అటులనే మానవులకు తాపత్రయాదికంబులావరించియుండి తమ్ము దా దెలిసికొననేరనీయవు కాబట్టి మీవృద్ధికోరెడు గురువు వద్దజేరి కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్య, సత్వరజస్తమో గుణాది దుర్విషయంబులనెడు కసవు ఊడబెరికినట్లైన పరబ్రహ్మము మీయందే ప్రజ్వలించిన సంగతి గోచర మగును.

(౨) పరబ్రహ్మము, సమస్తవ్యాపి, సర్వము తెలిసినవాడు, సర్వశక్తుడు, స్వయంభువు, పరిపూర్ణుడు, నీతిమంతుడు, సత్యసంధుడు, సచ్చిదానందమూర్తి, సృష్టిస్థితిలయ కారణభూతుడు, ఆదిమధ్యాంత రహితుడు, ఇట్టి బ్రహ్మాండవ్యాపకుడు తాను లేనిచోటు లేదని యెంచి తమకిష్టమైన మంత్రమును అర్థయుక్తముగా తెలిసికొని నిత్యం త్రికాలములయందు పారాయణచేయుచు సత్సంగాయుక్తులై సర్వభూత దయాళుత్వము వర్తించు మహనీయులు తామే పరబ్రహ్మమని తెలిసినవారు.

శ్రీగురుదేవతార్పణమస్తు.

కాకినాడ:—శ్రీసుజనరంజని ముద్రాక్షరశాల, 1898

ఈ గ్రంథమును ముద్రింపించుటకు ధనమ్మున చేరి రేపించి మాకు సహాయమునర్చి
పరమ భాగవతోత్తముల నామములు యిందుదాహరించుచున్నారము.

౧ మైలవరపు వెంకయ్య టీచర్
౨ గురుజు సుబ్బరాజు
౩ సూరాబత్తుల వెంకట్రాయలు
౪ మేకలమూని వెంకట్రాయుడు
౫ బత్రే అప్పలస్వామి
౬ దామోధర లక్ష్మయ్య
౭ సేఠా వీరాస్వామి
౮ పుడత్తు వెంకటరత్నం
౯ చోళ్ళపల్లి బ్రహ్మయ్య
౧౦ నక్కా గురయ్య
౧౧ చిత్తజల్లు నరసింహం
౧౨ ఇంజరపు అప్పన్న
౧౩ పాండే సూర్యభాను
౧౪ అరసవిల్లి అబ్బాయి
౧౫ పెంటపాటి అయ్యప్ప
౧౬ మంగాయల వీరన్న
౧౭ వాడకట్టు అన్నపరాజు
౧౮ దేవరాజు నరసింహాగారు
౧౯ సాదూల సన్యాసిరావు
౨౦ బొర్రా లింగయ్య
౨౧ బెండికి వెంకన్న
౨౨ మీసాల సన్యాసి
౨౩ బచ్చు సీతారామయ్య
౨౪ పూరాడ మాతయ్య
౨౫ కొత్తూరి రంగయ్య
౨౬ మల్లిపోలు సుబ్బయ్య
౨౭ చీమకుర్తి తాతయ్య
౨౮ గోపాలపురము భద్రయ్య
౨౯ నాగులకొండ నరసింహం
౩౧ తుంపాల కన్నయ్య
౩౨ నారపరెడ్డి సీతారామస్వామి
౩౩ అంజాల రంగయ్య
౩౪ సుంకర పాపయ్య
౩౫ బోశెట్టి వెంకటస్వామి
౩౬ వాడపల్లి నాయుడయ్య
౩౭ డోళ వెంకన్న
౩౮ పిళ్ళ బాలయ్య
౩౯ కోరాడ రామయ్య
౪౦ పొట్నూరి అప్పన్న
౪౧ శిడగం అప్పలస్వామి
౪౨ కంది రామస్వామి
౪౩ బొక్కా వద్దయ్య
౪౪ మైలపల్లి రామస్వామి
౪౫ మైలపల్లి కిష్టమ్మ
౪౬ రాకోతు పెద అప్పలస్వామి
౪౭ దానల కోటయ్య
౪౮ వనమాడి తాతయ్య
౪౯ బాడ రామస్వామి
౫౦ పినాది పోతన్న
౫౧ మొరుపిల్లి సత్తియ్య
౫౨ గరికిన రాజయ్య
౫౩ మళ్ళా తాతయ్య
౫౪ క్షత్రి సివరామసింగు
౫౫ ఖాదర్ ఖాం
౫౬ విత్తనాల వీరాస్వామి
౫౭ గంగుల చక్రియ్య
౫౮ పోతుల సన్యాసి
౫౯ నబినిపీసు లక్ష్మీనరసమ్మ
౬౦ [illegible]

౬౧ వీరా వెంకమ్మ
౬౨ వేశా వల్లమ్మ
౬౩ వెంటపాటి చిన్నమ్మ
౬౪ నరుకుల శేషమ్మ
౬౫ సన్నిధి వెంకమ్మ
౬౬ గారపాటి నరసమ్మ
౬౭ గుత్తుల సత్తెమ్మ
౬౮ కొండ్రేగుల సీతమ్మ
౬౯ చిత్తనాల రాములక్ష్మమ్మ
౭౦ కురుపూడి లక్ష్మమ్మ
౭౧ చిత్తనాల లక్ష్మమ్మ
౭౨ కురుపూడి వెంకమ్మ
౭౩ కురుపూడి పోలమ్మ
౭౪ సీలం జానకమ్మ
౭౫ రావిపాటి వెంకటస్వామి
౭౬ అల్లవల్లి సీతయ్య
౭౭ కురుపూడి వెంకటస్వామి
౭౮ కురుపూడి నారాయణస్వామి
౭౯ కురుపూడి గంగిశెట్టి
౮౦ కురుపూడి సూరన్న
౮౧ మట్టపర్తి పల్లయ్య
౮౨ సీలం నారాయణస్వామి
౮౩ యర్ర కన్నయ్య
౮౪ సబ్బితి భైరవస్వామి
౮౫ బుడుతు సేరప్ప
౮౬ జక్కుల రెడ్డి
౮౭ రెడ్డం స్వామి
౮౮ కోరాడ నరసింహులు
౮౯ బోర రాజయ్య
౯౦ నాయుడు గురన్న
౯౧ గున్నాబత్తుల భీమలింగం
౯౨ అయినాడ స్వామి
౯౩ పెనుపోతుల జోగిరాజు
౯౪ మండపాటి యరకయ్య
౯౫ పిల్లి సత్తెయ్య
౯౬ పొట్టపల్లి కారయ్య

ప్ర క ట న.

☞ ఈపుస్తకము కలయువారలు కాకినాడలో శ్రీసుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాలాధికారులకు గాని, కాకినాడ శాఖానగరము రామకృష్ణాపురపుపేటలో వున్న యర్ర రామదాసుగారికి గాని వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

దీని వెల రు ౦ ౫ ౦ లు పోస్టేజి కొనువారే భరించవలయును.

క్రీస్తాబ్దము 1898 నవంబరు నెల.

